חינם! KILLER CD INSIDE! חינם!

METAL HAMMER

ISRAELI TRUE ... RCE

המחיר 24.90 ₪ כולל מע"מ. באילת 21.30

Rhapsody

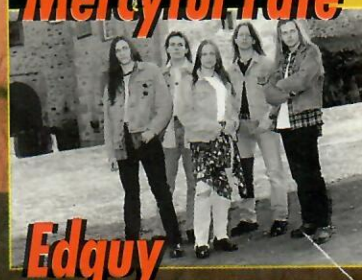
Iron Maiden: אנחנו יותר טובים מ-Metallica!

Edguy HammerFall Salem

Marylin Manson Metallica

Mercyful Fate

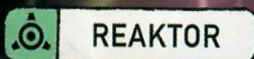

Edguy

חינם! 2 פוסטרים ענקים!

להתחבר למוזיקה אלקטרונית

NATIVE INSTRUMENTS SOFTWARE SYNTHESIS · waldorf · E-MU · creamw@re · access

חברות הסינטסייזרים הטובות בעולם רק ב-

מיוזיק שופ

רח' דיזינגוף 70, קומת מרתף בחצר
תל אביב. טל' 03-5254161

תמונת שער: Bruce Dickinson

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר, בועז בר לוי, מאור אפלבוים, אבי שחר, שי ברקוביץ', ניר שילוני, איתי קרש, גדי להב, צחי בירן, ג.ו.ג.

UK Correspondents
Amit Lwow
Yvette Salthouse

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Eugene Gologursky
Dr. Metal

עורך
בולוס קולצ'נסקי

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי

עיצוב גרפי
נעם שמיר

עריכה לשונית
רינה חבר

יחסי ציבור
אורן טופט

מחלקת מנויים
ניר שילוני, איתי קרש

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail: metal_hammer@mail.com

מנכ"ל
גארי שניידר

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel
Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail: metal_hammer@mail.com

Heavy Metal Is the Law!

Brothers & Sisters Of Metal!

כשמספידים מישהו חי - זה סימן לאריכות ימים. החכמולוגים מכל הסוגים והזרמים קברו את ה-metal מזמן. הם חשבו (ועדיין חושבים) ש-metal מת והוא כבר לא מעניין את אף אחד. איזו טעות ענקית! Metal Hammer ישראל - ההוכחה הכי טובה ש- Gods made heavy metal and it's never gonna die!

כולם התעלמו לחלוטין במשך שנים מה-metal בכל הרמות: הכתבים, האמרגנים, חברות התקליטים. בסוף שנות ה-80 הגיע הגל האופנתי החדש - הגל האלטרנטיבי. כולם הסתפרו, עברו מאלכוהול לסמים, נכנסו לדיכאון וחשבו את עצמם למוסיקאים גדולים. מי זוכר היום איפה כל הלהקות המדוכאות מסיאטל?

אחר כך הגיע הבריט-פופ עם כמעט אותו מסר של דיכאון ו"אמנות מעמיקה". אינני רוצה להזכיר כלל את המתקפות של טראנס ודאנס למיניהם. תחנות רדיו (בעולם בו כולם מושפעים מכולם) משמיעות את אותם "יצירות" ללא סוף, אין הבדל מהותי בין תחנה א' לתחנה ב'. כולם נראים, נשמעים וחושבים אותו דבר. גרוע מכל, בפרובינציה כולם מתנהגים כמו בפרובינציה. כולם מסתכלים לכיוון הבירה (במקרה שלנו - לונדון, ניו יורק) ורוצים להיות מושפעים מהרוח הנושבת בעיר הגדולה. כולם רוצים להתלבש "כמו בלונדון", להראות "כמו בניו יורק" ולהישמע "כמו בסיאטל".

רוצים? אין בעיה! תעשו מה שאתם רוצים! גם אנחנו נעשה מה שאנחנו רוצים ואנחנו לא רוצים הרבה. אנחנו רוצים להביא לכל ה-metal heads הנאמנים עיתון metal אמיתי, עיתון שידבר איתם בגובה העיניים. ואם הסגנון שלנו ימצא חן בעיני אנשים אחרים - נשמח לראותם מצטרפים ל-army of immortals.

ועכשיו אני רוצה לפנות לכל אלה שעדיין לא מאמי-נים למראה עיניהם: אתם רוצים לראות בארץ הזאת סצינת ה-metal אמיתית? אתם רוצים להיכנס לחנות תקליטים ולקנות את מה שאתם רוצים? אתם רוצים לראות הופעות (ולא פעם בשנה)? אז תתמכו בעיתון, שבלעדיו לא תהיה כאן metal scene.

תתמכו ב-Metal Hammer לא רק בגלל העיתון עצמו ולא בגלל דיסק חינם שאתם מקבלים כל חודש, לא בגלל הפוסטרים הענקיים. תחשבו בגדול! תתמכו בעיתון שיתמוך בכם! הדרך הכי טובה והכי פשוטה היא להצטרף למנויי Metal Hammer.

ספרו על Metal Hammer לכל החברים שלכם! תראו אותו לכל מי שרק אפשר! השמיעו את הדיסק המצורף, אפילו לכל אלה שלא ממש אוהבים את מה שאתם אוהבים.
תתמכו בנו ואנחנו נתמוך בכם!
בעמוד 17 תמצאו פרטים נוספים.

Wimps and Posers - Leave The Hall!
Up All Your Irons!

העורך

הסולן של **Judas Priest**, Ripper Owens, הוא ההשראה לסרט שיצא בקרוב בשם "Metal God", המספר את סיפורו של סולן צעיר, שפרץ מאלמוניותו כמבצע גרסאות כיסוי לשירים של אליליו - וזה בדיוק מה שקרה ל-Owens לפני מספר שנים. הסרט מבוסס על מאמר מתוך ה New York Times, המספר על הצטרפותו של-Owens ל Priest. בסרט יככב Mark Wahlberg (הראפר לשעבר Marky Mark), שצבר מוניטין בהופעותיו בתפקידים ראשיים בסרטים כמו "Basketball Diaries" ו-"Boogie Nights". הסרט מופק ע"י George Cloony.

"אני רק מקווה שיתנו ל-Mark Wahlberg ללבוש את התוספת להארכת איבר-המין, אותה נתנו לו ב-"Boogie Nights", אומר Owens ל-Metal Hammer.

"זה יגרום לי להראות טוב! למעשה אני יודע מעט מאוד על הפרויקט. אני לא מרוויח מזה כסף, אז למה שאהיה מעורב? עכשיו ברצינות, אם מישהו הקשור לסרט קורא את זה עכשיו, אז הייתי רוצה שיבקשו ממני לעשות איזה שיר או שניים לסרט, אחרי הכל נראה שזה מבוסס על סיפור חיי!"

Priest עצמם עובדים כרגע על אלבום חדש, שיצא בשנה הבאה.
"אנחנו יכולים לזרז דברים ולהוציא אותו עד סוף השנה הזו" מגלה Owens אבל, מה זה שווה? חוץ מזה יש משהו cool בלהוציא אלבום בשנת 2000" "מבחינה מוסיקלית, נמשיך הלאה מ-"Jugulator"(האלבום הראשון של Owens עם אלילי ה-metal הבריטים).

"לדוגמא, תהיה הפעם יותר מלודיה באלבום, אבל זה עדיין יהיה מאוד כבד"
"Judas Priest תמיד הלכו בכיוונים שונים" מוסיף הגיטריסט Glenn Tipton "עכשיו עם Ripper, אנחנו יכולים לעשות כל מה שאנחנו רוצים, לוקחים סיכונים ומנסים. וזה מה שאנחנו מתכוונים לעשות. תהיה הפתעה באלבום. אלה שוב זמנים מרגשים ללהקה. למעשה, בפעם הראשונה מזה שנים, אנחנו מרגישים כיחידה מגובשת"

האם Owens בעצמו מרגיש חלק בלתי נפרד מהלהקה?

"אני יכול להפליץ עכשיו מולם, בלי להרגיש מבו-כה, אז אני מניח שאני אכן מרגיש כחלק בלתי נפרד מהלהקה עכשיו!"

אלבומם החדש של **Megadeth** יוצא לחנויות בימים אלה. Metal Hammer היה אמור לראיין את David Ellefson אך ברגע האחרון קיבלנו שיחת טלפון מ-Steve (מנהל הלהקה) ובה נאמר: "כרגע חזרנו מיפן, David לא מרגיש טוב - כנראה אכל משהו שם וחייב ללכת לרופא דחוף".

הובטח לנו כי הלהקה תיצור עימנו קשר שנית.... אנו עדיין מחכים לטלפון. אם תהיתם איך נשמעים Megadeth בימים אלו דלגו לשיר מספר 10 בדיסק המצורף. אנו מאחלים החלמה מהירה ל -David.
(גם פיסית גם מנטלית).

LIMB MUSIC PRODUCTS proudly presents

LUCA TURILLI

The guitarist and songwriter of RHAPSODY presents his creation of Epic Fantasy Metal with his first solo album "King Of The Nordic Twilight"!

LUCA TURILLI · The Ancient Forest Of Elves

CD Maxi · LMP 9908-012 CDS
Vinyl Pic Maxi · LMP 9908-012 MS (Limited Edition)

LUCA TURILLI · King Of The Nordic Twilight

CD · LMP 9909-013 CD
Digibook · LMP 9909-013 DB (Limited Edition)
Vinyl Pic LP · LMP 9909-013 LP (Limited Edition)

RHAPSODY
Legendary Tales
LMP 9710-001 CD

RHAPSODY
Emerald Sword
LMP 9808-005 CDS

RHAPSODY
Symphony Of ...
LMP 9810-007 CD

ABRAXAS
Tommorow's World
LMP 9802 002 CD

PATRICK RONDAT
Amphibia
LMP 9804-003 CD

PATRICK RONDAT
On The Edge
LMP 9904-010 CD

KENZINER
Timescape
LMP 9806-004 CD

IVORY TOWER
Ivory Tower
LMP 9810-006 CD

MOB RULES
Savage Land
LMP 9903-008 CD

LANA LANE
Queen Of The ...
LMP 9903-009 CD

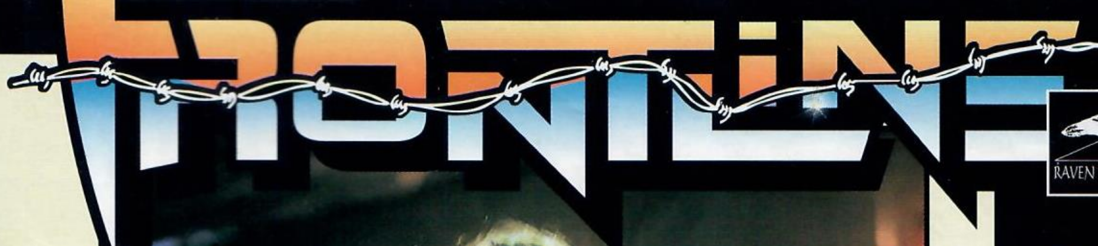

SHARON
Edge Of Time
LMP 9905-011 CD

COMING NEXT:
KENZINER "The Prophecies" · **ATTACK** "Deadlocked"

Distributed by Music Media Israel Ltd. · P.O. Box 52043 · 67212 Tel Aviv
Limb Music Products · Postfach 60 25 20 · 22235 Hamburg · Germany
Fax: +49 (0) 40-53 10 90 50 · eMail: limb-music@digital-design.de · Internet: http://www.world-online.de/limb-music

פסטיבל ה-**Ozzfest** הבריטי, שאמור היה להתרחש בין ה 14-15 לאוגוסט ב-Earl's Court בלונדון, בוטל וזאת מכיוון ש-Black Sabbath האריכו את סיבוב ההופעות בארה"ב עד סוף אוגוסט.

בכל מקרה Sabbath יקיימו את הופעותיהם החיות האחרונות ב-Birmingham ב-21-22 בדצמבר. החדשות הקשורות לכך הם ש-Rob Zombie יאחד כוחות עם חברי Black Sabbath, Tony Iommi (גיטרה), Butler Geezer (בס) ו-Bill Ward (תופים) להופעה חד פעמית של גרסה קלאסית ל-"Fairies Wear Boots" של Sabbath, שיהיה אחד הלהיטים המרכזיים באלבום מחווה שיצא בקרוב.

התקליט "Nativity In Black II" שהוא תקליט ההמשך ל-"Nativity In Black" שיצא ב-94, יצא בשנה הבאה מבית חברת התקליטים חסרת השם של Ozzy Osbourne.
על Ozzy בעצמו מלבישים שמועות על הצטרפותו ל-Primus לשיר לאלבום, למרות שעדיין צריכים לאשר איזה שיר הם יבצעו.

כוכבים רבים שיצטרפו:
Down, Machine Head, Godsmack Megadeth, Slayer, System Of The Pantera, Soulfly, Monster Magnet.
בין השירים צפויות הפעם גרסאות כיסוי:

"Am I Going Insane", "Electrical Funeral", "Hands Of Doom", "Hole In The Sky", "Into The Void", "Never Say Die", "Megalomania", "Sweet Leef", "Behind The Wall Of Sleep", "Sabbra Cadabra".

לאחר ההופעה עם Rotting Christ התרחשו שינויים בהרכב של **Betrayer** המונה כיום את ישי שוורץ (שירה), צורי בר אור (גיטרה), יריב שילה (תופים) ורוברט בוים (בס).

הלהקה עדיין מחפשת גיטריסט נוסף וכותבת חומר לאלבומה השני שלדברי הלהקה יהיה "מהיר יותר, כבד יותר, הרמוני ואפל"...

Soulfly נפרדו מהמתופף שלהם Roy Mayorgas באמצע סיבוב ההופעות הנוכחי שלהם בארה"ב עם Hatebreed Neurosis.
עד כה, לא הוצהר רשמית מההנהלה או ממקורות בחברת התקליטים, על הסיבות מאחורי עזיבתו. מכל מקום Metal Hammer מבינים שזו היתה החלטתו של Mayorgas, לכאורה בעקבות דאגתו הגוברת להנהלה ולמצב העיסקי בלהקה.

כפי שנמסר Mayorga הצטרף ל-Mystriss-להקה חדשה שבה ינגן, באופן חד פעמי, הגיטריסט Logan Mader מ-Soulfly/Machine Head והסולן Whitfield Cran, לשעבר מ-Ugly Kid Joe/Life Of Agony.

בינתיים Soulfly נעזרים במתופף של Neurosis, Jason Roder על מנת לסיים את סיבוב ההופעות.

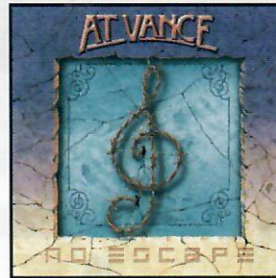

Holy Mother gets it's name from the Brooklyn, New York slang who's meaning expresses an angry sense of "shock". It's meaning is quite similar to the slang "Judas Priest", and it's no secret that classic metal bands like Judas, Dio, and Iron Maiden are where Holy Mother's influences lie....But Holy Mother has a mission to bring Power Metal to the next level. To share the aggressions of each member of this quartet with it's audience through their music and lyrics. Lets call it European Power Metal with an American Twist.......or shall we call it METAL FOR THE MILLENIUM is the way to the future of progressive melodic power metal. Join the movement!

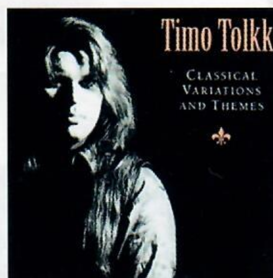
ZANISTER

ZANISTER's debut cd "Symphonic Millenia" is the way to the future of progressive melodic power metal. Join the movement!

AT VANCE

Powerful melodic metal songs with brilliant musicianship, influenced by great classical composers are the ingredients of all AT VANCE-songs.

TIMO TOLKKI

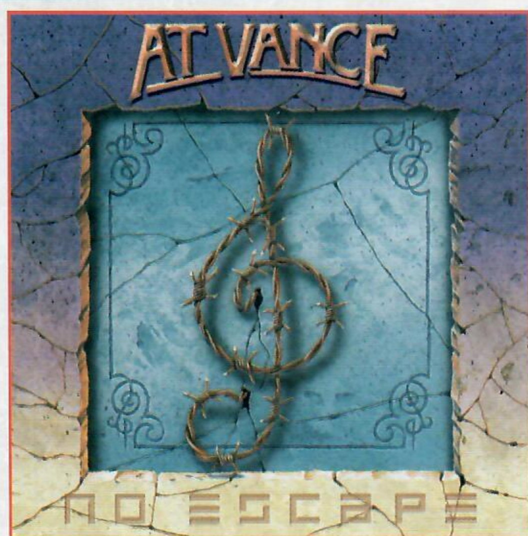
With this solo debut TIMO TOLKKI shows that guitar men can prove their talents without sounding unnecessarily complicated. The eleven pieces of "CLASSICAL VARIATIONS AND THEMES " offer a variety of newly interpretedclassic, tradition and new material.

Uncomplicated riffs , easy hooks and a touch of romantic are the ingredients for an extraordinary album.

CRAZY LIFE MUSIC
P.O.Box 22 02 11
45067 Essen - Germany
FAX: D - 2327 - 32 19 78
Internet: www.clm.de
e-mail: promotion@clm.de

CRAZY LIFE MUSIC
is distributed in Israel
by Music Media Israel,
P.O.Box 52043,Tel Aviv 67212
Ph:(972-3) 688-1410 Fax:(972-3) 688-5187

חפשו בחנויות!!

SHARK Records 199901

DAS KULTLABEL

Entdecker von CHANNEL ZERO, STRATOVARIUS, ELEGY und Erstveröffentlichung in Europa von SEPULTURA

KEHRT nach 4-jähriger Pause mit zwei absoluten Knallern auf die Szene

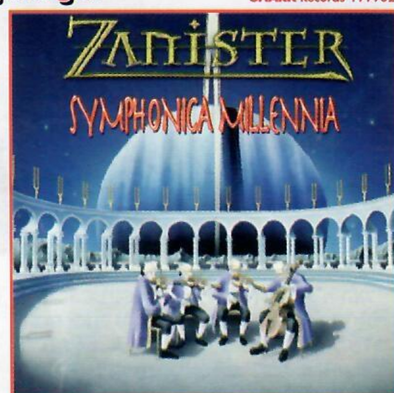
Die deutsche Antwort auf STRATOVARIUS, YNGWIE MALMSTEEN und SILVER MOUNTAIN ist da.

AT VANCE spielen symphonischen Power Metal mit erstklassigen Gesang, toller Instrumentierung und packenden Melodien!
Götz Kühnemund, ROCK HARD

ZURÜCK!

SHARK Records 199902

David T. Chastain und Michael Harris (ex ARCH RIVAL) melden mit ZANISTER ihre Ansprüche auf einen der oberen Plätze im **melodischen Power Metal** an.

SHARK Records is a division of
CRAZY LIFE MUSIC
P.O.Box 22 02 11
45067 Essen-Germany
FAX: D - 2327 - 32 19 78
Internet: www.clm.de
e-mail: promotion@clm.de

SHARK Records is distributed in Germany by INDIGO, in Austria by NSM and in Switzerland by DISCTRADE

FRONTLINE

Napalm Death חתמו על חוזה עם Dream Catcher האלבום הראשון שיצא נקרא "Leaders Not Followers", שצריך להמצא בחנויות בסוף ספטמבר, יורכב מגרסאות כיסוי.

באלבום יופיעו שירים של: "Back From Death "The Dead, להקת ה-hardcore האיטלקית Power Row ("Politicians") צוות ה-hardcore מקלי־פורניה - Excel("Split Image"), הצ׳יליאנים Pentagram ("Demonic Possession"),צוות ה-death metal מקנדה Slaughter ("Incinerator") ו-Repulsion ("Maggots In Your Coffin").

באלבום תהיה הקלטה חוזרת לגרסה של ה-Dead Kennedys "Nazi Punks Fuck Off" שהוקלט ע"י Napalm Death לפני מספר שנים. "כל הלהקות הללו חידשו בתחומן והקליטו חומר כבד באמת" אומר Greenway Barney הסולן של Napalm Death. "הם עשו זאת מכיוון שבשבילם זה גורם ממריץ לגמרי, לא בגלל שהם זוממים מזימות. יש יותר מדי להקות המתיימרות להיות "כבדות" כיום, מכיוון שהן מוסיפות צלילי גיטרה כבדים לתוך מוסיקה עקרה, והגרסאות שלנו הן ברוטליות"

Napalm Death מתכננים כמה הופעות בבריטניה בקרוב.

כל ההכנסות יועברו ל-Amnesty Intentional.

Slayer יחזרו לאולפן ההקלטות מאוחר יותר החודש. הם יעבדו על שירים לשני פרויקטים נפרדים, בנוסף להכנת חומר לאלבום הבא שלהם. ענקי ה-thrash מלוס אנג׳לס יקליטו שיר לתקליט המחווה ל-Black Sabbath - "Nativity In Black II", ובנו־סף לארגון ההאבקות האמריקאי הידוע WCW.

"אם אתה שואל אותי היום איזה שיר של Sabbath אנחנו נבצע, אני אומר לך שזה יהיה "Hand Of Doom", הגיטריסט של Slayer, Kerry King אמר בלעדית ל-Metal Hammer.

"אבל, זה משתנה לעיתים קרובות, אז עד שנגיע לאולפן, אולי נתפשר על שיר אחר. בנוגע ל-WCW, כתבנו שיר מאוד אגרסיבי ובסיסי, משהו כמו "Skeletons Of Society" (מתוך האלבום "Seasons In The Abyss" - 1990) זה משקף את כל מה שמאחורי ההאבקות בעצם".

לשירם החדש של Slayer אין עדיין שם, אבל ההשמ־עה הציבורית הראשונה תהיה בשידור טלוויזיוני של ה-WCW למרות של-שמיק יש כמה הזמנות לנגן חי באירוע זה של WCW.

"ראיתי את Megadeth מופיעים עם "Crush'Em" בחודש שעבר עבור ה-WCW. זה היה נורא, אני לא אומר את זה סתם בגלל שאני שונא את השיר - אמנם זה לא הסגנון שלי - אבל, זה היה רע כי היה להם סאונד נור־אי. לפני שהם מסכימים לנגן חי עבור ה-WCW כדאי שימצאו פתרון לבעיות האלה"

מאחר שגרסת הכיסוי ל-Sabbath תצא מאוחר יותר השנה, המעריצים של Slayer יאלצו להמתין עד שנת 2000 לצאתו של השיר הבא, מכיוון שזה לא סביר שהשיר יהיה זמין מסחרית לפני שיצא אלבומם הבא של Slayer וזה יהיה הפרויקט הבא שיעסיק רביעייה זו למשך החודשים הבאים.

"נשארו לי כמה רעיונות מהאלבום האחרון, גם כמה ריפים חדשים. אותו הדבר תקף גם לגבי Jeff (Hanneman, גיטרה). אז עכשיו אנחנו כותבים את החומר. בעולם אידיאלי, היינו מקבלים הכל כבר עטוף ומשחררים את התקליט כבר בסוף השנה הזאת, אבל אנחנו לא חיים בעולם אידיאלי, אז המצי־אות היא שכנראה לא נכנס לסטודיו עד סוף השנה הזאת, והאלבום כנראה ייצא באביב הבא. אבל, זה עדיין מספיק מהיר בשבילנו."

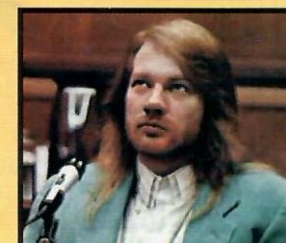
ואל תצפו ליציאות מוסיקליות קיצוניות מ-Slayer. "אם אתם מצפים מאתנו להתחיל לעשות Hip Hop מחורבן, כמו Limp Bizkit או Korn רק בגלל שזה פופולרי, אז אתם תתאכזבו" מתעקש שמיק. "האלבום הבא יהיה מאוד, מאוד כבד - בדיוק מה שהמעריצים שלנו מצפים מאיתנו".

ובנוגע למפיק. אל תניחו ש-Rick Rubin-מי שעבד על כל אלבום מאז 1986 - מולידו של "Reign In Blood" - יחזיק באופן אוטומטי בהגה.

"לא חשבנו עדיין על מפיק. אני לא יודע. זה יכול להיות Rubin; הוא בטח יעבוד אתנו על גרסת הכיסוי ל-Sabbath ועל השיר ל-WCW, אבל אני יכול להגיד לך דבר אחד: הרבה אנשים העירו במשך השנים שהסאו־נד של הגיטרה שלנו בהופעה חיה נשמע הרבה יותר טוב מהסאונד שאנחנו מקבלים באלבום. טוב, זה בהחלט ישתנה!"

ולסיום, יתכן שיתוף פעולה מפתיע בשלב מסוים בין King ל-Rob Zombie. הצמד הסתובב ביחד באופן קבוע במהלך סיבוב ה-Ozzfest האחרון בארה"ב, ו-King לא התנגד להיכנס כצמד לאולפן ההקלטות.

"היה נפלא להיות בחברתו של Rob ואנחנו מסתדרים מצוין. לא נאמר דבר על לצעוד עם זה קדימה, אבל אם Rob היה מבקש ממני לעשות משהו, זה מהווה פיתוי עבורי".

Guns'n'Roses מתכוננים לסיום תקופת השתיקה הארוכה, בעודם מסיימים לעבוד על שני אלבומי סטודיו חדשים. שניהם יופקו על ידי Sean Bevan וצפויים לצאת במקביל באוקטובר. שני האלבומים, עדיין ללא שם, מציגים הרכב חדש.

הסולן Axl Rose, הגיטריסטים Finck Robin (לשעבר מ-Nine Inch Nails) ו-Paul Huge - (חבר ילדות של Axl מעיר מולדתו אינדיאנה), הקלידן Reed Dizzy, המתופף Josh Freese והבסי־סט Tommy Stinson.

מקור המקורב ללהקה מתאר את החומר החדש "כנקי ושמן אבל לחלוטין G&R. למרות השמועות, אין רמז להשפ־עות של מוסיקה תעשייתית או טכנו".

בנוסף, באופק של G&R, אלבום שלישי בהופעה חיה, שיכיל ברובו חומר מתקופת "Appetite For Destruction". האל־בום יכלול גרסה חושפנית של השיר הקלאסי "Sweet Child O' Mine", המשלב גרסה חיה מלפני שנים רבות והמקושט בקטעי גיטרה של Finck ו -Huge.

גרסה חדשה זו מושמעת בעצם בכתוביות הסיום לסרטו של Adan Sandler "Big Daddy" שיוקרן בקרוב בבריטניה.

Hansi Kursch מ-**Blind Guardian** ו-Jon Schaffer מ-**Iced Earth** התחילו לעבוד בפלורידה על הפרוייקט המשותף "Demons And Wizards".
הם מקווים שבסוף השנה מעריצי שתי הלהקות יוכלו להנות מהתוצאה הסופית. אנו תקווה כי המוצר המוגמר באמת יהיה Guardian Of Iced Earth.

Rob Zombie מעצב מבוך רוק ואימה עבור Universal Studios בהוליווד.
המבוך יקרא "The Thriling Chilling World Of Rob Zombie" ויפתח בחמישה עשר באוקטובר עד ליל כל הקדושים בשלושים ואחת לאוקטובר (Halloween). המבוך מבוסס על האלבום "Hellbilly Deluxe".

Rhapsody

The Power of Symphony

שלא כמרבית הרכבי ה-metal האירופיים - the true metal bands שמקור רובם הוא בגרמניה או סקנדינביה, Rhapsody מגיעים דווקא מטרייסטה, עיר לא גדולה בצפון מזרח איטליה.

האלבום הראשון "Legendary Tales" שלהם שיצא ב-1997 הפך אותם לאחת הלהקות המדוברות והפופולריות ביותר בסצינת ה-metal האירופית. הייחוד של Rhapsody הוא בכך שהם משלבים מוסיקה קלאסית ו-heavy metal.

באלבום האחרון שלהם "Symphony Of The Enchanted Lands" השתתפו למעלה מ-20 נגנים, אורחים שנגנו בין השאר על כינורות, אקורדיונים, צ'לו, צ'מבלו, מנדלינות ועוד כלי נגינה שלאו דווקא מזוהים עם heavy metal. התוצאה היא power metal עם הרבה עושר מוסיקלי-מלודי וכמובן עם הרבה עוצמה (ובומבסטיות!?!)

קשה שלא לאהוב את המוסיקה של Rhapsody שבזכות העושר המוסיקלי והמורכבות שלה, אפשר לגלות בה משהו חדש עם כל האזנה נוספת. כמובן שלאחר ההצלחה, מגיע תורם של אלבומי הסולו ו-Luca Turilli הגיטריסט של הלהקה הוא הראשון מחבריה שאלבום הסולו שלו עומד לצאת בימים הקרובים.

בראיון שהעניק לנו הוא סיפר על הדיסק החדש שלו, על המוסיקה של Rhapsody וגם מתי יהיה אפשר לראות אותם מופיעים סוף-סוף. מה שלמרבה הפלא לא קרה בשלוש שנים האחרונות, או אולי בעצם זה לא כל כך מפתיע?!

Photo: Karsten Koch

קודם כל Luca אני מבין שאלבום הסולו שלך עומד לצאת בקרוב?!?

כן ב-30 לאוגוסט ישוחרר הסינגל וב-29 לספטמבר ייצא האלבום הנקרא "King Of The Nordic Twilight".

ספר לי מעט על הכיוון המוסיקלי של האלבום ומי הנגנים שעבדו איתך?

טוב, כמו שאתה יודע אני אחראי על חמישים אחוזים מהלחנים של Rhapsody יחד עם Alex Staropoli אז כמובן שהמוסיקה תשמע דומה לזו של Rhapsody, אבל ניסיתי ליצור גם משהו שונה, ושיהיו קטעים פחות מורכבים ויהיו מעובדים בצורה פחות מסובכת, השירים יהיו יותר ישירים וקרובים ל-"Emerald Sword" ול-"Wisdom Of The King", אתה תשמע הרבה אורגנים ומיתרי צ'לו והסיבה לכך היא שהתשוקה הגדולה שלי היא לקולנוע ואני מכניס הרבה להט במוסיקה שאני מלחין. לגבי הלהקה שעבדתי איתה, הבסיסט הוא Sascha Peath מ-Heaven's Gate (שהוא גם המפיק של Rhapsody), המתופף הוא Robert הבסיסט של Heaven's Gate, שהתופים הם בעצם כלי הנגינה האורגינלי (הראשון) שלו והוא נהדר עליהם.
Miro הוא הקלידן שלנו, ואני הגיטריסט ותוספות של קלידים, הסולן הוא Olaf שהלהקה הקודמת שלו נקראה Treasure Seaker והודות למנהל שלי, גיליתי אותו מספר חודשים לפני שהתחלנו להקליט ומיד רציתי אותו איתנו, מכיוון שאהבתי את הטון הגבוה של השירה שלו. אתה יודע כמו ביה"ס הגרמני הישן (like the old German School).

כמו Michael Kiske?

בדיוק !!

למה בעצם החלטת לעשות משהו מחוץ למסגרת של Rhapsody, זה היה מתוכנן מזמן?

אני פשוט לא יכול להפסיק להלחין, ומכיוון שהיתה לנו הפסקה ארוכה אחרי "Symphony Of Enchanted Lands" מצאתי זמן להקליט כמה מהקטעים שהלחנתי וגם ליצור (לכתוב) דברים חדשים, ואז חשבתי שבעצם אני יכול להציע משהו למעריצי Rhapsody בשנה בה הלהקה לא מוציאה שום דיסק. חשבתי שזה יהיה נהדר וגם המנהל שלי אהב הרבה מהשירים, כך שזה היה טבעי לחלוטין.

טוב, נעבור ל-Rhapsody שהביאה לדעתי משהו מעניין וחדשני ל-heavy metal. איך אתה מגדיר את המוסיקה שלכם, ואיך הגיע הרעיון הזה לשלב מוסיקה קלאסית עם metal?

האהבה הגדולה שלי ושל אלכס היא הקולנוע, עם מוסיקה נפלאה מהסרטים והמלחינים הגדולים כמו: Jerry Goldsmith ("Omen") וכו'. אנחנו הולכים לקולנוע כל שבוע ובאחת הפעמים חשבנו, למה לא לנסות ולשלב את שני האלמנטים האלו, המוסיקה שאנחנו אוהבים, ה-melodic metal, כמו Helloween ולהוסיף "epic" עוצמה וקסם. קצת דומה למה ש-Manowar עושים, רק שהם עושים זאת בעזרת rough guitars ואנחנו רצינו לעשות זאת בצורה יותר קיצונית, כך שזה ישמע כאילו זה לקוח מסרט הוליוודי, וזאת הסיבה שקראנו לזה "Hollywood Metal" יש בזה הקסם והאווירה שיש בסרט "epic" הוליוודי (אפוס קולנועי).

כלומר, אתם משלבים את האווירה הקולנועית עם המוסיקה שאתם מנגנים?

בדיוק, אנחנו מרגישים שאנחנו יכולים להעביר גם תמונות ובימויים (images) למי שמקשיב לאלבום ולא רק למוסיקה.

עד כמה זה חשוב למאזינים, לדעתך, לעקוב ולהבין את הטקסטים ואת הנושא באלבום שלכם (לטובת ההנאה מההקשבה לאלבום)?

זה מאוד חשוב. יש כמובן מעריצים שרק מקשיבים למוסיקה. הם מבינים חלק מהמילים ועם זה הם שמחים. הטקסטים והנושא פחות חשובים להם, מכיוון לגביהם המוסיקה היא החלק המרכזי והחשוב. אבל, יש מעריצים הרוצים להיכנס לתוך העולם שלנו, להם נתנו את האפשרות הזו כשהוצאנו מהדורות מיוחדות, עם יותר פרטים והסברים בין השירים. להם אני חושב שאנו ניתן כל מה שאפשר, כדי לעזור להם להבין את הסיפור ואת מהלך האירועים, על מנת שיבינו בדיוק מה אנו רוצים ליצור.

אתה חושב שבעתיד תמשיכו לכתוב אלבומי נושא ולשלב בין מוסיקה קלאסית ל-

heavy metal? או שאולי תעשו יותר straight forward heavy metal?

נמשיך עם אותו סיפור, האלבומים הראשון והשני היו רק החלקים הראשונים מתוך האגדה של "Emerald Sword" שיצרתי והחלקים הבאים כבר מוכנים. לגבי המוסיקה, אנחנו מוציאים אלבום כל שנתיים ובזמן הזה הרבה יכול להשתנות. יכול להיות שנהיה יותר ישירים עם המוסיקה, אולי נשתמש יותר בקלידים ואולי נזוז לכיוון של מוסיקה סימפונית עם כלי נגינה מימי הביניים. החומר שאנחנו עובדים עליו עכשיו הוא משהו בין סימפוניה לאלבום הראשון שלנו. בכל מקרה מה שלא נעשה אנחנו נשמור תמיד על מה שמאפיין ומייחד את Rhapsody – הסגנון ההוליוודי.

עבור אלה שלא מכירים את Rhapsody אתה יכול לספר מעט על חברי הלהקה?

OK, אז כמובן אני Luca Turilli הגיטריסט, Alex Staropoli הקלידן, ואנחנו שנינו הכותבים והמלחינים וביחד עם Daniele Carbonera המתופף זה הגרעין והחלק המרכזי ב-Rhapsody. הזמר שהקליט איתנו את הדמו שלנו, עזב כשחתמנו על חוזה עם Limb וגם הבסיסט עזב באותו זמן כי הוא התחתן. כשהקלטנו את "Legendary Tales" אני ואלכס ניגנו את כל קטעי הבס, הזמר שלנו הוא Fabio Lione שהיה לפני כן הסולן של Labyrinth ועכשיו הוא עובד על פרויקט סולו עם Olaf Thorsen מ-Labyrinth הנקרא Symmetry. לקראת האלבום השני שלנו רצינו לצרף חבר חמישי, כדי שנוכל להיות להקה מושלמת וזה היה הבסיסט Anesandro Lotta שניגן בלהקה מקומית לפני שהצטרף אלינו.

מתי נוכל לראות את Rhapsody בהופעה? אני יודע שזה מאוד קשה להעביר את הסאונד והמוסיקה המורכבת שלכם אל הבמה?

כן זו בדיוק היתה הבעיה, זו הסיבה שחיכינו כל כך הרבה זמן, אבל עכשיו אנחנו מוכנים ואני חושב שנקבעו תאריכים לסתיו, אינני יודע בדיוק מתי, אבל המנהל שלי בוודאי יודע. בטוח שבספטמבר, אוקטובר נהיה בסיבוב הופעות.

כלומר לא תופיע עם אלבום הסולו שלך?

כרגע זה לא נראה לי, צריך לחכות ולראות איך יהיו המכירות, אתה יודע אם הן תהיינה טובות, אז אני אופיע גם עם אלבום הסולו. ננסה לשלב הכל בדרך הכי טובה. קודם כל הופעות עם Rhapsody ואחר כך הופעות עם האלבום שלי.

אתה עובד קשה. מגיעה לך חופשה!

הקיץ הזה בטוח אהיה רק בחזרות (חה.. חה..).

כגיטריסט, אילו נגנים וגיטריסטים השפיעו עליך?

Jeason Becker שניגן עם Cacophony ועוד מיליוני שירים של גיטריסטים אגדיים וקלאסיים כמו Yngwie Malmsteen, Garry Moore ועוד.

איך סצינת ה-metal באיטליה? יש כמה להקות מצוינות שיצאו משם בתקופה האחרונה.

כן, נכון שיש, אבל אני לא ממש יודע אם משהו משתנה כאן. אמנם יש ארבע חמש להקות אבל אולפני ההקלטה צריכים להשתפר יותר. לפני כמה שנים היה בלתי אפשרי לעשות משהו באיטליה, גם מבחינה תקציבית וגם מכיוון שלא היה עם מי לעבוד.

אתם מקליטים בגרמניה, נכון?

נכון, זה היה בחוזה שלנו מההתחלה, כך שמעולם לא היינו קשורים למה שקורה באיטליה, סיבה נוספת לכך היא שאנחנו מטרייסטה והמרכז של סצינת ה-metal באיטליה הוא במילנו ופירנצה, בחלק הזה של איטליה, כך שאנחנו מעט רחוקים משם. את ההקלטות הראשונות שלנו שלחנו ישר לגרמניה, כי ידענו שהשוק שם מאוד טוב ואוהד לסגנון המוסיקה הזה.

איך השתנו החיים שלך מאז ההצלחה הגדולה של "Legendary Tales"?

הדבר הכי טוב הוא שאתה יכול לחיות ממוסיקה וזה נותן לך אפשרות להתרכז בה יותר - מבחינה מוסיקלית. הדבר הפנטסטי השני הוא ההופעות שאנחנו ממש מצפים להן. האנשים הרבים שפוגשים ומכירים והמסיבות, זה כל כך שונה מהכל. כשאתה חוזר הביתה מסיבוב הופעות אתה מרגיש ריקנות. כשאתה על הבמה אתה נותן הרבה אנרגיה, הקהל מקבל ומעביר לך אותה בחזרה, כל חילופי האנרגיה בין הלהקה לקהל הם משהו מאוד מיוחד ומרגש. שוב, אנחנו באמת מחכים כבר להופיע.

טוב Luca, תודה רבה ואני מאחל לכם בהצלחה.

תודה, ואני חייב להודות שהופתעתי לשמוע על Metal Hammer מישראל.

אנחנו נשלח לך גיליון, וכשנפגש באחת ההופעות שלכם, אשמח לתרגם לך אותו, ואולי יום אחד נראה את Rhapsody בישראל.

חה.. חה.. חה. אני באמת מקווה.

עמית לבוב

כאמור האלבום של Luca ייצא ב-30 לספטמבר. לכל אלה שעדיין לא הכירו את Rhapsody תהיה הזדמנות טובה להכנס לעולמם של mighty warriors ולהכיר את אחת הלהקות המצליחות באירופה. חפשו את "King Of The Nordic Twilight" בחנויות. במידה והמוכרים לא מכירים את הלהקה או את Luca תרגישו חופשי להשתמש בעמודים אלה להכרות עם הלהקה!

חינם! מה חינם!

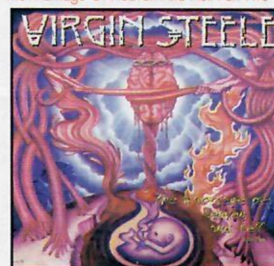
גזור והדבק על מגשית הדיסק החדש שלך

METAL HAMMER VOL. 1
ISRAELI TRUE METAL FORCE

1. Virgin Steele: Victory Is Mine 2. Edguy: Babylon 3. Stratovarius: Will The Sun Rise 4. Rhapsody: Emerald Sword 5.Gamma Ray: Razorblade Sigh 6.Mob Rules: Secrert Signs 7. HammerFall: Legacy Of Kings 8. Iron Savior: Coming Home 9. Dream Child: Bells Of Nemesis 10. Megadeth: Prince Of Darkness 11. Wardog: Sniper 12. Brimstone: Carving A Crimson Career 13. Mercyful Fate: Last Rites 14. Aztec: Abused In The Future 15.Amorphis: The Way

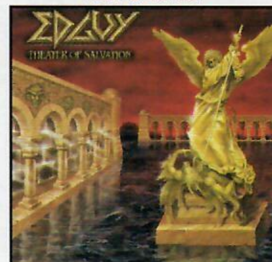
גזור והדבק על עטיפת הדיסק החדש שלך

"The Marriage Of Heaven And Hell Part Two"

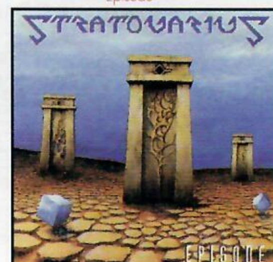
Virgin Steele "Victory Is Mine"
Music by D.DeFeis and E.Pursino Lyrics by D.DeFeis Released by Modern Music Records

"Theater Of Salvation"

Edguy "Babylon"
Music by T.Sammet
Lyrics by T.Sammet Released by AFM-Records

"Episode"

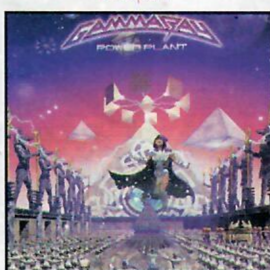
Stratovarius "Will The Sun Rise"
Music by T.TolkkiLyrics by T.Kortipelto
Released by Modern Music Records

"Symphony Of Enchanted Lands"

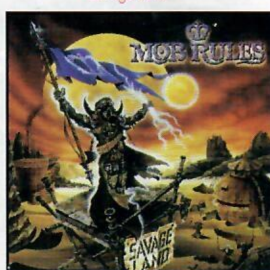
Rhapsody "Emerald Sword"
Music by L.Turilli and A.Straropoli Lyrics by L.Turilli
Released by Limb Music Products And Publishing

"Powerplant"

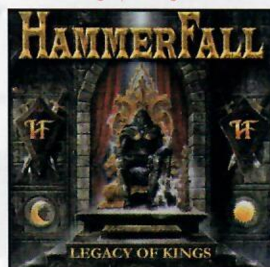
Gamma Ray "Razorblade Sigh"
Music by K.HansenLyrics by K.Hansen
Released by Modern Music Records

"Savage Land"

Mob Rules "Secret Signs"
Music by Mob RulesLyrics by Mob Rules
Released by Limb Music Products And Publishing

"Legacy Of Kings"

HammerFall "Legacy Of Kings"
Music by O.Dronjak, J.Cans, J.Stomblad Lyrics by O.Dronjak, J.Cans, J.Stomblad Released by Nuclear Blast

"Unification"

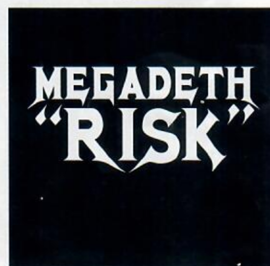
Iron Savior "Coming Home"
Music by P.SlelckLyrics by P.Slelck
Released by Modern Music Records

"Reaching The Golden Gates"

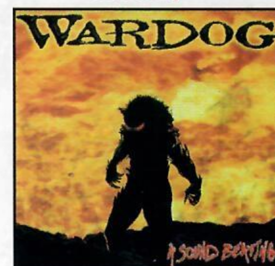
Dream Child "Bells Of Nemesis"
Music by Dream Child
Lyrics by G.Fois Released by Metal Blade Records

"Risk"

Megadeth "Prince Of Darkness"
Music and Lyrics by Dave Mustaine and Marty Friedman Released by Capitol Records

"A Sound Beating"

Wardog "Sniper"
Music by P.Sullivan/T.Gattis Lyrics by T.Gattis
Released by Metal Blade Records

"Carving A Crimson Career"

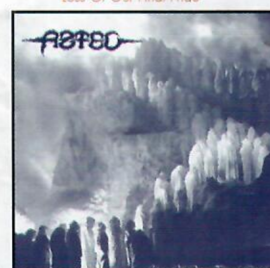
Brimstone "Carving A Crimson Career"
Music & Lyrics by Daniel Grahm and Jan-Erik Persson Released by Nuclear Blast

"9"

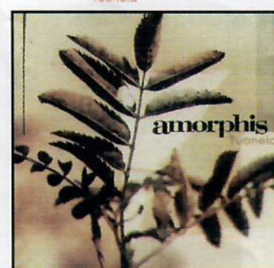
Mercyful Fate "Last Rites"
Music by H.Sherman Lyrics by K.Diamond
Released by Metal Blade Records

"Loss Of Our Final Pride"

Aztec "Abused In The Future"
Music by Aztec Lyrics by Aztec
Released by Raven Music

"Tuonela"

Amorphis "The Way"
Music and Lyrics by Amorphis
Released by Relapsed Records

אף אחד לא היה יכול להעריך את הצלחתו של האלבום הראשון "Glory To The Brave" שיצא ב-1997, לא הלהקה ולא חברת התקליטים שלהם. אך מי שקבע את העובדות הוא הקהל ברחבי העולם. זו הייתה ההוכחה כי true heavy metal עדיין חי וקיים. הציפיות בקרב המעריצים של HammerFall היו די גבוהות לקראת צאתו של אלבומם השני "Legacy Of Kings". אין זה סוד כי להקות קטנות קמות ונעלמות אחרי אלבום אחד מוצלח ומאכזבות מיד עם האלבום השני. אך HammerFall שוב הוכיחו כי "A Metal Heart Is Hard To Tear Apart". האלבום השני נמכר בכמות של כ-200,000 עותקים ברחבי אירופה תוך זמן קצר מאד ויצר דרישה לסיבוב הופעות ממושך ברחבי העולם. תפסנו את Oscar Dronjak (הגיטריסט ואחד ממקימי הלהקה) מספר ימים לאחר תום סיבוב ההופעות העולמי.

Pics:Michael Johansson

Let The HammerFall

אני מבין שהופעתם גם בארה"ב?
עשינו סיבוב הופעות בארה"ב יחד עם Death היה די מרגש לראות שגם בארה"ב יש קהל ל-HammerFall הופענו כמעט בכל מקום, גם בחוף המזרחי וגם בחוף המערבי, סיבוב ההופעות היה מוצלח.

כמה אנשים הגיעו להופעות שלכם בארה"ב?
קשה מאד להגדיר, כי למשל בניו יורק הופענו בעולם גדול לפני 1,500 אנשים וב-L.A הופענו באיזה בית קפה פינתי לפני 300 אנשים. כך שבממוצע הייתי מגדיר כ-400 - 500 אנשים בהופעה.

מה אתה חושב על כל מיני להקות המסרבות להופיע לפני קהל יחסית קטן של 300 אנשים וממציאים תירוצים כמו "אנחנו לא מרגישים טוב", "אנחנו לא רוצים להופיע פה" וכו'?
זה הדבר הכי מגעיל, הכי לא מקצועי. אם אנשים כבר הגיעו לראות אותך ושילמו על זה כסף, אז תן להם את הטוב ביותר, אסור לזלזל בקהל. במיוחד שבא לראות אותך ושילם על זה. לא משנה כמה אנשים באו 5 או 5,000, אתה חייב את הטוב ביותר שאתה יכול לתת.

אני ראיתי אתכם פעמיים בהופעה חיה, פעם ראשונה כלהקת חימום ופעם שניה ב-Offenbach בסיבוב ההופעות "Legacy of Kings". אני חייב להודות שההבדל היה עצום בין להקה חדשה - להקת חימום לבין להקה בעלת שם ומספר רב של מעריצים, אני מתכוון גם להופעה עצמה, אתם באמת נותנים הופעה מקצועית עם כל הפירוטכניקה, אש, עשן וכו'.
אנחנו באמת נהנים לעשות זאת, תמיד חלמנו לעשות heavy metal show אמיתי, ככה זה צריך להיות. אני מתקשה לתאר במילים עד כמה אנחנו נהנים לעשות זאת.

מה אתה חושב על הלהקות שקפצו על הגל האלטרנטיבי בתחילת שנות ה-90, אני מתכוון גם ללהקות ותיקות כמו Motley Crew ואחרות, אני פשוט לא רוצה להזכיר את כולן?
את זה אני אף פעם לא הבנתי ועד עכשיו אני לא יכול להבין. כשאנחנו גדלנו ושמענו הרבה Motley Crew והמסר שלהם תמיד היה "party" ו-"fun". אם אתה מסתכל על מה שקרה להם לאחרונה, קשה מאוד למצוא את המסר ההוא. אין בזה יותר "מסיבה ללא הפסקה" - יש בזה מן דיכאון שאני מתקשה להבין. משום מה אני לא חושב שהם שלמים עם עצמם ועם מה שהם עושים.

אותו דבר אתה יכול להגיד גם על Metallica?
לא!! Metallica זה סיפור אחר וברור ש-Metallica לא עושים יותר trash metal. ברור שהם עושים דברים קצת אחרת ואפילו אי אפשר להשוות את האלבומים האחרונים לאלבום השחור שהיה הכי מסחרי מכל האלבומים הקודמים. פה יש הבדל עצום בין Metallica לבין Motley Crew אני משוכנע שהם נהנים מאד ממה שהם עושים והם שלמים עם עצמם ועם התוצאות שלהם. אתה יכול לאהוב או לא לאהוב את מה שהם עושים, אבל כל עוד הם שלמים עם עצמם ונהנים, אני לא רואה שום בעיה.

אני מבין שלפני כמה שבועות חזרתם מיפן?
זה היה פשוט מדהים! לא ראיתי קהל כה מחונך בשום מקום אחר בעולם, הם ידעו בעל פה את כל המילים, הכירו את כל השירים ופשוט לא נתנו לנו לרדת מהבמה. פשוט מדהים!

כמה הופעות היו לכם ביפן?
סך הכל ארבע, אבל אני אומר לך, קהל כזה לא ראיתי בשום מקום אחר בעולם.

בוא נדבר קצת על גרסאות כיסוי שהקלטתם לאחרונה, חמש במספר?
לא, עד עכשיו הקלטנו ארבעה שירים ולדעתי זה היה הדבר הנכון לעשות כי גדלנו על המוסיקה הזאת.

"Man On The Silver Mountain"?
את ה-cover הזה עשינו לטובת הפרוייקט המשותף של Century Media ו-Rock Hard - "Tribute To Dio".

"Head Over Heels"?
אתה שואל לגבי "Tribute To Accept"?

כן.
זה לא סוד שתמיד היינו מעריצים גדולים של Accept. גדלנו על המוסיקה שלהם וזה היה כבוד גדול בשבילנו לבצע שיר שלהם.

איך הקלטתם את השיר?
למען האמת את כל ה-covers הקלטנו באולפנים של Kai Hansen (Gamma Ray, Iron Savior וכמובן Helloween-העורך) והוא למעשה הפיק את כל השירים. גם Udo הגיע ושר יחד איתנו. זו הייתה החוויה הגדולה ביותר שלי כמוסיקאי לעבוד עם מוסיקאי בסדר גודל של Udo Dirkschneider זה אחד הדברים שאני בחיים לא אשכח. באותה הזדמנות הקלטנו גם את "I Want Out" ש-Kai Hansen כתב כשהוא היה ב-Helloween.

"Back To Back" של Pretty Maids?
Pretty Maids הייתה תמיד אחת הלהקות האהובות עלינו, כשגדלנו הקשבנו הרבה לאלבומים שלהם וללא ספק הם גם השפיעו עלינו, כך שזה היה די טבעי להקליט את השיר הזה ולדעתי הוא "יושב במקום" באלבום השני.

לא סוד שהייתם חברים בלהקות death metal בעבר. איך עברתם פתאום ל-heavy metal?
בוא נתחיל מזה שאנחנו גדלנו על heavy metal, זו המוסיקה שתמיד רצינו לעשות, העניין של death הוא בסך הכל תקופה בחיים שעברנו ואין לי שום כוונה לחזור לזה. כרגע אני עושה את מה שאני אוהב וזה מה שחשוב.

אתה מעודכן בכל מה שקורה בסצינת ה-black וה-death metal?
ממש לא! בוודאי שבתקליטיה שלי תוכל למצוא גם black וגם death metal מאותה תקופה, אבל כמו שאמרתי אני לא מעודכן ולא מתעדכן, אין שום עניין בזה.

האם הרגשתם לחץ לפני צאתו של האלבום השני? אתה מבין שהציפיות היו די גבוהות?
האמת היא שלא, ואני אסביר גם למה. אנחנו לא ציפינו להצלחה כה גדולה של האלבום הראשון, מכירות של 3,000 או 5,000 עותקים היו מספקות אותנו, בחלומות הכי פרועים לא יכולנו לראות מאות אלפי עותקים נמכרים ברחבי העלם, כך שזאת הייתה הפתעה. לחץ? לא הרגשנו בכלל, לא יכולנו לחכות כבר להיכנס לאולפן ולהקליט את האלבום השני, כבר היה לנו חומר ולדעתי הוא היה טוב.

איך אתם עובדים על החומר?
אנחנו מגיעים לחדר החזרות כבר מוכנים. בדרך כלל את החומר אנחנו כותבים בבית ומגיעים כבר עם שיר כמעט מוכן.

מי אחראי על הכתיבה?
בדרך כלל אני ו-Joacim Cans.

מה קרה עם המתופף שלכם Patrik Rafling?
היו לנו כמה בעיות איתו, Patrik מעדיף ללכת לכיוון מוסיקלי אחר, וגם לא נראה לי שהוא היה מסוגל לעמוד בלחץ של סיבוב הופעות ארוך, על כל המשתמע מכך! כמו שאתה יודע אנחנו עבדנו לאחרונה עם Anders Johansson שהיה המתופף של Yngwie Malmsteen.

תמשיכו לעבוד איתו גם בעתיד?
זהו. זה עדיין לא ברור, צריך לקחת סיכון כלשהו. הוא אדם נשוי עם שני ילדים ועדיין לא ברור אם הוא יוכל לעמוד בלוח הזמנים שלנו, כולל הקלטות, הופעות וכו'.

האם הוצאתו של אלבום בהופעה חיה עומד על הפרק?
ממש לא, לא בשלב זה. בוודאי שאנחנו חושבים על זה, אבל זה מגוחך להוציא אלבום בהופעה חיה אחרי שני אלבומים בלבד, צריך לתת לזה זמן. אולי אחרי עוד שניים-שלושה אלבומים, אז זה יהיה ממש רלוונטי.

מה התוכניות לעתיד?
כרגיל, בשנה הבאה ייצא אלבום חדש, נצא לסיבוב הופעות האמור להיות הרבה יותר גדול ממה שעשינו עד כה. ולטווח יותר קצר יש עדיין כמה פסטיבלים שאנחנו אמורים להופיע בהם, ביניהם Wacken Open Air, אבל המטרה המרכזית הבאה היא אלבום חדש. שוב, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו מסדרים את העניין עם המתופף, לפני שאנחנו נכנסים לזה.

אתם מרגישים אחראים למהפכת ה-heavy metal החדשה?
תראה, קשה לי לראות את עצמי כאחראי על מהפכה זו או אחרת, אני חושב שאנחנו תורמים, אבל לא רק אנחנו. אם אתה מסתכל על עיתון Hard Rock (אני מקווה שעיתון כזה היה יוצא בשבדיה), שהוא עיתון הרוק הגדול בגרמניה, אז אחרי שהוצאנו את "Glory To The Brave" אתה יכול לראות בו 80% heavy metal ו-20% דברים אחרים. האם אנחנו אחראיים? אינני יודע, אני לא חושב שאנחנו בדיוק אחראיים לכך ואני לא חושב שזה צירוף מקרים, זה עניין של פרק זמן בו אנו חיים.

A Metal Heart Is Hard To Tear Apart!

לפחות אתם מרגישים אחראיים על מה שקורה בסצנת ה– metal בשבדיה?
למה אתה מתכוון?

קמות להקות חדשות כמו Steel Attack שדי מושפעות מכם יוצא עיתון בשם "Bright Eyes", יש תזוזה?!
עוד פעם, אני שמח לראות שזה קורה, אנחנו עושים כמיטב יכולתנו אבל אינני יכול להציג את עצמי כאחראי הבלעדי על מה שקורה.

אני יודע שקיבלתם אוסקר בשבדיה בקטגורית הרוק?
לא. היינו רק מועמדים וזאת הייתה באמת פריצת דרך ללהקת heavy metal.

משמיעים אתכם ברדיו השבדי?
הרדיו בשבדיה על הפנים, כמו בכל מקום אחר. אתה יכול לשמוע שם הרבה זבל ואתה אף פעם לא יודע איזה אידיוט עורך את התוכניות, אבל לזכותו של הרדיו השבדי הממלכתי יאמר, כי הם עשו פעם תכנית של שעתיים ובה העבירו שידור ישיר של הופעה חיה שלנו, מדי פעם אפשר לשמוע גם שיר או שניים ברדיו, אבל לא יותר מזה.

האם אתה חושב ש-heavy metal הופך לגל האופנתי הבא?
וואו, קשה לי מאוד להגיד את זה, אני גם לא יודע אם זה לטוב או לרע. אם אתה מדבר על להחזיר את heavy metal למקום שהוא היה בו לפני עשר שנים, אז אני בהחלט בעד. אם אתה מדבר על למסחר את heavy metal עד הסוף, אז כאן אמורה להיווצר הבעיה.

אתה מתכוון למסחור מצד חברות התקליטים הגדולות?
בהחלט, אני לא מעוניין שאיזה פקיד מטעם חברת התקליטים יכתיב לי מה לעשות ואיך לעשות, שלא יגידו לי לקצר פה את הסולו ושלא יגידו לי איך להתלבש ... אישית אני מרוצה מחברת התקליטים שלנו ולא הייתי רוצה לשנות זאת ולעבור לחברה יותר גדולה.

Judas Priest חתמו לא מזמן בחברה גדולה ולא נראה לי שיש להם בעיה עם זה?
באמת?! לא שמעתי על כך, מאיפה נודע לך?

קראתי e-mail שהם שלחו לאשתו של Ozzy עם התנצלות על כך שהם לא יכלו להשתתף ב-Ozzfest (עוד לפני ש-Ozzfest בוטל) ולמעשה הסבירו כי הם חתמו בחברת תקליטים גדולה והם צריכים להביא אלבום מוגמר עד סוף אוקטובר. לא נראה לי שיש להם בעיה מבחינת חברת התקליטים.
עלא כיפק, Judas Priest תמיד היו אחת הלהקות שהשפיעו עליי הרבה, שיהיה להם בהצלחה.

כאדם שגר בלונדון אני חייב לשאול אותך אם יש סיכוי שתופיעו בלונדון?
הלוואי וזה היה תלוי בי! לדעתי אנגליה קצת מנותקת ממה שקורה באירופה ואני לא יודע כמה קהל יש לנו באנגליה, זה גם לא ענייני לעסוק בזה, האמרגן האנגלי צריך לעשות את הצעד הראשון ולהזמין אותנו להופעה, אישית אני אשמח מאוד להופיע בלונדון, כי זה אחד המקומות בהם עדיין לא הופענו ויש בו חשיבות רבה לכל מוסיקאי.

אז זה רק עניין של הזמנה? תתפלא אבל בלונדון אתה יכול לראות אנשים שהולכים עם חולצות של HammerFall, אנשים מכירים את HammerFall, גם בישראל אתה יכול ללכת למסיבת metal, למצוא בהזמנות את HammerFall, כחלק בלתי נפרד ממה שינוגן בערב.
זה באמת מפתיע אותי, אפילו לא חשבתי על זה.

אני מאוד מעריך את הזמן שהקדשת לי, המון תודה ושיהיה לכם בהצלחה. תשארו כמו שאתם עכשיו. אל תשתנו וזיכרו כי metal heart is hard to tear apart!
בהחלט!

עמית לבוב

שלם רק 44 ש"ח

וקבל - מנוי ל"M.H." לחודשיים
+T-שרט של "M.H." במתנה

שלם רק 88 ש"ח

וקבל - מנוי ל"M.H." ל-4 חודשים
+T-שרט וכובע של "M.H." במתנה

שלם רק 288 ש"ח

וקבל - מנוי שנתי ל"M.H." + T-שרט
וכובע של "M.H." + דיסק במתנה

מי אמר שאין יותר METAL?!

אל תאמינו לאף אחד !

METAL HAMMER ISRAEL
העיתון שלך!

הצטרפו עכשיו למנויי METAL HAMMER בעברית!
רק ב-METAL HAMMER תמצאו METAL אמיתי:

דיסק חינם כל חודש
חדשות METAL
הופעות METAL
ראיונות עם להקות METAL
עיתון בעברית!

טל': 03-6881410 פקס: 03-6885187
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212

☐ אני מעוניין במנוי ל"12" גליונות: 288 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"4" גליונות: 88 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"2" גליונות: 44 ש"ח

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:

☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מספרו: ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐

מספר ת.ז.: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ תוקף הכרטיס: ☐☐\☐☐

שם משפחה ____ שם פרטי ____

כתובת ____

טלפון ____ נייד ____

ניתן גם לשלוח המחאות לכתובת המערכת לפקודת מ.מ.י.־ מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

דיסק חינם כל חודש !!! דיסק חינם כל חודש !!!

Up All Your Irons!

Vain Glory Opera של

EDGUY

ראיון עם Tobias Sammet

קודם כל תודה שמצאת זמן לתת לנו את הראיון הזה.
אין שום בעיה. אני שמח שיש בישראל מי שמתעניין בלהקה שלנו.

יש הרבה כאלה ובשביל זה אנחנו עושים אותו, כדי שהם יוכלו לדעת מעט יותר על Edguy. אז תספר לנו מעט על הרקע שלכם ואיך הוקמה הלהקה?
התחלנו עם הלהקה ב–1992, כשכולם היו בני ארבע עשרה. היינו אז בבית הספר וחשבנו "היי, בואו נקים להקה". היינו עושים covers אופייניים, שכל להקת בית ספר עושה:KISS, AC/DC (הוא בטח לא למד בת"א ־ ע.ל.). לאחר זמן קצר זה הפך להיות משעמם ואז החלטתי "OK אני אכתוב שירים משלי". בהתחלה אני חושב שהם היו די גרועים, בכל מקרה ב־1994 הוצאנו demo tape. אולי מילה "הוצאנו" זו לא המילה הנכונה. אנחנו פשוט הקלט־נו את השירים והפצנו אותם בין התלמידים בבית הספר ובין החברים בכיתה. עם הקסטה הזו ניסינו להשיג חוזה הקלטות. אבל זה לא עבד. כמובן שלא חשבנו שהשירים גרועים, חשבנו שהם מצוינים ושהסיבה הייתה שחברות התקליטים פשוט לא מאזינות לקסטות אבל הן כן יאזינו לדיסק, אם נשלח להם אחד ־ "אז קדימה בואו נקליט דיסק".

היינו מעט שחצנים באותה תקופה. נסה לדמיין אותנו, ננסים בני שש עשרה החושבים שהמציאו משהו חדש במוסיקה. אבל, למזלנו באמת היינו כאלה, אחרת אולי היינו מפסיקים. אבל לא, המשכ־נו ואמרנו "היי אנחנו אדירים, זאת לא יכולה להיות הטעות שלנו, חברות התקליטים בטח לא מקשיבות לזה, כולם טועים ואנחנו הצודקים. כך, שלאחר זמן קצר הקלטנו את הדיסק הראשון שלנו והוא יצא טוב.
AFM Records היו מעוניינים בנו והחתימו אותנו, אבל כשהם רצו לשחרר את הדיסק הזה, אמרנו להם שיש לנו כבר תשעה שירים חדשים ושיתנו לנו להקליט ולהוציא אלבום עם השירים החדשים. כך, שלמעשה הדיסק הראשון שלנו שהוקלט לפני שהוחתמנו ונקרא "Savage Poetry" הודפס והופץ על ידנו באלף עותקים בלבד.

והיום זה בטח בלתי אפשרי להשיג אותו?!
לא! יש לו מחיר גבוה מאוד בשוק השחור, אבל אנחנו הולכים להוציא אותו מחדש בקרוב, מפני שאחד המעריצים סיפר לי, על חבר שלו שקנה את האלבום הזה ב 150$! אני חושב שזה טירוף... אני מתכוון לזה. והוא היה גאה על זה. אבל אני לא יכול להיות גאה שאלבום שלי נמכר במחיר כזה בגלל שזה פשוט שוד לאור היום והמעריצים לא צריכים לבזבז את כספם בצורה כזאת. לכן, מהר ככל שנו־כל, נקליט אותו מחדש וכך יוכלו לקנות אותו במחיר הנורמלי. נוסף לזה היה לנו שינוי אחד בלהקה מאז שהתחלנו ב–1992, וזה קרה ב–1997, אם אני זוכר נכון, המתופף שלנו עזב ובאותה שנה החלטתי להביא מישהו שינגן על הבס במקומי, וכך גדלנו להרכב של חמישה נגנים. זה בעצם כל מה שאולי לא ידעת, את השאר אתה בטח כבר יודע.

אתה כותב תשעים וחמישה אחוזים מהמוסיקה והטקסטים של Edguy האם זה תמיד היה ככה והאם זה מתוך בחירה או פשוט מכורח המציאות?
תמיד זה היה ככה ולא מתוך בחירה אלא פשוט זה המצב וזהו. כשהתחלנו לנגן כולם היו מעונינים בדברים אחרים. אני הייתי זה שכולו היה בלהקה. והאחרים, אחד משחק כדורגל, אחד אחר היה ....

בפאב?
הו לא, בזמן ההוא, היינו אז בסה"כ בני ארבע עשרה.

בכל זאת אתם בגרמניה, אז למה לא?
האמת היא ש–Dirk היה הראשון שהשתכר תמיד, אולי לא תמיד, אבל הוא היה הראשון. הוא היה שיכור עוד כשלי אסור היה לצאת לבלות, זה מצחיק, תחשוב, היינו בני ארבע עשרה–חמש עשרה, והיו לנו הופעות שהסתיימו ב 3–2 לפנות בוקר, ואסור היה לנו לשתות בירה.

הכל אירגנו בעצמנו. היינו הולכים למועדונים ומבק־שים מהם שיתנו לנו להופיע. הופענו במקומות שהכניסה מתחת לגיל שמונה עשרה - אסורה, אבל לנו כמובן היו חייבים לתת להיכנס, כי אנחנו הרי היינו "הלהקה", זה היה די משעשע.

על כל פנים, מה שהתכוונתי הוא, שלכל אחד היו עיסוקים משלו ורק אני הייתי זה שרק הלהקה עניי־נה אותו. זה היה ה–baby שלי, עבדתי רק בשביל זה.
Jens היה שחקן כדורגל וטניס שולחן מעולה, Dominic המתופף הראשון שלנו, היה מבוגר מאתנו והיה תמיד משתכר. אני הייתי זה ששמר על הלהקה, הייתי היחיד שעניין אותו לכתוב שירים ולצבור ניסיון. כתבתי וכתבתי ... כתבתי בערך מאתיים שירים שעדיין לא הוצאנו אותם. עשיתי את מרבית העבודה ואף אחד לא התלונן על כך. הם אוהבים את דרך הכתיבה שלי ואני חושב שכולם די מרוצים עם המצב הזה.

אתה מוצא איזשהו קושי לכתוב טקסטים באנגלית?
בשבילי זה יותר קל מספרדית (חה..חה..חה)! קל יותר לכתוב באנגלית, מפני שאני מעדיף את השפה הזאת. גרמנית היא שפה מסורבלת, עם מלודיות משעממת. דיברתי עם Oscar מ-Hammerfall על שפות והוא אמר לי "קח מילה אחת לדוגמא , למשל Butterfly: בצרפתית זה Papillon ובגרמנית זה Schmeterlling, נשמע נורא, לא?! אני לא אוהב גרמנית, אני כמובן שולט בה יותר טוב, אבל באנג־לית יש יותר מלודיה. בסך הכל למדתי אנגלית מגיל עשר עד גיל שמונה עשרה. אבל, בשנים האחרונות היינו בכל כך הרבה סיבובי הופעות, מתוכם 10–12 שבועות מחוץ לגרמניה ובזמן הזה צברנו הרבה ניסיון בשפה האנגלית. זו שפה בינלאומית, כולם מדברים ומבינים אותה, גם אם תופיע איזו שגיאה דקדוקית, לאף אחד לא יהיה איכפת, כל עוד הם מבינים על מה אני כותב.

אתם עדיין להקה צעירה, מה לדעתך עזר לכם להצ־ליח בצורה כזו? הרי יש די הרבה להקות צעירות, שלא

הייתי מאד מעוניין להגיע לישראל. מעולם לא ביקרתי בה. אבל בשביל זה אני חייב לבקש מהמעריצים בישראל לקנות יותר אלבומים, לא בכדי שנתעשר אלא רק כדי שנוכל לבוא לישראל להופיע, כי זאת לא החלטה שלנו. אם זה היה תלוי בנו והיו מבקשים מאיתנו לבוא, היינו כבר מחר בשדה התעופה. אבל זה הכל תלוי בחברות שם, ומה קובע בשבי־לם, זה לא אם יש כמה אנשים שאוהבים את זה, אלא אם זה משתלם.

Pay attention
to your thoughts,
Because they will
become your words
Pay attention
to your words,
Because they will
become your deeds.
Pay attention
to your deeds,
Because they will
become your habits,
Pay attention
to your habits,
Because they will
become your character.
Pay attention
to your character,
Because it will
become your destiny.
Talmud

Edguy

מגיעות לשום מקום, ואתם השגתם את זה די מהר.
אני לא יודע, אולי הייתי יכול להגיד לך, אם היו לי חיים קודמים, בהם לא הייתי עושה מה שאני עושה, חיים בהם לא היה לי חוזה הקלטה וכו'... מאוד קשה להסביר. אני כמובן, אסיר תודה שזה הצליח בדרך שזה הצליח. מה שעזר לנו, הוא שאף אחד לא חשב שאנחנו יכולים לעשות משהו כזה. תמיד היינו הילדים הקטנים המפריעים למבוגרים לנגן Heavy Metal בכל פסטיבל בו היינו מנגנים, כאן באזור שלנו, כולם היו אומרים "תראו את הילדים האלה, הם כל כך טיפשים, אין להם אפילו שער ארוך". כולם התייחסו אלינו כמו אל חרה. אבל ניסינו להתעלם והאפקט היחידי שהיה לזה עלינו הוא שעבדנו קשה יותר וניסינו לנגן בצורה טובה יותר, זה החדיר בנו מוטיבציה גדולה להצליח ולהוכיח לכולם שהם טועים.

באלבום השני שלכם "Vain Glory Opera" עבדתם עם Hansi Kursch מ-Blind Guardian ו-Timmo Tolkki מ-Stratovarius, איך קבלתם את ההזדמנות לעבוד איתם?
עם Hansi זה היה ממש קל, כיוון שהוא חבר של ה label boss שלנו ודרכו השגתי את מספר הטלפון שלו, כי רציתי לבקש ממנו עזרה בעיבוד המוסיקלי של הפזמון. Hansi בחור כל כך נחמד, אמרתי לו "למה, למה שלא תעזור לנו ותשיר איתנו מעט?" והתשובה היתה "בסדר, אין בעיה!".
עם Timmo זה היה קצת יותר קשה, אבל די משעשע. רצינו ליצור איתו קשר, אז השגנו את המספר שלו מחברת התקליטים שלנו, התקשרתי אליו והוא אמר ".O.K אני אעבוד אתכם על האלבום שלכם, אבל תחילה אני צריך להקשיב לחומר". שאלתי אותו איפה אנחנו יכולים להיפגש, אבל לא היתה לו תשובה אז היה לנו רעיון!
כאשר Timmo קידם את האלבום "Visions"– צלצלנו ל-"Noise Records" ואמרנו שאנחנו ממגזין חדש ואנו מעוניינים לראיין את Timmo, הם הסכימו וכך, נסענו למלון עם טייפ, כביכול בשביל הראיון, אבל במקום קסטה ריקה הכנו קסטה עם החומר שלנו. אחרי שקיבלנו אישור ממקדם המכירות של "Noise", נכנסנו לחדר של Timmo, וזה היה די משעשע, כי ישבנו שם שעה והאזנו לחומר שלנו, דיברנו על הכל חוץ מלראיין אותו, כמובן. אבל הוא ידע את הסיבה האמיתית בגללה הגענו, והוא לא התרגז. אפילו "Noise" חשבו שזה סיפור משעשע.... אני מקוה!

האם תעבדו איתו שוב בעתיד?
האמת היא שהוא היה אמור לעבוד איתנו על האלבום האחרון שלנו, אבל הוא מאוד עסוק עם Stratovarius. דווקא דיברתי איתו לפני כמה ימים והוא הציע להפיק בעתיד אלבום של Edguy. הוא התכוון שעוד נעבוד ביחד.

בספרון של "Theater Of Salvation" יש קטע כתוב הלקוח מתוך התלמוד, שהוא ספר דת יהודי, איך הגעתם לזה? האם אתה בכלל יודע למה אני מתכוון.
כן, אני יודע למה אתה מתכוון, אבל אני חייב להודות שלא ידעתי בדיוק מה זה. פשוט אהבתי את התוכן והמסר של זה, כי הוא מסר נכון, אם תחבר את החלק הראשון של השורה הראשונה עם החלק האחרון של השורה האחרונה אתה תקבל משפט האומר: Pay Attention To your Thoughts Because They Will Become Your Destiny ואני חושב שזה באמת כך!

ואיך הגיע אליך הקטע הזה?
קיבלתי אותו מחבר טוב שלי, איתו אני נפגש הרבה. אנחנו משוחחים על פילוסופיה ועל ההנאה שבקיום. אני גר בכפר קטן וכולם פה משוכנעים שאנחנו משוגעים, לא שפויים לחלוטין, אבל אנחנו כל כך שפויים! ותמיד היינו שמחים להתווכח ולדון בכל מיני נושאים. הוא גם כותב סיפורים ואוסף כל מיני דברים שהוא מקבל מכל מיני מקומות. אני מקבל ממנו מדי פעם גם חומר.

לקראת סוף האלבום, אחרי השיר "Theater Of Salvation", יש קטע "מוסיקלי" שאין לי איך להגדיר אותו, אבל אם היה לי אותו על תקליט הייתי מנגן אותו אחורנית ואולי אז הייתי מבין מה זה?!?
ה"שיר" הזה נוצר במהלך חמש דקות בלתי שפויות שלי ושל אותו חבר, כשהיינו בחדר לבד. סתם שכבנו על הרצפה ואמרתי ל-Norman, הטכנאי שלנו ללחוץ על כפתור ההקלטה. יש לי קלידים, משהו מאוד זול ופשוט, כמו צעצוע, והחלטתי ללחוץ על הקלידים ולהקליט את מה שיצא. היה מצחיק רק לשמוע את המוסיקה עם הקצב האוטומטי הזה, ואז בא לנו רעיון להקליט מין שיחה דמיונית בין הבוס שלנו והחברה שלו.

אתה באמת לא נורמלי?!
זה היה מאוד לא נורמלי, אני עומד שם ועושה שני קולות, וזה הולך ככה: (בשירה), "אני רוצה יותר קטשופ על הנקניקייה שלי" והיא תמיד אומרת "הו לא קטשופ, זה לא טוב לבריאות שלך" ... "אבל אני רוצה יותר קטשופ" וכו' וזה חוזר על עצמו כל הזמן. זה היה דבילי לחלוטין. לא היה אכפת לנו מכלום.

אז Norman אמר OK, נעשה מזה "Satanic Message" וננגן את זה אחורנית.
הדבר הכי מצחיק היה שכשהבאנו את הקסטה לבוס שלנו בחברת התקליטים, ישבנו איתו בחדר כדי להאזין לזה והוא אמר "אני לא יכול לצחוק על זה, מפני שאני לא יודע מה זה", ואנחנו מתאפקים שלא להתפוצץ מצחוק. אמרנו לו שאין לזה שום משמעות והוא נתן הסכמתו להכניס את זה לדיסק.

"זה טיפשי" הוא אמר "אבל, אם זה מה שאתם רוצים" אחרי ארבעה חמישה חודשים הוא צלצל אלי ואמר "אני יכול לשים עוד קטשופ על הנקניקייה שלי?" נו, הוא סוף סוף הבין מה זה וניגן את זה אחורנית. בכל מקרה, הוא לא לקח את זה יותר מדי ברצינות.

אני מבין שאתה עובד כרגע על פרויקט סולו, אתה יכול לספר מעט עליו ועם מי תשתף פעולה? זה נכון ש-Kai Hanssen יהיה אחד מהם?
איפה שמעת על זה?!

כמו שאתה יודע, העולם קטן וחוץ מזה התפקיד שלי לדעת דברים!
חה, חה, חה, זאת לא בעיה, פשוט אני לא הפצתי את השמועה הזו, אבל ביקשתי מכל כך הרבה אנשים להצטרף אלי כך שזה יכול להיות כל אחד. יש לך אולי קשרים באינטרנט עם Weicki (הגיטריסט של Helloween)?

לא אני לא מבזבז יותר מדי זמן על האינטרנט.
טוב, בכל מקרה שאלת מי ישתתף באלבום, אז קודם כל אני חייב להבהיר שזה עדיין רק בשלב של רעיון, ויש לי הרבה רעיונות. כשהיינו בסיבוב הופעות התחלתי לכתוב "An Alternative Fairytale" עם הרבה הקבלות למציאות של ימינו, על העולם שלנו המתמוטט מרוב מלחמות ומרוב בעיות דת. מה שאני רוצה זה רק שאנשים יתעוררו ויתחילו לחשוב בצורה עצמאית וחופשית ושיחליטו בעצמם מה טוב להם.

אתן לך דוגמא למשל, איך מדינה מרוויחה מיליארדי דולרים רק מיצור נשק שנועד להרוג אנשים. זה לדעתי טמטום מוחלט. כל מה שאני רוצה זה שלום וחיים שלווים, מדוע שאצא למלחמה? כדי לירות במישהו? מכל בן אנוש אפשר ללמוד משהו חדש. ואני כל כך שמח שיש לי אפשרות לפגוש הרבה אנשים מארצות שונות. זו המתנה הכי גדולה שקיבלתי, ללמוד כל כך הרבה דברים.

מה יקרה אם יום אחד הנשיאים, שלי ושלך, יחליטו שאנחנו צריכים להלחם, אז מה, ניקח רובים ונתחיל לירות אחד בשני? זה מה שהעסיק את מחשבותיי כשהתחלתי לכתוב מעשיה המתרחשת בימי הביניים, אבל, בגלל שאני לא סופר, החלטתי לעשות מזה Rock Opera.

זהו, עכשיו אנחנו לוקחים פסק-זמן מ-Edguy עד לסוף השנה. ומכיוון שיש לי הרבה מאד חומר, אני הרי ממשיך לכתוב, אני מקווה להוציא את זה בקרוב. עדיין לא חתמתי על עסקה, אבל נראה לי שזה יכול לצאת לפועל. אולי Kai יצטרף אלי יחד עם מישהו מ-Stratovarius, Henjo Richter מ-Gamma Ray יהיה הגיטריסט ו-Daniel גם הוא מ-Gamma Ray יתופף. דיברתי על זה גם עם Eric Singer

נשמע מבטיח.
כן, אני ממש מצפה לראות מה יצא מכל זה, ואני חושב שהחומר הוא באמת נהדר, זה יהיה Bombastic Heavy Metal ובדיוק מה שאנשים מצפים ממני לעשות. אבל שוב, שום דבר לא סגור עדיין עם חוזה ההקלטה ולא נקבע מי ישתתף באופרה, כך שלא אזכיר יותר שמות, מפני שכלום לא מאושר. בינתיים, אני מזמין את כל האנשים שעזרו לי עם Edguy במהלך השנים האחרונות.

החיים שלך ודאי השתנו במהלך השנים הללו, ואני בטוח שאתה נהנה מכל רגע. כיצד אתה רואה את העתיד שלך ושל Edguy, נניח בעוד עשר שנים?
Edguy בעוד עשר שנים... אני מקווה שכל אחד מחברי הלהקה יהיה בריא ומאושר. זה הדבר הראשון והחשוב ביותר. שום דבר לא בא לפני זה. אנחנו נמשיך לעשות את כל מה שאנחנו מסוגלים לעשות, כלומר לנגן Heavy Metal לנגן בצורה הכי טובה שנוכל. אני מקווה להוציא כל שנה את האלבום הכי טוב שנוכל לעשות. ואם לא, אז לפחות אדע שעשיתי כמיטב יכולתי כי זה מה שהועיד לי הגורל.

מה הסיבה לדעתך ש-Heavy Metal מצליח כל כך בגרמניה? האם יש הרבה להקות היוצאות משם, האם גם להקות לא גרמניות מקליטות בגרמניה וחותמות עם חברות תקליטים גרמניות ?
קשה לומר... אני פשוט צעיר מכדי לדבר על הסצנה פה.

אתה יודע, יש הרבה מקומות כמו ארה"ב ואנגליה לדוגמא, שבהם הסצנה מחורבנת, לדוגמא אנגליה שבה ה-Heavy Metal התחילו עם להקות כמו Black Sabbath, Deep Purple ועכשיו אין שם כלום.
באנגליה יש הרבה להקות טובות, אבל, ואני חושב שזה קורה בהרבה מקומות, אנשים מושפעים יותר מדי מהתקשורת, מהטלוויזיה, מהרדיו וכו'..

Heavy Metal זו מוסיקה המטיפה לחופש ויש כמה אנשים שלא רוצים שיהיה mental freedom והם לא רוצים שתהיה האפשרות לבחור מה שכל אחד אוהב ורוצה לשמוע.

קשה להסביר מדוע זה לא כך בגרמניה, ומדוע יש כל כך הרבה אנשים המקשיבים למוסיקה הזאת. אבל, אם זה היה מוצע בארצות אחרות בצורה טובה, כנראה שגם שם זה היה מוכר טוב.

אני בטוח שאתה צודק !
הייתי באנגליה פעמיים, זה היה אומנם לפני זמן מה, ולא היה הצע של Heavy Metal גם בחנויות הגדולות כמו HMV, אמנם מצאתי Iron Maiden ועוד כמה דברים, אבל המבחר היה מאוד מצומצם. אנשים יותר מדי מושפעים.
הם צריכים להתחיל לחשוב בעצמם ולהחליט מה טוב. אני חושב שכאן בגרמניה יש לנו תקשורת מאוד טובה בשביל סוג זה של מוסיקה, אולי זו הסיבה שזה עדיין מצליח.

אם לא היו הירחונים "Rock Hard" או "Heavy Oder Was" (עיתוני Metal גרמניים), אני לא יודע אם זה היה כך, כיוון ש-"Metal Hammer" בגרמניה, לא אוהב Metal מסורתי.

OK , Tobi, זה היה נהדר לדבר איתך ואני רק יכול לאחל לך הרבה הצלחה בכל מה שתעשה, ושב תודה על הראיון.
תודה לך ואני מאחל לך כל טוב לקראת צאתו של Metal Hammer בישראל, אני חושב שלכולם יש הרבה "ביצים" לנסות לעשות משהו כזה, ולדעתי כל להקות ה-Metal צריכות להיות אסירות תודה שמתחיל Metal Hammer בישראל.

הייתי מאד מעוניין להגיע לישראל. מעולם לא ביקרתי בה. אבל בשביל זה אני חייב לבקש מהמעריצים בישראל לקנות יותר אלבומים, לא בכדי שנתעשר אלא רק כדי שנוכל לבוא לישראל להופיע, כי זאת לא רק החלטה שלנו. אם זה היה תלוי בנו והיו מבקשים מאיתנו לבוא, היינו כבר מחר בשדה התעופה. אבל זה הכל תלוי בחברות ההפקה, ומה שקובע בשבילם, זה לא אם יש כמה אנשים שאוהבים את זה, אלא אם זה משתלם.

עמית לבוב

מה שאני רוצה זה רק שאנשים יתעוררו ויתחילו לחשוב בצורה עצמאית וחופשית ושיחליטו בעצמם מה טוב להם.
אתן לך דוגמא למשל, איך מדינה מרוויחה מיליארדי דולרים רק מיצור נשק שנועד להרוג אנשים. זה לדעתי טמטום מוחלט. כל מה שאני רוצה זה שלום וחיים שלווים, מדוע שאצא למלחמה? כדי לירות במישהו? מכל בן אנוש אפשר ללמוד משהו חדש. ואני כל כך שמח שיש לי אפשרות לפגוש הרבה אנשים מארצות שונות. זו המתנה הכי גדולה שקיבלתי, ללמוד כל כך הרבה דברים.

ONE BIG HAPPY FAMILY

בשעה שאתם קוראים ראיון זה, Iron Maiden סיימו סיבוב של שבע עשרה הופעות בארה"ב וקנדה, הופעותיהם הראשונות מאז חזרו לנגן בלהקה הסולן BRUCE DICKINSON והגיטריסט ADRIAN SMITH.

שישיה זו תמשיך בספטמבר בסדרה של הופעות באירופה. עצוב, אך סיבוב הופעות זה נטול כל הופעות בישראל. בכל ההופעות הגדולות בצפון אמריקה נמכרו כל הכרטיסים מראש, לאיצטדיון עם קיבולת של חמישה עשר אלף אנשים. ב-Gothenburg לקח כמה ימים לסגור את משרד הכרטיסים לבקשות, והופעה בתשעה בספטמבר באיצטדיון הענק Omnisport De Beray בפריס, מגיעה כבר לשלב רוויה. והסיבה לכך - איחוד של משפחה אחת גדולה - איחוד של Iron Maiden.

כידוע, Smith החליט שהוא מעדיף לעשות דברים יותר ערבים לאוזן ב-1990, ו-Dickinson "זרק את המגבת" שלוש שנים לאחר מכן. במקרה זה של עזיבתו המאוחרת, ואולי למרות זאת, מלחמת המילים פרחה שנים ורתחה באיטיות.

חבריו ללהקה לשעבר של Dickinson אמרו בזעם שהוא "לא השתדל מספיק" בהופעות מסוימות, בסיבוב הופעות הפרידה. הסולן גמל להם בטענה ש-Maiden תקועים בשגרה יצירתית, וסובלים מחוסר רצון להוציא בכלל את עצמם מזה. לאחרונה, בשנה שעברה, Steve Harris פטפט באחת החזרות והעלה האשמה ש-Dickinson יהיה מוכן להוציא גם אלבום "קאנטרי", אם הוא יחשוב שאפשר לעשות מזה כסף.

בשנות פרידה אלה, ראו את Janick Gers (הגיטריסט לשעבר של Gillan) תופס את מקומו של Smith, ו-Blaze Bayley מ-Wolfsbane תופס את התפקיד שבקדמת הבמה, ברמה משתנה של הצלחה. בעוד Gers מקבל את אישורם של המעריצים, Bayley סבל מחוסר נוכחות ולא נכנס במידה מספקת למגפיו של קודמו.

האלבום "The X-Factor" מכר מיליון עותקים ברחבי העולם ב-1995, ולמרות שאלבום ההמשך "Virtual XI" קיבל ביקורות חיוביות, מה שהמעריצים והמבקרים גם יחד יחלו לו, היה - חזרתו של Dickinson. עם קריירת הסולו שלו ושובו לכיוון ה"כבד" יותר, Bruce השאיר את הדלת פתוחה לפנייה רשמית, עם קביעת תנאים לשובו: "מספר דברים חייבים להשתנות".

לאחר ש-Harris הסכים לעבוד עם מפיק "בעל שם" ורחוק מהסטודיו הביתי שלו, כינס הזמר בינואר בסתר, ישיבה עם הלהקה, ואמר שנמאס לו להיות בראשה של הליגה השלישית והוא משתוקק לחזור ולהוביל בראש הליגה הראשונה, ואז חתם על הקו המנוקד וירה התקפה מהירה ומוחצת לכיוון המתחרים, כשהוא מכריז בעמוד הראשון של Metal Hammer בחודש מאי השנה, ש"אנחנו יותר טובים מ-Metallica".

Metal Hammer הצטרף ל-Maiden ב Milwaukee, לאחר תשע הופעות מתוך הסיבוב, דרך הופעה ב-Detroit.

מטרתנו פשוטה - לגלות האם הקסם הישן חזר; לקבוע את המוטיבציה לאיחוד; לראות אם אנשים עדיין "מעוניינים" בלהקה בלי הגג של חברת תקליטים אמריקאית, או שזה מוצר שנועד לקדם ולגלות אם אחד מחברי הלהקה הצליח לשמור על "האווז" של Iron Maiden?

אז, נספר את הסיפור ונשאיר לכם את הסקת המסקנות.

כשהגענו, ההלם הראשון היה האווירה הלבבית בין Dickinson ו-Harris. מוזר, אך עדיין הבסיסט (הידוע בקרב חברי הלהקה והצוות בכינויו Arry), טס בין ההופעות בשמחה בחברתו של הסולן, המתופף Nicko McBrain והמנהל Rod Smallwood וגם עם טייס המשנה ומנהל סיבוב ההופעות.

שאר חברי הלהקה - הגיטריסט Dave Murray, Smith ו-Gers- נסעו ממקום למקום בטיסות מקומיות או באוטובוס. Bruce Dickinson עצמו, הידוע כטייס בעל ניסיון, (Nicko, גם הוא טייס לא רע), הטיס את הקבוצה בין ההופעות במסוק קל בעל שני מדחפים, והתהולל בתפקיד. בעוד בקבוצה מפטפטים ומתבדחים בינם לבין עצמם, יושבים וקוראים בעיון פלטי מחשב של זרמי אויר וגבהים לקראת טיסתנו ל-Detroit.

לפי החיזוי יהיו סופות ברקים בנתיב שלנו. "יש דווחים על עננים, אבל זה לא נראה בטווח", ציין McBrain- כולנו כאחת התפללנו שהמתופף טועה גם הפעם... כרגיל. למעשה, הוא צדק במאה אחוז למרות ש-Dickinson הצליח לבסוף לנווט בתוך העננים החשוכים ולהביא אותנו בנוחות ובבטחון למנחת ב-Detroit דקות ספורות לפני שנפתחו שערי שמים.

לאחר שקיבלנו את "טיפול" השטיח האדום, מיהרנו למיניבוס מבעד לברקים לתוך אולם ההופעות, ה-Pink Knob Music Theater, Harris המחויך תפס את מקומו והכריז "זוהי הדרך היחידה לטייל".

בחדר הלבשה נטוש, Bruce השטתה בקול רם: "זה נפלא, אני מניח, מכיוון שזה מוסיף דרמה. אבל, אני אגיד לך - זה הכל מאוד בוגר ואנחנו עובדים ביחד עכשיו יותר קרוב מאי פעם בהיסטוריה של הלהקה, אולי חוץ מהאלבום "Number Of The Beast" (ב-1982)", טוען Dickinson, בעודי חוכך במחשבותיי הקודמות בקול רם, לא חשבתי שזה יגיע כל כך רחוק, יותר מדי נאמר משני הצדדים, גם בחדרי חדרים וגם לעיתונות.והוא ממשיך בהתלהבות שלו, "אנחנו ממש מדברים אחד עם השני עכשיו, וזה לא כמו 'היי, השתכרת אתמול בלילה?', אנחנו באמת מקיימים שיחות אמיתיות על דברים חשובים. זה ממש מרגש. כולם מציעים הצעות ומחליטים מה יהיה. נכון, לעיתים זה יכול להיות מסוכן, אבל ויכוח בונה הוא טוב מכיוון שהוא מראה שלאנשים איכפת. יש ויברציות באוויר - אפשר ממש לגעת בזה"

האם היו הרבה נושאים לפתור?

לא, בכנות שלא.

האם נשארו דברים שלא נאמרו?

שוב, לא. כל הנושאים הללו נפתרו מעצמם. הכל פקים קטנים ופרטים אלה בקלות יחסית מגוהצים החוצה.

האם זה כמו בימים עברו? אם לא, מה השתנה?

הרבה דברים השתנו, דבר ראשון אנחנו צוחקים הרבה. בכל מקום שבו הופענו, הייתי אומר לקהל "Scream For Me Long Beach" (שורה שחוזרת על עצמה לעיתים קרובות באלבום הכפול "Live After Death" (1985) ואנשים אהבו את כל זה, מכיוון שזה היה חלק מתהליך ההתבגרות שלהם. אין צורך להפטר מכל דבר טוב שאי פעם עשית, אבל גם לא צריך להשען עליו.

Dickinson מודה, שתקפו אותו עצבים נוראיים לפני שתי ההופעות הראשונות ב-Montreal ו-Quebec, אבל טוען שחרדה זו נובעת פחות מההופעה עצמה ויותר מנסיון ההמנעות להיות "תפוס בתוך הנוסטלגיה הדפוקה והנוראית, זה מעצבן אותי לראות אנשים הממשיכים לדבר על העבר עוד ועוד. לא בשביל זה חזרתי ללהקה - רק רציתי לעשות תקליט מצוין".

הזמר הופך ממש לחייתי רק מהרעיון שכולם מאמינים שנוסטלגיה היא בדיוק מה שיש מאחורי סיבוב ההופעות הזה.

אבל, אנשים לא יאמינו בזה באמת, עד שישמעו כמה שירים חדשים?!

נכון, הם לא יאמינו. גם לא מיהרנו להוציא אלבום. הסיבה שסיבוב זה כה קצר היא, שאנחנו רוצים להתחבר קצת יותר. חברת התקליטים האמריקאית הפוטנציאלית, עשתה במכנסיים מרוב התרגשות בהופעות ב-New York. ואני מאמין שאם נעשה את האלבום הנכון, נפתיע הרבה אנשים בשנה הבאה.

לפי Bruce, חמישה שירים מהאלבום כבר כתובים והשאר יושלמו בתום הסיבוב באוקטובר. ההקלטות סגורות כבר לנובמבר עם מפיק שאת זהותו לא הצלחנו לחשוף, והוצאתו של התקליט במאי כבר נראית בטוחה. כשנשאל Bruce איך השירים החדשים מתעצבים, כשלה לשונו לפתע.

"קשה לי לתת תשובה מהירה" הוא שוקע בהרהורים לרגע, "אבל אנחנו לא מתיימרים להתכחש לעבר של Maiden או לסאונד שלה, אבל אני משוכנע שזה יגרום לאנשים להקשיב ללהקה בדרך שונה לחלוטין. להקות צריכות להוציא תקליטים בנקודות מפנה ול-Maiden לא היה אלבום כזה כבר הרבה, הרבה זמן. יכול להיות שזהו האחד".

האם Dickinson מרגיש מן "הכרת תודה" על חזרתו?

"יכול להיות וזה גורם לסיפוק (הוא מושך בכתפיו), אבל שוב זו היתלות בעבר. זה פשוט לא מעניין אותי ולא בשביל זה חזרתי".

האם Bruce Dickinson הציל את Iron Maiden ?

(הוא מחייך חיוך זעוף בעודו מנענע בראשו) - לא במידה מספקת. שובי הפך כמה הזדמנויות לאפשריות, אבל אמירות כאלה צבועות בתפיסות של אנשים, על המכירות של הלהקה ועל מצבם בהעדרי. האמת היא שלמרות שהם היו חלשים יותר, הם עדיין מכרו מספר נכבד של תקליטים. כל מה שעשיתי קידם אותם ומה שיגרום לדברים להתגלגל, יהיה כשאנשים יראו ויבינו שאנחנו לא משחקים משחקים. המשמעות היא לא רק בבן אדם אחד, זה משהו שאנחנו יכולים לעשות רק ביחד.

בעודנו יושבים בחדר הקייטרינג וצופים בטלוויזיה, הציע McBrain המתופף, נקודת מבט שונה על המצב: "אם לא היינו מקבלים את Bruce בחזרה, היה סיכוי שהיינו מוותרים, ולא רציתי לעשות זאת. ידענו שהוא צריך אותנו ושאנחנו צריכים אותו, אז לבסוף העליתי את הנושא עם Arry'. לקח קצת זמן לשכנע אותו, אבל אפילו הוא ידע שזה מתחת לידים שלנו".
המתופף שעבר תהליך חזרה בתשובה לפני שלוש שנים, ממשיך בבטחה בנימה אוונגלית (פרוטסטנטית): "אני רואה את כל זה כהתערבות שמיימית. לעיתים האל הטוב גורם לדברים כאלה לקרות, אבל המוזר ביותר הוא שזה לא תוכנן. בפעם הראשונה זה היה קצת כמו נישואים שירדו לטמיון. אם אתה מפסיק לתקשר אז דברים לא קורים. אז התגרשנו, וזה היה קצת מלוכלך כמו שכולם יודעים. אבל גם Bruce וגם Adrian חזרו ואנחנו מסוגלים לשבת ולדבר על דברים אם יש משבר. זה כאילו שוב התחתנו. וכמו שתיראו מאוחר יותר, הסקס הפעם הרבה יותר טוב!".

אין ספק ש-Maiden שוב מגובשים. בהתבסס על מאה הדקות האחרונות, מסביב לבריכת המידע של החומר הטוב ביותר, בהחלט היו צעד מעודד והם זרמו כמו Rolls-Royce דרך Detroit במופע מדהים של שבעה עשר שירים.

למרות שלמראית עין הקהל העצום לא מזהה את החומר משני האלבומים האחרונים, הוא קם על הרגליים, כולם מנופפים ידיים באוויר מהיציעים הפתוחים ב-"Aces High" עד שיצאו מגדרם ב-"Run To The Hills", תוך שהם מקדמים את ניתוריו של Dickinson אל הבמה בשאגות חמות, שנשמרו לדקה האחרונה של טאצ'דאון מנצח במשחק סופרבול.

כתגובה הגיב הזמר כאחוז דיבוק, מלכלך על MTV, מציג את טענותיו שאין בזה שום דבר הקשור לנוסטלגיה, שאלבום קטלני בדרכו, מבטיח שיחזור לעיר עם Iron Maiden בשנה הבאה. אחר כך, כולם סחוטים לחלוטין, וזה מדהים לראות איך אישיותו של Dickinson משתנה מניבולי פה, מוכה שיגעון ברברי על הבמה, לאיש נעים הליכות, לטייס אחראי במטוס האמור לקחת את Harris ואותי חזרה ל-Milwaukee. והשאר ממשיכים להופעה ב-Chicago.

שוב הוא עושה עבודה של מחלקה ראשונה, מנווט מסביב לסופות ולחשמל סטטי ומאיר את שמי הלילה בהצלחה, ומחזיר אותנו בביטחה אל הלימוזינה הממתינה לנו. אילו חיים קשים.

בפינה שקטה בבאר מלון, Harris מסתקרן ללמוד על הערותיו הקודמות של McBrain על האפשרות לוותר על הכל.

"האם Nicko באמת אמר את זה?" זועף Harris המזועזע. "לאאא..., אפילו אם Blaze היה נשאר בלהקה, עדיין היינו מופיעים הקיץ ומקליטים את האלבום הבא באיזשהו מקום - אפילו מחפשים מפיק, מכיוון ש-Nigel Green לא פנוי לעשות זאת".

עם דיבורים מסוג זה אנחנו, כמובן נכנסים לאזור אפור מוחלט. מכיוון ש-Maiden עדיין מתעקשים לשמור את הסיבות שמאחורי עזיבתו של Bayley קרובות לליבם.

חוץ מכמה ביקורות על יציבות הופעותיו בתשעת החודשים של סיבוב ההופעות והתנהגותו אחרי כמה בירות, לאף אחד אין מילים רעות ממש על הבחור. Steve בהחלט ממשיך להגן בזעם על הפינה של Blaze יותר ממה שהוא צריך, בטענה שהתקשורת הבריטית לא נתנה לו מנוח. הוא מביע את דעתו על כך ש-Blaze היה זמר נפלא, ושוקע בהרהור כאשר אני מביע את דעתי שהוא פשוט לא התאים למשימה.

האם הסרתו מתפקידו תרמה ללחץ החיצוני על Dickinson? (שוב, מאחורי ההכחשות הנמרצות שהוא הובל לתוך עשיית השינוי, Steve לא אומר דבר).

אם Blaze לא אמר על זה כלום עד כה, גם אני לא אגיד (הוא מציין בנחישות), זה מה שסכמנו.

הבסיסט מסכים שכדי להבין את המצב הנוכחי של הלהקה צריך להבין מה קרה להרכב הישן, אך עדיין שפתיו נשארות חתומות. אתה פשוט מעריץ נאמנות כזאת, אפילו שחוסר שיתוף הפעולה שלו הופך את עבודתו של העיתונאי להרבה יותר קשה. אבל, עקשנותו החמורית של Harris והתנגדותו לשינוי, הן מעלות שהוא עמל עבורן במשך השנים.

זה לא מפתיע שבעת שהאחרים מפזרים מטפורות מקושטות על הצלחתו של האיחוד, נשאר 'Arry רגוע ומעשי.

"אני לא רואה הרבה הבדל בין הסיבוב הזה לבין הסיבוב האחרון עם Blaze", הוא מציין, "היו כמה הופעות עם יותר אנשים, אבל אם אתה משווה את תגובות הקהל, אין בזה הבדל של ממש. בקיץ שעבר ניגנו באולם הזה מול 8500 אנשים, הלילה היו לנו מעל 10,000. זה הבדל, אבל לא הבדל עצום".

לא נראה שההתרגשות של סיבוב הופעות זה דבקה בך?

כמובן שיש התרגשות, אבל התרגשתי גם בפעם הקודמת. בפעם האחרונה היה עלא כיפק, מכיוון שהיינו מנוצחים המנסים להוכיח שיש לנו עדיין את מה שדרוש.
חלק מזה היה בגלל העובדה שלמרות הופעותיו אלה, Harris הוא לא מעריץ של קהל אמריקאי.

"לא משנה איזה הרכב הגיע לכאן. תמיד היתה לנו בעיה לתפוס את העובדה שהם לא מכירים את השירים, אז עשינו מאמץ לנגן יותר שירים ישנים שהם ביקשו. הם יבזבזו יובלות בלספר לך עד כמה הם אוהבים את החומר שלך ואז הם יאמרו משהו כמו, 'אז איזו גיטרה אתה מנגן? ברור, יש לנו מעריצים, אבל חלקם באים להופעות מכיוון שזה הדבר היחיד שיש להם לעשות."

כשהזכרתי לו שראיתי ביקורת אמריקאית מהסיבוב האחרון האומרת כי עיסוקם החדש של Maiden עם החומר החדש, גרם לקהל לחזר אחרי להקת החימום Dio - הוא מבטל זאת מיד.
"אלה שטויות, אולי היה איש אחד או שניים מאחור שמל-מל, אבל זה לא בלעדי לנו, זה משפיע על כולם"

במידה מסוימת Harris עדיין שותף לתדהמה שהאיחוד הגיע עד הלום.

"חשבתי שגם זה לא יעבוד עד שנפגשנו עם Bruce", מסכים Steve. "לשני הצדדים היה מה להגיד ב-"Run To The Hills" (הביוגרפיה הרשמית של Maiden), אבל לא נראה מזיק לפגוש אותו, וזה היה מוצלח. הגישה שלו היתה בדיוק כמו שרציתי שתהיה. דאגתי היחידה היתה שהוא מעמיד פנים, מכיוון שהוא יודע מה אנחנו רוצים לשמוע. אבל, עד כה זה לא המקרה. עם כל הדברים שהוא אומר על הבמה, הוא ייראה די מטופש, אם הוא פשוט יעלם בסופו של כל זה. אני חושב ש-Bruce השתנה.

חלק גדול מזה בגלל שסידר דברים בחייו האישיים והוא מאושר כמו חזיר הרובץ בחרא, עם המטוס החדש שלו וכמובן החזרה ללהקה. היינו על אותו הגל מהתחלה".
הבדל עיקרי אחד הוא ש-Dickinson הוא האש לקרח של Harris. בעוד Bruce עסוק בלהשליך תחמושת על Metallica, הבסיסט שומר על פרופיל נמוך.

"להגיד דברים כאלה, זה לא הסגנון שלנו, אבל אני מבין למה הוא עשה זאת", אומר Steve. "Bruce בעצם מאמין בדברים האלה, אבל הוא גם אומר דברים אלה כדי להתגרות קצת, אני בטוח ש-Metallica יקבלו זאת כמחמאה, שהוא משתמש בהם כקנה מידה".

טבעי שיהיו כמה טענות ש-Maiden מזניחים את ארץ מולדתם בסיבוב הזה לא רק בישראל הם לא יופוע הפעם). כנראה שיש סיבות טובות לכך. Bruce אמר מקודם:
"על כל אדם שרוצה לראות את האיחוד של Iron Maiden, יש מבקר המתמתח לו בכורסתו ומותח ביקורת. בריטניה היא מקום מאוד לא נחמד ל-metal, ביחס הזה, זה ממש מאחורי שאר העולם. אבל, מי יודע, עד הקיץ הבא אולי נצליח לארגן משהו עבור המעריצים בבריטניה וזו לא תהיה הופעה ב-Reading!".

Harris היה מרוצה פחות מהסולן מכדי לדון באפשרות של שיקום פסטיבל בריטי מסוים, שהם כבר הופיעו וכיכבו בו פעמיים לפני שהוא מתחיל באות 'D'.

"אני אשמח מאוד להופיע שוב ב-Donington, מכיוון שזו מסורת שאסור שתעלם", הוא אומר, "אבל זה משהו שכולנו נצטרך לשבת לדבר עליו".

אבל קודם יש אלבום להשלים?

השירים המוכנים להקלטה כל כך חזקים. זה עדיין יישמע כמו Maiden, אבל זו לא חזרה על מה שעשינו לפני.

אחת הסיבות ש-Bruce טוען שבגללם עזב את הלהקה היתה הדחייה של חומר אקוסטי שהוא כתב עבור "Somewhere In Time" - האם זה תמיד יישאר כמקום להשערות? הקריטריון הוא, שזה צריך להיות טוב. לצערנו ב-1986 החומר שהוא הביא, אחרי שכולנו השתגענו מסיבוב

ההופעות של Power Slave, פשוט לא התאים וההוכחה לכך היא שהוא מעולם לא השתמש בחומר הזה באלבומי הסולו שלו. אני אוהב חומר אקוסטי, אני בטוח שאני אוהב גם את Jethro Tull יותר ממנו. אבל מדובר בשירים. ועכשיו נראה כאילו אנחנו באים מאותו מקום. הוקל לי כשהוא לא ניסה לדחוף אותנו בכיוון של "The Chemical Wedding" (אלבום הסולו האחרון של Bruce)"

מכיוון שזה לא מתאים לנו. אני מודה, היו לי קצת דאגות לגבי Bruce ו-Andrian. שניהם הלכו, עשו דברים לבד, האם הם ישמחו שוב להתפשר? כדי להיות בלהקה צריך שתהיה דמוקרטיה, זה מתייחס גם אליי, בגלל זה, באיזשהו שלב הייתי רוצה לעשות אלבום סולו. כרגע, בריא לכולנו להיות חלק מצוות.

Steve נחנק מהנאמר קודם בנושא "הכרת התודה", ואז הוא מגלה שהוא דיבר עם מעריצים שהביעו אכזבה משובו של Dickinson.

"חלקם הביעו דעתם בנושא", הוא מהנהן, "הם הרגישו ש-Blaze הוא מאה אחוז בתוך זה, אבל הם פקפקו בהתחייבות של Bruce, אחרי כל מה שקרה. אבל עכשיו רובם מקבלים את זה".

אז שוב, האם Bruce התיל את Iron Maiden? אם כן או לא, 'Arry לא מודה בזה כרגע: "לאאאא... השאלה יכולה להיות האם Iron Maiden הצילו את Bruce Dickinson?", הוא מחייך, "עם או בלי Bruce היינו ממשיכים הלאה והיינו מוציאים אלבום מעולה שלמ Maiden. אני לא מתכוון להישמע מתנשא, אבל אנחנו לא עושים אלבומים גרועים, אז לא היתה בעיה."

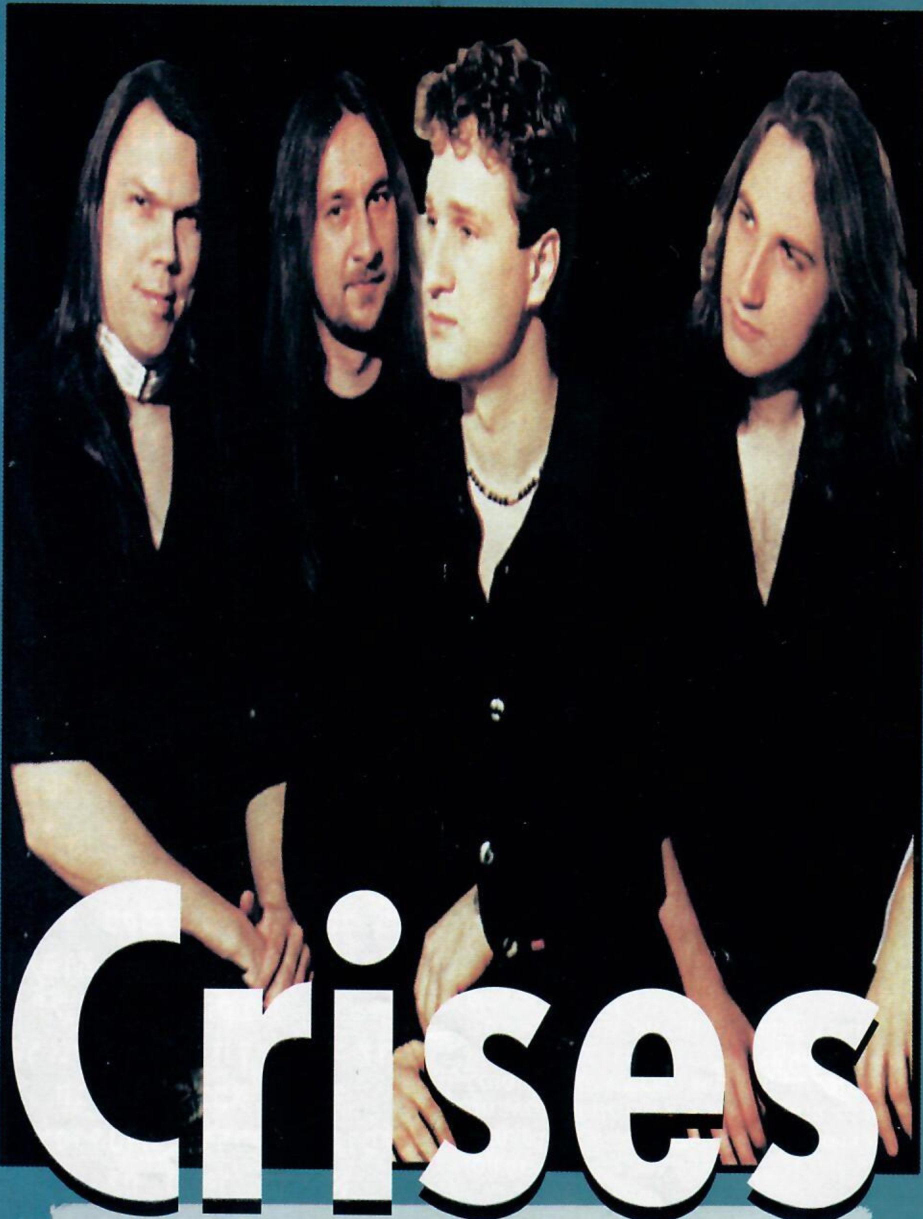
הזהירות של Harris סוף סוף ננטשה כשהראיון כמעט מסתיים:

"אני לא מסוג האנשים הצועקים מהגגות, אני מעדיף לקחת את הזמן שלי ולראות איך הדברים קורים", הוא מציין. "לא הופענו מספיק זמן עדיין ולא הוצאנו אלבום, אבל להרכב הזה יש פוטנציאל להיות הטוב ביותר של Maiden".

וכשזה מגיע מ-Harris, זו בהחלט רציני.

CHECK'EM OUT

The Hottest New Bands This Month!

Crises

שם: Crises

סגנון: progressive metal

הרכב: Russel Gray -סולן, Ondrej Hurbanic- גיטרות, Pavel Hurcik -בס, Thomas Abts - תופים.

מקור: Wuerzburg (גרמניה)

שנת "לידה": 1995

השפעות מוסיקליות: בעיקר Dream Theater

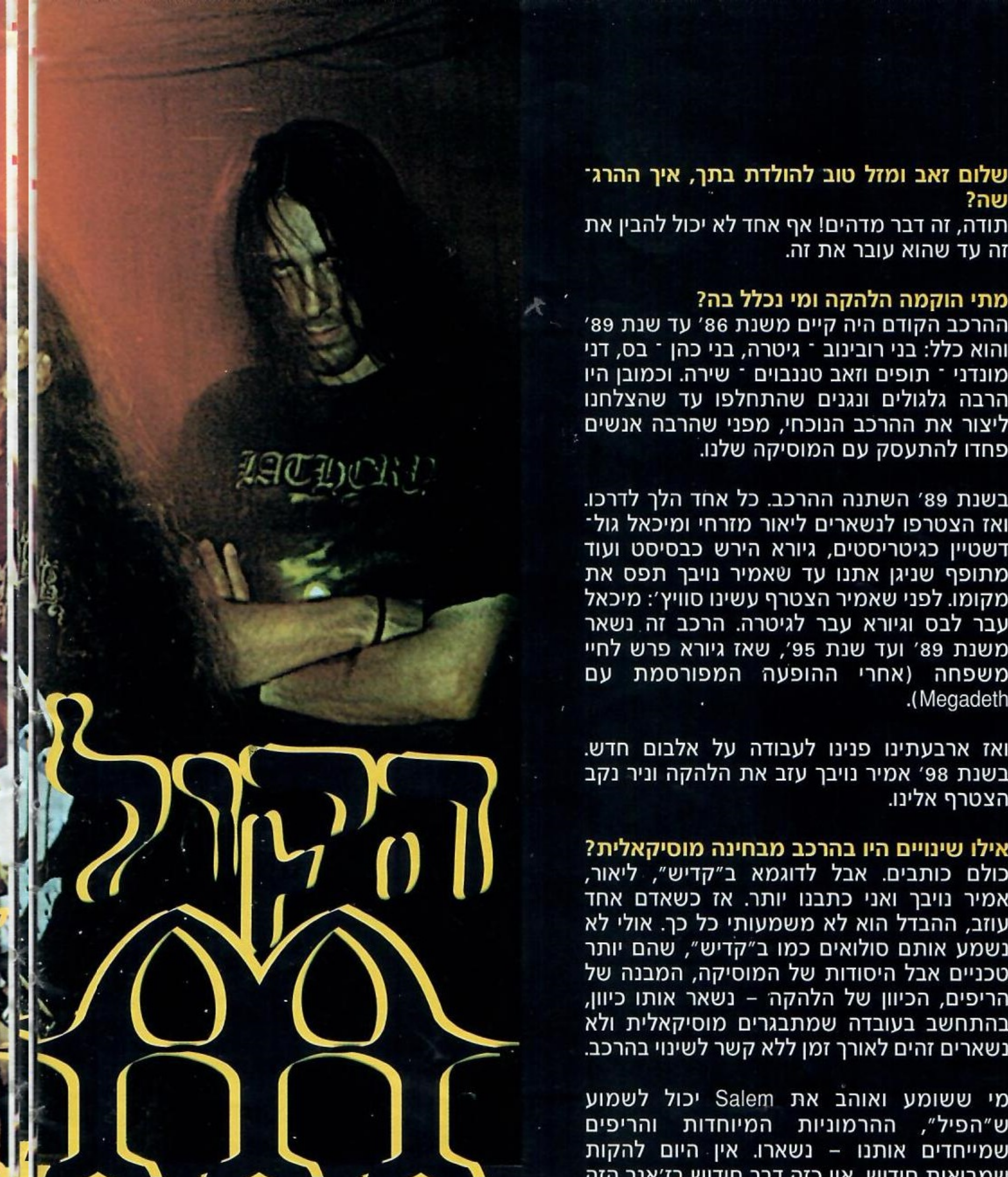
אלבומים: סך הכל אחד בשם "Broken Glass" - מומלץ לאוהבי "progressive" בלבד.

תוכניות לעתיד: אלבום חדש, עדיין מחפשים קלידן.

להקות חדשות מוזמנות לשלוח את החומרים (סקיצות, תמונות וכו')
לכתובת המערכת: Metal Hammer Israel ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
ניתן לשלוח e-mail: metal_hammer@mail.com

הקול מהשאול SALEM

סצינת המטאל של היום היא כמו המצב במזרח התיכון. יום אחד יותר הענות, ויום אחד - יותר טענות. יום אחד הוא פרוגרסיב ויום אחד הוא רגרסיבי. אבל, מצב זה קיים בכל העולם ומכיוון שמדינתנו קטנה - אנו מרגישים בשינויים אלה בצורה מסיבית יותר. לא פעם ולא פעמיים תשמעו רכילות על עוד רוקר (או רוקר צעצוע) שעזב את המטאל (כל אחד מוצא סיבות משלו - אך העיקרון נשאר אותו עיקרון), אך בכל זאת ישנם יחידי סגולה מעטים הנשארים נאמנים למטאל ולכן, מדי פעם אנשים יאמרו: "מה! הוא/היא עדיין בקטע של המטאל - מה הוא לא התבגר עדיין?" כנ"ל עם להקות ישראליות, הן קיימות עד הגיוס לצבא, ואז ההתעניינות עוברת לתחומים הבטחוניים ולאו דווקא לכיווני הנגינה.
אחת הלהקות שהוכיחה את נאמנותה ודבקותה במטרה (לעשות metal חזק וכבד) לאורך כל השנים והיא גם הוותיקה שבלהקות היא Salem.

לאור צאתו של דיסק חדש בחברת "RAVEN MUSIC" הישראלית, המכיל את שני אלבומיהם הראשונים: "Kaddish" ו-"Creating Our Sins", ערכנו ראיון עם זאב טננבוים, סולן ומקים להקת Salem.

שלום זאב ומזל טוב להולדת בתך, איך ההרגשה?
תודה, זה דבר מדהים! אף אחד לא יכול להבין את זה עד שהוא עובר את זה.

מתי הוקמה הלהקה ומי נכלל בה?
ההרכב הקודם היה קיים משנת 86' עד שנת 89' והוא כלל: בני רובינוב - גיטרה, בני כהן - בס, דני מונדני - תופים וזאב טננבוים - שירה. וכמובן היו הרבה גלגולים ונגנים שהתחלפו עד שהצלחנו ליצור את ההרכב הנוכחי, מפני שהרבה אנשים פחדו להתעסק עם המוסיקה שלנו.

בשנת 89' השתנה ההרכב. כל אחד הלך לדרכו. ואז הצטרפו לנשארים ליאור מזרחי ומיכאל גולדשטיין כגיטריסטים, גיורא הירש כבסיסט ועוד מתופף שניגן אתנו עד שאמיר נויבך תפס את מקומו. לפני שאמיר הצטרף עשינו סוויץ': מיכאל עבר לבס וגיורא עבר לגיטרה. הרכב זה נשאר משנת 89' ועד שנת 95', שאז גיורא פרש לחיי משפחה (אחרי ההופעה המפורסמת עם Megadeth).

ואז ארבעתינו פנינו לעבודה על אלבום חדש. בשנת 98' אמיר נויבך עזב את הלהקה וניר נקב הצטרף אלינו.

אילו שינויים היו בהרכב מבחינה מוסיקאלית?
כולם כותבים. אבל לדוגמא ב"קדיש", ליאור, אמיר נויבך ואני כתבנו יותר. אז כשאדם אחד עוזב, ההבדל הוא לא משמעותי כל כך. אולי לא נשמע אותם סולואים כמו ב"קדיש", שהם יותר טכניים אבל היסודות של המוסיקה, המבנה של הריפים, הכיוון של הלהקה - נשאר אותו כיוון, בהתחשב בעובדה שמתבגרים מוסיקאלית ולא נשארים זהים לאורך זמן ללא קשר לשינוי בהרכב.

מי ששומע ואוהב את Salem יכול לשמוע ש"הפיל", ההרמוניות המיוחדות והריפים שמייחדים אותנו - נשארו. אין היום להקות שמביאות חידוש, אין כזה דבר חידוש בז'אנר הזה או באופן כללי ברוק. אולי רק בסאונדים - אבל במוסיקאליות - כלום, שום דבר. זה שמוסיפים סמפרלים או קלידים או עושים סימפולים, זה לא אומר שהמציאו את המאה כי עדיין נשארו אותם יסודות.

כיצד משלבים חיי משפחה עם ההרכב?
חיי המשפחה שלי היו קיימים כבר באלבום הנוכחי וזה הסדר יפה מאוד. יצא האלבום והייתי באנגליה, שם הקלטתי אותו, כך שזה לא מפריע, והיום אמנם נולדה לי בת והתקופה הזאת קצת לחוצה, אבל החיים ממשיכים כרגיל כמו כל דבר אחר. אין קשר. כל מי שיש לו את זה בנשמה, ישלב את זה עם חיי המשפחה או עם כל דבר אחר - זה לא מה שיעצור את הקטע של היצירתיות ואת הקטע של עשיית המוסיקה. אני לא ממציא פה את הגלגל.

איך היה לעבוד על האלבום האחרון?
זאת החוויה הכי גדולה שמוסיקאי יכול לחוות - אני מאחל לכל מוסיקאי לחוות את מה שעשינו, כי הגענו למעמד שזה ה"טופ" לפי דעתי. ואני בטוח ששום להקה, בסדר גודל שלנו ומעלינו, אני לא מדבר על Fear Factory או על Machine Head שיש להם תקציבים מאוד גדולים, אבל להקות שנחשבות גדולות, לא קיבלו תנאים כמו שאנחנו קיבלנו מבחינת עבודה עם מפיק גדול, ועבודת אולפן הכי טובה בארץ, ואולפן המיקסים הכי טוב באנגליה ובעיקר המפיק שהוא מפיק - חבל על הזמן, לדעתי בז'אנר הזה לפחות בחמישייה הפותחת.

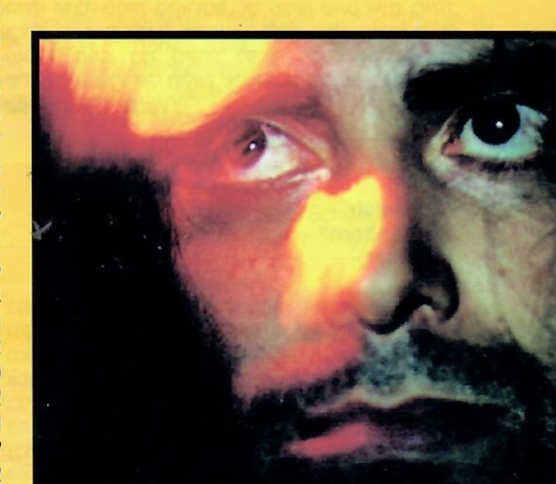
למה אתם מוציאים מחדש את "Kaddish" ואת "Creating Our Sins" דווקא עכשיו?
כי קיבלתי "דיל" להוציא את זה.

למה העדפתם להוציא את הדיסק בחברה ישראלית ולא בחברה בחו"ל?
האלבומים האלה הופצו טוב יחסית באירופה, "Creating Our Sins" מכר כ-15,000 עותקים לפי הערכתי ו"קדיש" מכר בין 15,000-25,000 עותקים. לפי הנתונים שיש לנו. האלבומים האלה די מוצו בשוק. אבל כל דבר שממצים אותו, תמיד נוצר ביקוש נוסף כי מתחלף דור, המאזינים משתנים ונכון להיום, המוסיקה הזאת, של "Creating Our Sins" ו"קדיש", תקפה גם לגבי הלהקות היוצאות היום - והיא גם לא מביישת את כל הלהקות המוציאות דיסקים היום, בשנת 99'. גם הסאונד של התקליטים שהוצאנו ב-92-94, נשמע טוב, יחסית לתקליטים שהלהקות מוציאות היום.

אני מאמין שגם הדור החדש של שומעי המטאל יספוג ויבסס את ההיכרות שלו עם האלבום הזה והגישה תתחדש. לכן החלטתי להוציא את זה. זה שזה יוצא על ידי חברה ישראלית, זה נותן לי קונטרול על המכירות, מה שבחו"ל לא היה לי. זאת אחת

לא, היית צריך להפוך את האדמה על פיה כדי להוציא נתון של מכירות, ולכן החלטנו ללכת על חברה ישראלית שגם אנחנו יכולים, בדרכנו, לדחוף את זה ומי אומר שלא נוכל להוציא את האלבום הזה גם בחברות אירופאיות, דרך רשיונות נוספים? - הכל פתוח. החוזה הוא בין Salem לבין Raven Music.
אני מאמין שיתגלגלו עוד דברים אחרים מעבר לזה. אם יהיו אופציות להוציא במקומות אחרים, נממש אותן ללא ספק - אבל זה פתוח.

היכן אתה מעמיד את המטאל הישראלי ביחס למדינות אחרות בעולם?
בארץ תמיד הכל קיצוני יותר משאר העולם.

אצלנו אנשים ייכנסו לזה יותר חזק. במשך השנים אני רואה שהמטאל כן מתפתח וכן גדל. אבל קהל ישן יבוא להופעות של להקות ישנות כמו Salem וזה הוכח בהופעה האחרונה כשהגיעו קרוב ל-1000 איש ואותו קהל לא יבוא להופעות של להקות חדשות וזה חבל. בכל התקופות הקשות של המטאל בעולם, אצלנו הוא החזיק מעמד. מבחינת אחוזים, יש פה קהל גדול, יחסית לשאר העולם.

היכן Salem נמצאת ביחס לסצינה בארץ ובעולם?
באופן יחסי ללהקות מצליחות באירופה, Salem מצליחה מאוד בארץ. עכשיו בעולם הייתה לנו בעיה עם האלבום האחרון, מבחינת פרומו. הביקורות על האלבום היו מדהימות, אבל מאחר ואין הפצה, אז אין אינדיקציה להצלחה, אז אני לא יכול לענות לך לגבי העולם, אבל עשינו כברת דרך ארוכה עם ה-MTV, לא סתם הכניסו אותנו. כתבו עלינו במגאזין שאנחנו בין ה-8-10 הלהקות עם הפוטנציאל הכי גדול להצליח. אז הצלחה הייתה. השאלה מה קורה היום. זה תלוי אך ורק בתפוצה של האלבום ואם מישהו ייקח לידיו את ההפצה של זה, אז המצב יהיה טוב.

מה עם הופעות בחו"ל?
בינתיים לא הופענו בחו"ל, למרות שבזמנו קיבלנו הצעות להופיע בחו"ל כשנוייבך עוד ניגן אתנו, אבל פשוט מאוד, ליאור לומד ואיפה שהוא מתעוררת בעיה קלה, כי זה היה יכול לדפוק לו את הלימודים. עכשיו הוא בסימסטר האחרון שלו והוא עומד לסיים, כך שיהיה לנו הרבה יותר זמן להתארגן עם הלהקה ולצאת להופעות בחו"ל. אם נקבל "דיל" טוב נופיע בחו"ל. היינו אמורים

להופיע ברוסיה וזה נפל. היינו יכולים לעשות הופעות קטנות ולא טור של חודש-חודשיים, אבל אז היינו מוגבלים. ברוב המקריםבקשו הופעות של חודש-חודשיים וזה היה מגביל את הלהקה. אני מאמין שבעתיד יהיו הופעות גם בחו"ל וגם בארץ.

מה הצעד הבא?
אנחנו עובדים על אלבום חדש, כבר יש מספר שירים מוכנים ואנחנו משקיעים הרבה מחשבה ומאמץ בכתיבה. אנחנו גם מתכננים להופיע.

נהיית יותר מפיק מוסיקלי מאשר סולן. ספר לי על זה ?
זה התחיל בשנת 92', הפקתי מספר די גדול של להקות, כל זה כמובן בזמן שלי, יש לי עוד דברים אחרים: חיי המשפחה, הלהקה והעבודה שלי. אז בחור הזמן שיש לי אני מפיק להקות. חשוב לי ל"דחוף" את המטאל וכל להקה שתצטרך עזרה, אני אשמח מאוד לתמוך בהם מבחינת הפקה. אני לא לוקח הרבה כסף - אני לוקח רק בשביל הזמן שלי שהוא יקר מאוד, אבל אני לא מגזים, אלא רק בשביל ההוצאות. כי בכל זאת אני מוותר על ימי עבודה.

הפקתי את הדיסק הנוכחי של Betrayer– "My Twisted Symphony" ואת הדמויים הראשון והשלישי שלהם. הפקתי גם את הדיסק של הלהקה Aztec.
אני אמור להפיק עכשיו גם את Arallu וגם את "אימפיוריטי". אני משתדל מאוד למנוע מצב שלהקות שאני מפיק יישמעו אותו דבר. אני מאמין שלשתי הלהקות האחרונות שהפקתי - Aztec ו-Betrayer יש פוטנציאל מאוד גדול בארץ ובחו"ל.

ספר לי קצת על Raven Music - החברה שחתמתם איתה לאלבום הזה.
חברה זו מנוהלת ע"י בן-אדם שלקח סיכון מאוד גדול כשהקים את החברה הזאת, אך מכיוון שהוא קרוב מאוד לקהל הוא ידע לקרוא אותו והוא מוציא דיסקים ומביא הופעות לארץ - אני לא מכיר הרבה אנשים, ועוד בגילו הצעיר (23), שהיו מעיזים לעשות זאת.

ספר לי על ההקלטות של האלבום "A Moment Of Silence".
ההקלטות נערכו כחודש וחצי באולפני D.B. בישראל ומיקסים נערכו במשך כ- שבועות באולפני "Chapel" באנגליה. הושקע כסף רב באלבום הזה. הוא לא אלבום זול.

האם תוציאו אלבום נוסף בחברה בה הוצאתם את "A Moment Of Silence"?
איני יודע. עקב התקריות האחרונות, האלבום הזה היה אמור להגיע לחברה מאוד גדולה, אך עקב רצונה של החברה, שהייתה בניגוד לרצוננו, הוא לא הגיע ליעדו.
חוזה נחתם בין שניים ולא בין שלושה.

למה אמיר נוייבך עזב ?
תראה, אנחנו חברים טובים עד היום, אך דעותינו המוסיקליות היו מנוגדות ובתור להקה לא יכולנו להמשיך כך.

היום אמיר מנגן בהרכב heavy metal בניו-יורק. כל מי שהיה חבר ב-Salem - הלהקה זכורה לו והיא חלק ממנו.

אז מה יש לך להגיד על קדיש ו-"Creating Our Sins"?
זהו דיסק לכל מי שאוהב את הז'אנר ובכלל לכל מטאליסט.

מאור אפלבאום

White Skull
"Tales From The North"
(Nuclear Blast)

אני לא יודע מה הם שותים בזמן האחרון באיטליה, אבל זה בהחלט עוזר להם ליצר Heavy Metal איכותי, ו-White Skull היא חוליה נוספת בשרשרת זו של להקות שיוצאות משם. המוסיקה שלהם אמנם לא מתחכמת כמו של Rhapsody או מהוקצעת כמו של Labyrinth, שתי הלהקות המצליחות ביותר מארץ המגף.

למרות זאת האלבום החדש שלהם "Tales From The North" הוא אלבום נהדר, שחובה לדעתי לכל מי שאוהב Power Metal קלאסי. השירים מהירים, עם הרבה דאבל-באסים והם בעלי פזמונים מלודיים וקליטים ־ המנוניים (שיגרמו לכם לשלוף חרבות ולצאת לקרב!).

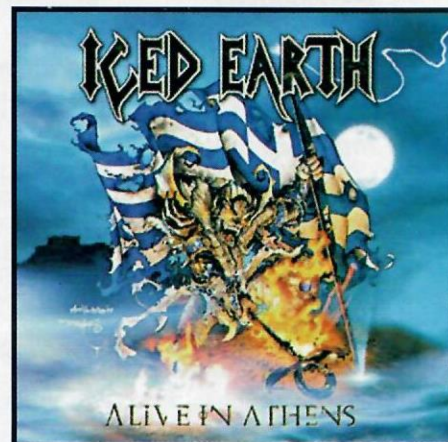
יש דמיון בין מה ש-Labyrinth עשו באלבומם האחרון ובכמה מהשירים גם ל-Blind Guardian לפני חמש, שש שנים. הפגם היחיד הוא הקול המחוספס של Frederica De Boni, שעד שלא ראיתי תמונה שלה, לא האמנתי שמדובר בזמרת, אבל זה כבר עניין של טעם. בקטע השמיני "The Terrible Slaughter" היא מוכיחה שהיא מסוגלת לשיר גם בצורה חלקה.

שני שירים באלבום הם דואטים עם Chris Bolthendle מ-Grave Digger שלעומתו נשמעת De Boni כמו זמרת אופרה. זהו כבר האלבום השלישי של White Skull אבל הראשון שהם מוציאים תחת כנפיה של Nuclear Blast ואין סיבה שזה לא מה שיעצור בעדם מלפרוץ את הדרך להצלחה.

יש היום הרבה להקות המנגנות power metal, אבל לא שמעתי הרבה אלבומים יותר טובים מ-"Tales From The North".

10

עמית לבוב

Iced Earth
"Alive In Athens"
(Century Media)

הדרך לבחון להקה בתנאי אולפן היא בתוצאות האמנותיות והטכניות שיחדיו יוצרות "אלבום אולפן". שם יש בדרך כלל מפיק והחומר שנכתב עובר מניפולציות מסוימות כדי שבמוצר הסופי, דהיינו: תקליט (במקרה של היום קומפקט דיסק), יהיה התוצר הטוב ביותר שהלהקה יכולה לעשות לאור התקציב הנתון לה, ולכן תקליטים בעלי תקציב גבוה נשמעים מקצועיים יותר, יחסית לאלבומים בעלי תקציב זעיר. הבעייה עם אלבומי אולפן היא שהם לוקים בחוסר תחושת הקשר החי עם הקהל. דבר שמונע בעדינו להרגיש כחלק מהאווירה החיה. מסיבה זו מוציאים אלבומי הופעות (סיבה נוספת היא כסף).

על מנת שתקליט הופעה יישמע טוב, הלהקה בדרך כלל תקליט כמה הופעות ותבחר את השירים הכי טובים אשר בוצעו בדרך הטובה ביותר. רובינו מכירים את האלבום המצויין של Deep Purple - "Made In Japan", שהוא אלבום הופעה מעולה גם מבחינת סאונד (טוב, מי שהקליט אותו הוא Martin Birch הידוע שעבד עם Iron Maiden, Rainbow ועוד) וכמוהו יש עוד כמה אלבומים מפורסמים כגון: "Live After Death" של Maiden שהוא בעיניי אלבום ההופעה הטוב ביותר ששמעתי מעודי, יש בו הכל. בואו נרגע קצת לרגע. מדובר פה באלבומים בעלי הפקה ענקית הכוללת מפרט טכני עשיר, אז בואו נרד קצת אל העם (לא במונחים מיניים כמובן) ונבחן להקה אמריקנית בשם Iced Earth שלא מזמן הוציאה אלבום הופעה משולש (שווה צלעות) שבו ישנם שלושים ואחד שירים ואפשר לקנותו בגרסת תקליט שבו חמישה תקליטי תמונה. הלהקה עצמה הוציאה את אלבומה הראשון בשנת 90, בדיוק בזמן שז'אנר ה-death metal היה בשיא פריחתו, והמדינה שהם באו ממנה היתה מדינה שהזדהתה עם סוג מסויים של death metal שנקרא Florida death metal, ורוב הלהקות באו מטמפה והקליטו באולפני Morris Sound, כמו למשל: Obituary, Death, Deicide ועוד. Iced Earth היו התשובה המלודית והקלה יותר לתקופה. הלהקה הוציאה שני אלבומים עם סולנים בעלי קול גבוה. הראשון היה Iced Earth והשני היה "Night Of The Stormrider". באלבום הראשון המוסיקה היתה מלודית מאוד, אך לא מקצועית כל-כך מבחינת הפקה ולעומת זאת, האלבום השני עלה באיכות ההפקה אך ירד באיכות הלחנים.

באלבום השלישי כבר היה סולן אחר בשם Mathew Barlow שהוא בעל יכולת קולית גבוהה יותר, והוא נשאר לארבעה אלבומי אולפן נוספים, שהשלישי ביניהם, "Days Of Purgatory", מכיל שירים משני האלבומים הראשונים בגירסאות חדשות ושירתו של הסולן החדש. עם השנים האלבומים שלהם התרככו ונהיו פחות דיכאוניים (לא שהם היו שירי אבל ודיכאון אך הם היו בעלי קו אפל וקודר). רוב הקהל מכיר את Iced Earth עקב שני אלבומים מפורסמים שיצאו: "Burnt Offerings" ו-"The Dark Saga", אז הנה עוד סיבה להכיר את Iced Earth, רק הפעם באלבום הופעה שהוקלט באתונה, יוון.

סך הכל היום Iced Earth היא להקה מאוד מפורסמת בעלת רפרטואר של שישה אלבומים והרבה הופעות. ואלבום הופעה הוא באמת סיבה למסיבה (ועוד סיבה משולשת). האלבום מכיל את הלהיטים שלהם ועוד שירים נוספים, שהם פחות להיטים, אבל מי שרוצה לקבל בראש ולדפוק אותו עד הסוף שיקשיב לאלבום הזה ושלא ישכח/תשכח להזמין אמבולנס ־ הניידת כבר בדרך.

מאור אפלבוים

8

Metalium
"Millennium Metal-Chapter One"
(Massacre Records)

עם מוסיקאים בשיעור קומה כמו של Chris Caffery (מ-Savatage) ו-Mike Terrana (לשעבר מ- Axel Rudi Pell ו-Malmsteen), אלבום זה הבטיח להיות משהו מיוחד, לרוע המזל, הוא לא בדיוק מימש את כל הפוטנציאל שהיה טמון בו.

זהו אלבום power metal נהדר ומבוסס, וכמו שציפינו הנגנים מוכיחים ומציגים את כשרונם בצורה נפלאה. ואולי כאן נחה לה הבעיה, כל אחד מהם מנסה להטביע את חותמו כאינדיבידואל במקום לעשות זאת ביחד כלהקה, ואל תבינו אותי לא נכון, אחרי הכל זהו אלבום טוב, עם הרבה שירים מצוינים כמו Metalium, שבו הלהקה נשמעת מגובשת והמציגה לראווה את קולו המדהים של Henne Basse, יש גם את "Void Of Fire", שהוא יותר הרפתקן וגם גרסת כיסוי מעולה של "Smoke On The Water", המנוגן לכל אורכו עם דאבל בס.

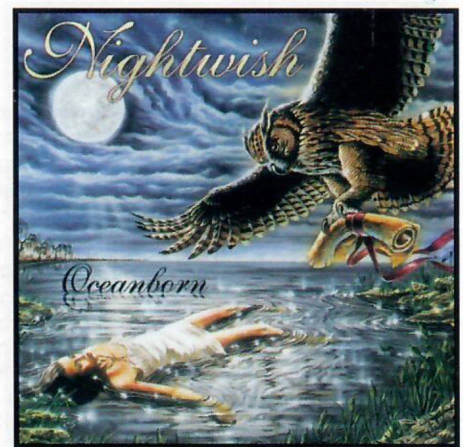
אם האלבום הזה היה מוקלט על ידי חמשה נגנים אלמונים, הייתי הרבה פחות ביקורתית, אך מכיוון שהם אינם כאלה ובגלל הציפיות הרבות שקדמו לאלבום, אתה מרגיש מעט מאוכזב ממנו. בכל מקרה, לפחות הכרנו את Henne Basse הנפלא ואני מקווה שנשמע ממנו שוב, בקרוב.

Yvette Salthouse

7

Nightwish
"Oceanborn"
(Drakkar)

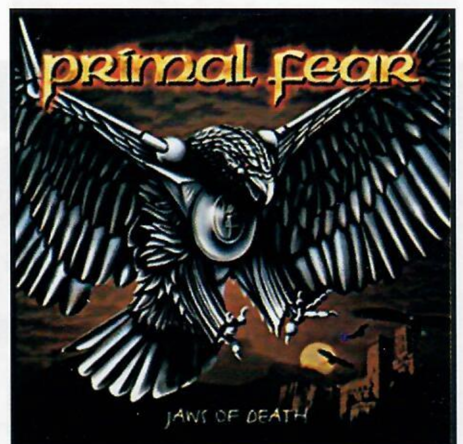
במסגרת מהפכת ה-metal המתרחשת באירופה, אני מקבל מדי יום כמויות נכבדות של דיסקים וההרגשה מוזרה מאד: מצד אחד - יש בלבי שמחה שסוף-סוף metal is back ומצד שני - מעטים הדברים הזוכים להשאר אצלי בבית וכתוצאה מכך - להשמעות רבות, תוך כדי פתיחת פחיות ובקבוקים ול-headbanging פראי. מעטים הדברים (כמובן שצריך לקחת כל דבר בפרופורציות הנכונות) שניתן למצוא בהם משהו חדש ומעניין, אך כשזה קורה...

היום נחת על שולחני הדיסק החדש של Nightwish. מדובר בלהקה שמוצאה הגיאוגרפי בפינלנד ומקורה המוסיקלי במוסיקה קלאסית וב-power progressive metal. הדבר המדהים הוא, שלא כמו ברוב הרכבי ה-metal, את מקומו של הסולן תפסה זמרת אופרה בשם Tarja Turunen. כל מי שלא שמע את Nightwish בוודאי מתקשה לתאר לעצמו את הסאונד של להקת metal עם זמרת אופרה. בואו נעזוב לשניה את הזמרת, הרי יש עוד חברים בלהקה הזאת:Emppu-גיטרות, Sami-בס, Jukka-תופים ו-Thomas-קלידים. כמו שאתם רואים ההרכב אינו מסובך אך מספיק כדי לעשות מוסיקה איכותית ואפילו יותר מזה. תארו לעצמכם שילוב של Stratovarius ו-Type O Negative , הוסיפו מעט (אבל מעט!) Therion ותקבלו את התוצאה! זהו אלבומם השני של Nightwish. הראשון שנקרא "Angels Fall First" כבר סימן את הכיוון המוסיקלי ואת ההצלחה שבדרך. "Oceanborn" נשמע הרבה יותר טוב (אולי הרבה יותר מבוגר?) מקודמו, ההפקה יותר מושקעת והמוסיקה (כן, כן - זה מה שקובע!) מעולה! Should I say more?

8

בולוס קולצ'ינסקי

Primal Fear
"Jaws Of Death"
(Nuclear Blast)

כש-Judas Priest הוציאו את "Jugulator" לאחר כמעט שבע שנים של שתיקה, הרבה מהמעריצים שלהם התאכזבו מהסאונד הברוטלי "והעכשווי" שלהם. מספר חודשים אחר כך הוציאו Primal Fear את אלבום הבכורה שלהם, שמבחינה מוסיקלית היה אמור להיות האלבום ש-Priest היו צריכים להוציא heavy metal קלאסי ופשוט, כמו שהיינו רגילים לשמוע בשנות השמונים ובתחילת שנות התשעים.

בנוסף לכך Ralf Scheepers הסולן של Primal Fear שהקים את הלהקה ביחד עם Mat Sinner, היה קרוב מאוד לקבל את תפקיד הזמר של Judas Priest, אבל הפסיד אותו, בסופו של דבר, ל-Ripper Owens. לאחר ההצלחה של הדיסק הראשון, מוציאים Primal Fear את האלבום השני שלהם שנקרא "Jaws Of Death" והם ממשיכים באותו כיוון של קודמו ב- metal in your face, בלי הרבה התחכמויות. גן עדן לכל דופקי הראש.

הדיסק נפתח ב-"Final Embrace" השיר הכי טוב לדעתי ש-Primal Fear כתבו עד היום, הוא ממשיך עם "Save A Prayer" ו-"Church Of Blood".

רק תקשיבו לריף הפותח את השיר הזה, ולקול האפור של Scheepers, ותבינו מה זה בעצם Primal Fear.

בקטע השישי "Under Your Spell", הם מפגינים את יכולת הכתיבה שלהם בשירים מלודיים ואיטיים יותר, אבל עדיין עם הרבה עוצמה וכוח המשתחררים אצל Ralf Scheepers המוכיח שוב, מדוע הוא נחשב לאחד הסולנים הטובים ביותר שיצאו מגרמניה (הוא היה אגב, הסולן של Gamma Ray בשלושת האלבומים הראשונים שלהם עד שעזב או הועזב ב-1995). כמובן, שלא נפקד מקומה גם של גרסת הכיסוי שהם מבצעים "Kill The King" של-Rainbow. "Jaws Of Death" הוא אלבום מצוין, המבוצע על ידי מוסיקאים מעולים ועם הדיסק הזה Primal Fear, הם מבססים את מעמדם כאחד ההרכבים הפופולריים ביותר ב-euro metal.

עכשיו נשאר לחכות לסיבוב ההופעות המתחיל באמצע ספטמבר.

10

עמית לבוב

Riot
"Sons Of Society"
(Metal Blade)

אני לא אלאה אתכם בהיסטוריה המסובכת של Riot, שהוקמה ב-1976 בברוקלין (ניו יורק), על ידי הגיטריסט Mark Reale, החבר היחיד שנשאר מההרכב האורגינלי. Riot מעולם לא הצליחה ממש לפרוץ אל השוק הביתי באמריקה והם התרכזו יותר בשוק האירופאי והיפני. במשך השנים הם רכשו קהל מעריצים לא רב אבל נאמן ביותר.

עכשיו הם מוציאים את אלבום הסטודיו האחד עשר שלהם "Sons Of Society" שבו הם ממשיכים לעשות hard rock מלודי, המנוגן בצורה יפה ומקצועית. זהו בהחלט אלבום שנחמד להקשיב לו. ואולי בגלל הקול של Mike Dimeo - יש כמה שירים המזכירים את Rainbow עם Joe Lee Turner.

אני לא יודע אם Riot ירכשו לעצמם הרבה מעריצים חדשים בזכות האלבום הזה, אבל מי שכבר מכיר אותם יהנה מאוד מהאלבום, בעיקר לנוכח הכמות המרובה של האלבומים שהם מוציאים בשנים האחרונות. Riot מספקים את הסחורה גם באלבום הזה.

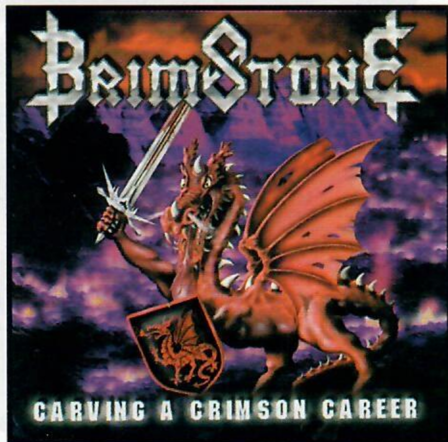
8

עמית לבוב

Brimstone
"Carving A Crimson Career"
(Nuclear Blast)

כששומעים את תקליט הבכורה של Brimstone מבחינים מיד שהחברה משבדיה עשו שיעורי בית והקשיבו לדברים הנכונים - והרבה. קחו ריפים מהירים וקליטים של גיטרות, מתופף שיושב פיקס עם דאבל באס במינונים הנכונים, סולן מחרחר ובסיסט אפלולי, תעטפו אותם בעטיפת סאונד מלוטשת - תקבלו metal.

אבל מה לעשות, כנראה שצריך קצת יותר מזה (אולי מקוריות), הדיסק נשמע כמו סטייק אנטריקוט 400 גרם well done, אבל בלי תבלינים. איפה הפלפל, השום וכל מה שצריך בשביל

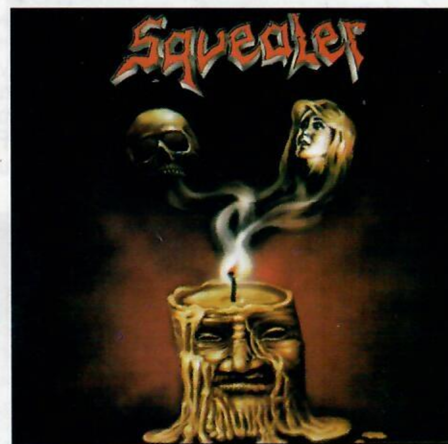
ש-"Carving A Crimson Career" יישמע מעניין ומיוחד. החבר'ה נשמעים טוב, מסונכרנים ויודעים לנגן אבל... המטוס לא ממריא.

אמנם כששומעים את שיר הנושא, מתחילים להרים גבה כאילו הם רוקחים איזו פרודיה על "The Unforgiven" של Metallica, אבל מיד מתבדים והריפים השחוקים, שוב צצים בצירוף סולואים שגרמו לי לחשוב ש-Adrian Smith ו-Dave Murray הגיעו להתארח בדיסק.

"Carving A Crimson Career" הוא דיסק שכייף לשמוע וניתן גם להרגיע אתו שכנים בעייתים. אבל למרות זאת נשאר טעם של פספוס. בסרט הזה כבר היינו ולא מפחידים יונה עם ענף של זית. אולי רק בשבדיה

7

שי ברקוביץ'

Squealer
"The Prophecy"
(AFM)

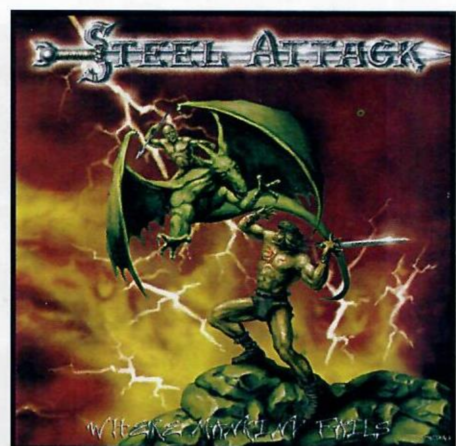
כן, הנבואה אכן התגשמה ומבול להקות ה-heavy metal הופך אט אט לממטרים כבדים, המגיעים דרך שקע אויר מכיוון גרמניה. כאן יש לנו את Squealer הרכב שבהחלט עונה על ההגדרה הנ"ל, באלבומו השני. באלבומם הראשון נגנה הלהקה יותר חומר thrash, אך גם כאן ניתן להבחין בשורשים הנ"ל. בשיר הראשון מתארח Tobias Sammet, סולנם של Edguy לדואט עם Hanner, סולן הלהקה והתוצאה-power metal גרמני כמיטב המסורת של Helloween, בהמשך, האלבום מקבל גוון קודר הרבה יותר, הרבה בזכות מרבדי הקלידים הקודרים של Tilo Rockstorm, שהוא אפילו לא חבר בהרכב.

נקודת השיא הם שירים כגון: "But No One Cares" ו-"Live Everyday", שם מיוצג ההרכב בכל כוחו וקולו של Hanner מתחיל אט אט להשמע כמו Hansi סולנה המדהים של Blind Guardian וזה כבר מצביע על כיוון חיובי.

הסאונד דיגיטלי קמעה אך עדיין כבד ונפלא, מזכיר לעיתים את הסאונד של Edguy. יש גם גרסת כיסוי ל-Enjoy The" Silnce" של Depeche Mode הנשמע באמת חלש למדיי עד הקטע האחרון, בו הופך Hanner את השירה הגותית (שאינו מצטיין בה במיוחד) לשירת heavy metal, שאותה הוא דווקא מבצע טוב. לסיכום, אם אתם בז'אנר, זה אחלה ולכו על זה. ואם אתם רק בכניסה לשערי הסגנון, לכו על Edguy ו-Blind Guardian.

אבי שחר

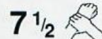

8

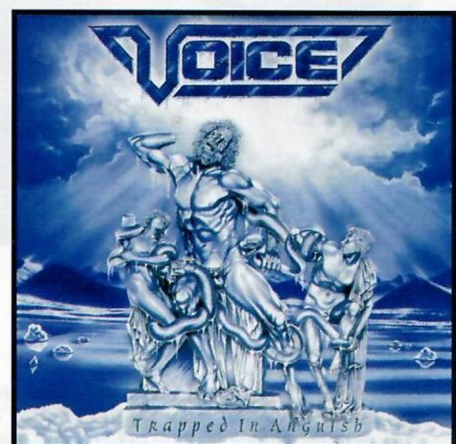

Steel Attack
"Where Mankind Fails"
(AFM)

אלבום הבכורה של הלהקה השוודית Steel Attack, וזה לא יהיה הפסד גדול גם אם הוא יהיה אלבומם האחרון.
יש להם הרבה מהמרכיבים הנכונים כדי להיות (אף על פי שלא מקורי) להקת Warrior Metal טובה. הסאונד המו־סיקלי חזק וטוב, הרבה מילים הלקוחות מפנטסיות על דרקונים, לוחמים וקרבות. יש אפילו חרב בלוגו של הלהקה.
למרבה הצער הם שכחו שצריך גם כמה שירים טובים, חוץ מהשיר "The Creation Of Be-Lou (The Tragic Kingdom-Part 1)". שיר שהוא באמת יוצא דופן משאר השירים. ובסדר כרונולוגי יורד, לשיר שפחות אהבתי והוא השיר הפותח את האלבום "Dragon's Skull".
השירים באלבום הזה נשכחים במהרה. קולו המיוחד של הסולן Steve Steel דומה במקצת לקולו של Martin Walkyier מ-Skyclad, אבל עדיין אין גיוון או אגרסיה מאחורי זה בכלל, בכל מקרה הוא הדבר היחיד שיגרום להכרה בלהקה זו, יותר מכל שאר הלהקות הרוצות להיות HammerFall והמציפות את השוק בימים אלו.

Yvette Salthouse

7 1/2

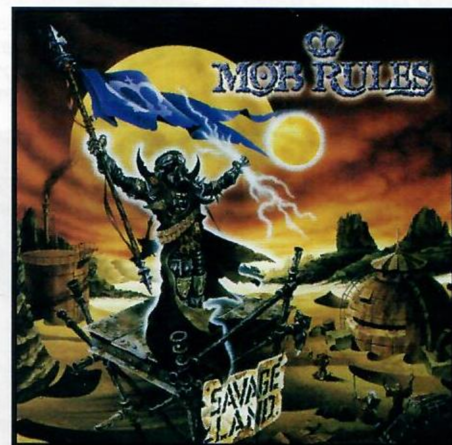
Voice
"Trapped In Anguish"
(AFM)

נתוני הפתיחה לא היו מרהיבים במיוחד, זהו אלבומה השני של הלהקה מגרמניה, אלבומם הראשון היה progressive metal עם עטיפה של ברקים ושמיים. האלבום הזה, לפי הדף שצורף אליו, אמור היה לשקף את חברי ההרכב כ-melodic traditional metal בנוסף לזה, על העטיפה רואים פתאום לוחמים ודמויות מיתולוגיות. בקיצור, let's join the party. הייתי בטוח שזו עוד פטריה אחרי הגשם, שהורידו HammerFall. בכל זאת שמתי אוזניות וכמו שציפיתי הפטריה גרמה לי הזיות...

"Stormy Wind Opened The Gate" רק נפתח האלבום והופ - נכנסנו בשער לעולם של מלכים, לוחמים, טרולים והוביטים (שוב פעם טולקין?) ובאשר למוסיקה? - metal heavy מסורתי, על לפי הספר (טולקין..) מקהלות המזכירות את Rhapsody, ריפים המזכירים את ימיהם הנשכחים של Helloween, אבל השטאנץ הזה נשמע בריא ונכון לז'אנר והאמת, אני מודה ומתוודה, לא פחות טוב מהלהקות הנ"ל ובטוח שעדיף על האלבום הראשון, שהיה חביב.
האלבום מגיע מחברת AFM הגרמנית, הממטירה לאחרונה ממטרים של heavy metal על אדמת הבצורת של ארצנו (Edguy) ובתוך הממטרים האלה, המוסיקה של Voice, היא בהחלט לא הקול השקט - זה קולה המלודי, אך המטאלי של מוסיקה שתיקח אתכם לטיול של חמשים דקות בין מרבדי קלידים ומעברי גיטרות מעניינים לפזמונים הנשמעים כהמנוני אצטדיונים להמונים.
מומלץ במיוחד לאוהבי Blind Guardian ו-Helloween אבל גם לכל metal head חובב מלודיה ואווירה.

אבי שחר

8

Mob Rules
"Savage Land"
(LMP)

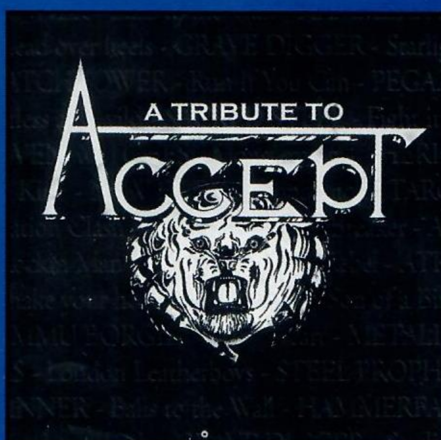
"Savage Land" - הוא לא מסוג האלבומים שצריך להשקיע הרבה מאמץ כדי לאהוב אותו. מדובר באלבום הבכורה של הלהקה הגרמנית Mob Rules. מהשיר הפותח "Insurgeria" ועד "End Of All Days" שמסיים את הדיסק, Mob Rules מכים בנו שוב עם קטעי power metal מלודיים וקליטים, ובעזרת הקול הנהדר של Klaus Dirkes והגיטרות של Matthias Mineur ו-Oliver Fuhlhage, הם מוציאים תחת ידם דיסק שבהחלט ראוי להוציא עליו את השקלים שהרווחתם מעמל כפיכם.
קשה להשוות את Mob Rules ללהקות אחרות שמנגנות power metal מלודי, וזה כמובן יאמר לזכותם, שכבר באל־בום הראשון שלהם הם הצליחו להשמע מקוריים ולסגל לעצמם צליל יחודי.
לכל מי שאוהב את Edguy, Gamma Ray, HammerFall - יש כאן הזדמנות להכיר עוד להקה שהיא רק בתחילת דרכה, ואני בטוח שהאלבום הבא שלהם יהיה אפילו עוד יותר טוב!

עמית לבוב

9

Abigor
"Channeling The Quintessence Of Satan"
(Napalm Records)

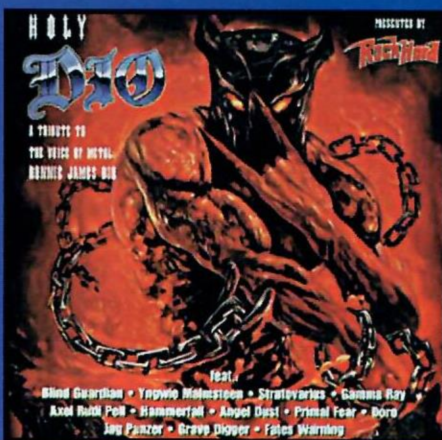
Abigor חוזרים עם אלבום חדש לקראת סוף המילניום. אלבום שהוא שונה מהאלבום הקודם שלהם "Supreme Immortal Art" (שיצא ב-1998), אלא אלבום הדומה יותר למיני אלבום הקודם שלהם ("Apokalype" שיצא ב-1997). הדגש באלבום זה הוא על מוסיקה חזקה ומהירה בצורה שהציבה את Abigor בצמרת ההיררכייה של סצנת ה-black metal, אף על פי כן עדיין ישנה גם מלודיות במוסיקה המוסיפה גוון לעבודת הגיטרות באלבום, (שכן קלידים כמעט ולא נשמעים, למעט קטעי החיבור בין השירים).
למרות כל זאת, היה חסר לי השימוש בקלידים, דבר שהיה

"Tribute To Accept"
(Nuclear Blast)

האמת היא שזה מתחיל לעצבן שכל יומיים אתה מתעורר ומגלה שעוד אלבום מחווה עומד לצאת. לא יהיה מספיק מקום בעמוד הזה כדי למנות את כל אלבומי המחווה שיצאו בשנתיים האחרונות. ומה שאותי מעניין זה, האם הכל הוא בשביל הרווח הקל של חברות התקליטים, או באמת מתוך רצון לערוך לדורות החדשים הכרות עם metal heads ועם הקלאסיקה של ה-metal.

אבל, אם זו הסיבה, מדוע אנחנו צריכים לקנות אלבום, שהוא אוסף של חיקויים ולא את הדבר האמיתי. על כל פנים קשה להתווכח עם אוסף מרשים של להקות כמו אלה המשתתפות בשני אלבומי המחווה האחרונים שיצאו- "Tribute To Dio" ו-"Tribute To Accept".
Sodom, Primal Fear, Sinner, HammerFall הם רק חלק קטן מתוך תשע עשרה הלהקות שלקחו חלק בעשיית המחווה ל-Accept רובם הקליטו את השירים

(tribute to Dio) "Holy Dio"
(Century Media)

בגרסה הדומה למקור וזאת ההוכחה הכי טובה שהמוסי־קה של Accept גוברת על פגעי הזמן ונשמעת נהדר היום בדיוק כמו לפני חמש-עשרה - עשרים שנה. אהבתי בעיקר את הגרסה שעשו Sodom ל-"I'm Rebel", מתוך האלבום השני של Accept הנושא את אותו שם.

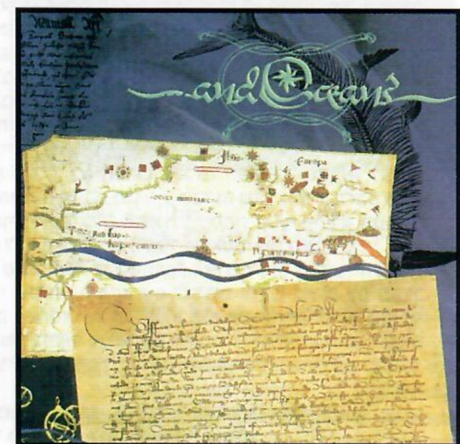
לגבי מי שמכיר ואוהב את Accept, הדיסק הזה לא יוסיף ולא יגרע דבר, חוץ מגילויין של כמה להקות חדשות והז־דמנות לשמוע את השירים שהוא אוהב, מבוצעים על ידי המעריצים של Accept ולמי שלא מכיר אותם, אז קודם כל - בוקר טוב! ואיפה הייתם עשרים שנה, אבל אם בזכות האלבום הזה תרוצו לקנות כמה דיסקים שלהם, הרי שהדיסק השיג את מטרתו.

אין הרבה להקות שהשפיעו על תעשיית ה-heavy metal כמו Accept. שירים כמו: "To The Wall

מוסיף את תחושת ה-majestic &mystic, שהייתה מודגשת באלבומם הקודם. בכלל בדף המידע שקיבלתי עם האלבום, היה כתוב שאלבום זה הוא צעד לקראת האלף החדש. אבל אם הייתי שומע את שני האלבומים הללו, בלי לדעת מי החדש ומי הישן, הייתי חושב ש-Supreme הוא האלבום החדש Abigor החליטו לחזור ולנגן את סוג המוסיקה שניגנו בתחילת שנות התשעים וזה באמת לא רע.
Channeling הוא אלבום טוב הנתמך על ידי סאונד כללי מצוין, המדגיש את העוצמה של הגיטרות והתופים ובזכותו האלבום זורם בחופשיות. Abigor מראים באלבום זה איך לשלב מלודיות ומהירויות בצורה חלקה (דבר שהרבה להקות בסצינת ה-black-metal העולמית לא הצליחו).
איתי קרש

8

"Balls" ו-"Metal Heart" הם נכס צאן ברזל של כל metal head אמיתי. גרסאות כיסוי שלהם ושל עוד קטעים קלאסיים של ההרכב הגרמני כלולות באלבום המחווה לכבודם. אותם הדברים ניתן לומר גם על המחווה ל-Dio שנקרא "Holy Dio". האוסף הזה מורכב משני דיסקים. חמישה שירים מתוכם הם בכלל שירים של Rainbow ואם כך, מגיעות ל-Blackmore אותן הזכויות עליהם - אם לא יותר.

תמוהה עוד יותר היא הגרסה שעשה Axel Rudi Pell ל-"Still I'm Sad", הלקוח מתוך האלבום הראשון של Rainbow, שבו השיר מבוצע כקטע אינסטרומנטלי וללא שירה של Dio והוא אפילו לא קטע מקורי של Rainbow!!!

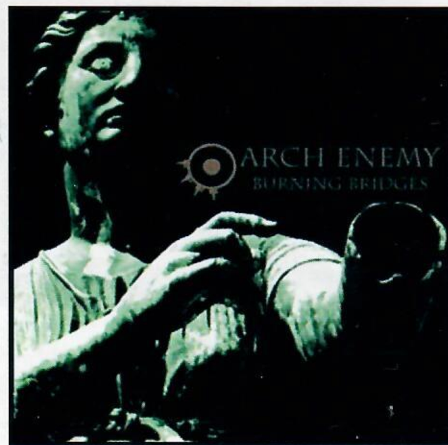
בין הלהקות המשתתפות בדיסק הזה, אפשר למצוא את Blind Guardian" Gamma Ray" Stratovarius" HammerFall (שוב), ולפעמים נדמה שהם לא התאמצו יותר על המידה בפרויקט הזה. אבל, איך אפשר לבוא אליהם בטענות, הרי הם צריכים להתחיל לעבוד על חלקם באלבום המחווה הבא...
עמית לבוב

8

And Oceans
"The Dynamic Gallery Of Thoughts"
(Season Of Mist)

זהו אלבום הבכורה של הלהקה מ"מישורי הקרח של פינלנד" שיצא בתחילת השנה והוא מהווה את אחת ההפתעות הנעימות של השנה. And Oceans שנוסדה בשנת 1995 מציגה לפנינו באלבום זה שילוב מעניין ומרענן של מוסיקת black metal מלודית עם מוסיקת folk פינית (דבר שהעולם הכיר דרך אלבומי Amorphisהאלמותית), היוצרים מין מחזה מורכב, המבוסס על אגדות ועל הפולקלור הפיני.
הסאונד הכללי של האלבום מעולה וניתן להבחין במאמץ הגדול שהושקע בו, החל מעטיפת האלבום (שעוצבה על ידי Alf מ-Oxiplegatz) והחוברת המצורפת אליו, שכל דף בה מיצג אגדה מעולם המעשיות הפיני, והלאה לתוך המוסיקה עצמה, שבה כל המרכיבים נכונים, החל מהמוסיקה המלודית, הנעימה מאד לאוזן, ולשינויי המקצב (ממהיר לאיטי ולהפך) ועד לקטעים של מוסיקה סימפונית המשתלבים בשיר, דבר המגביר את עוצמת השיר. כל זה בתוספת השירה החזקה והמצוינת (המוסיפה המון לאלבום זה ומוכיחה שעם שליטה נכונה בקול, ולא סתם צרחות חסרות טעם, התוצאה יכולה להיות - לא מהעולם הזה) כל אלה יוצרים את אחד האלבומים היותר טובים ששמעתי לאחרונה.
רק חבל שלקראת סוף האלבום, השירים מתחילים להדמות האחד לשני (תמיד טוב לשמוע את התפתחות האלבום, ככול שהשירים עוברים, בייחוד במקרה של And Oceans) אבל דבר זה לא פגם בהנאה שהפקתי משמיעת האלבום, ואני בטוח שזה נכון גם לגבי כל מי שיאזין לו. לחשוב שזהו אלבום הבכורה של הלהקה, אז נוכל רק לתאר לנו, מה העתיד טומן בחובו לחברי להקת And Oceans.
איתי קרש

8

Arch Enemy
"Burning Bridges"
(Century Media)

הפצצה האירופאית - כך אפשר לכנות את ההרכב שספג והושפע ממוסיקת ה-death metal השוודי העכשווי, ה-progressive metal, ה-heavy metal והברוטליות של ה-thrash הישן והטוב.
רק להקה אחת הצליחה לעשות זאת הכי טוב, ושלא תחשבו שאחרים לא ניסו - הם כן ניסו, אך לא כמו Arch Enemy.
הרכב זה הוא בעצם סופר גרופ, המורכב מנגנים שהיו בלהקות מפורסמות וחלקם עדיין בהרכבים אלו. מייקל המוט (שהיה ב-Carcass, Candlemass, Crange ושכרגע ב-Spiritually Bagers), טארלי ד'אנג'לו (מ-Mercyful Fate ו-Witcheury), המתופף דניאל ארלנדסון (לשעבר Euchardst ו-In Flames), אחיו של מייקל המוט - כריס-טופר המוט על הגיטרה וג'והן ליווה על המיקרופון צורח ושר.
אלבומם הראשון שיצא ב-97 "Black Earth", הראה את הכיוון. אלבומם השני "Stingnata" המשיך אותו וזהו ה-"אלבום" שופע מלודיות וקטעים מהירים וכבדים עם שירה

מחוספסת כמו ב-death metal השוודי. הסולואים מלודיים מאוד בכיוון ה-heavy metal המסורתי. התיפופים והגיטרות משלבים סגנונות של thrash, heavy ו-progressive metal.
השילוב נשמע מעולה. זהו אלבום שלישי להרכב זה אך הוא נשמע כאילו הם כבר עברו הרבה אלבומים - זו כנראה תוצאה של ניסיון רב שנים בהופעות והקלטות.
באלבום שמונה שירים הנעים בזמנים של 3:42 עד 5:21 (זה אומר שקשה להשתעמם מהם - בניגוד למה שקורה אצל הרבה להקות). השיר הראשון The Immortal, פותח את האלבום בהתקפה מהירה, ברוטלית וחסרת מעצורים. השיר השני הרבה יותר מלודי ("Dead Inside") והשלישי "Pilgrim" - להיט...! והוא נחרט היטב בזיכרון. גם השיר השישי "Seed Of Hate" יכול להיהפך להמנון מטאל של הז'אנר השוודי.
בהערכה כוללת אפשר להגיד בבירור שזהו אלבום מעולה ללהקה מעולה. בואו נקווה שהבא בתור הוא סוס ולא חמור.
מאור אפלבוים

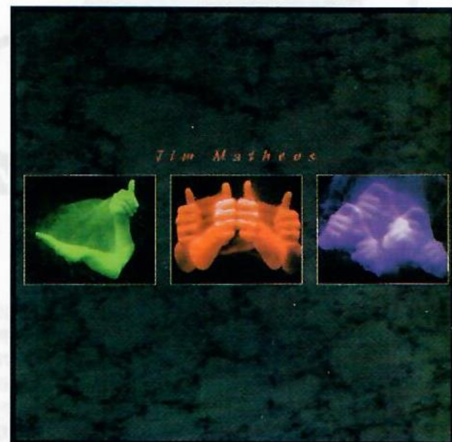
8

Gardenian
"Soulburner"
(Nuclear Blast)

אלבום חדש מבית היוצר של Nuclear Blast והפעם מדובר בלהקת ה-death metal משוודיה, המגישה לנו באלבום זה מוסיקה מלודית וקליטה, אבל לא מביאה שום דבר חדש לסצנת ה-death metal, הרעיונות שמאחורי השירים באלבום זה בוצעו כבר קודם על ידי להקות אחרות, ואפשר לשמוע את ההשפעה הברורה ש-Gardenian שאבו מהם, לדוגמא אפשר לקחת את שיר מס' 4 ("Soulburner") ולשמוע את ההשפעה מ-Hypocrisy, או את השיר הבא אחריו ("If Tomorrow's Gone") ולשמוע את ההשפעה של Amorphis, דבר זה נמשך ואפשר למצוא דמיון לעוד מספר להקות.
אבל למרות זאת הביצועים באלבום זה סבירים מאוד והוא בהחלט ניתן לשמיעה. הוא נתמך על ידי הפקה טובה מאוד, בסטנדרטים של Nuclear Blast המעלה את איכות האלבום.
אחת מנקודות האור שמצאתי באלבום זה היתה השימוש במוטיבים של heavy metal בחלק מהשירים (לדוגמא השיר "Small Electric Space"), לצד ה-death המלודי, בסגנון המאפיין את הלהקות משוודיה (ושהובא לעולם בידי להקות כמו At The Gates). שילוב זה בהחלט מוסיף להנאה בעת שמיעת שיר מספר 9 - "Tell The World I'm Sorry" בו משולבים שני הסגנונות. המוסיקה והשירה יוצרים שיר באמת טוב והוא השיר שהכי אהבתי באלבום זה.
השירה של Erik Hawk (הסולן לשעבר של Artch המופיע בשישה שירים) והשימוש בקול נשי לפרקים, מוסיפים המון לגוון הקולות באלבום. לסיכום: אלבום טוב שאפשר בהחלט לשמוע וליהנות ממנו.
איתי קרש

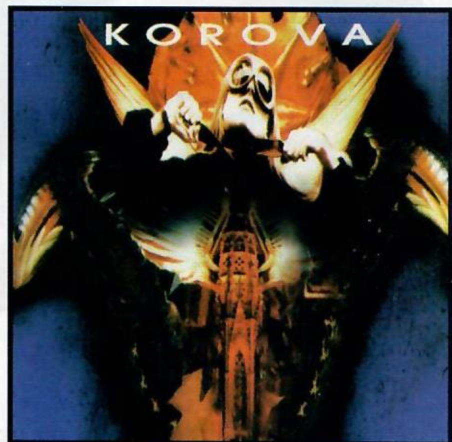
7

Jim Matheos
"Away With Words"
(Metal Blade)

בזמן שסולן Fates Warning היה עסוק בפרויקט החדש שלו – Engine, עבד גיטריסט ומלחין להקת Fates על פרויקט חדש ושונה. ארבעה חודשים נמשכה כתיבת החומר לאלבומו השני במספר של Matheos - אלבום אקוסטי ומרגש - אינסטרומנטלי נטו - קצת פיוז'ן, קצת ג'אז... וגם.. קאנטרי. שותפו המרכזי לפשע הוא המתופף Mark Zonder - גם הוא מ-Fates Warning ואין ספק הכימיה בין השניים ניכרת גם בפרוייקט מיוחד זה.
כמו כן נוטלים חלק הבסיסט Michael Manring, שניגן עם Michael Hedges והביא לאלבום את גירסת הכיסוי של Hedges לשיר "Astronomics"; וגם הכנר Bisharat Charlie שנתן את תרומתו גם באלבום הראשון של Matheos - "First Impressions". מעניין למדי.
בועז בר לוי

8

Korova
"Dead Like An Angel"
(Napalm Records)

Korova חוזרים עם אלבום חדש שיצא בתחילת השנה לאחר מספר שנות שתיקה. (אלבום הבכורה של הלהקה "A Kiss In The Charnal Fields" יצא בשנת 1995) וזה בהחלט לא רע לשמוע אותם שוב...
שמיעת האלבום גרמה לי להיות מופתע מפני שציפיתי למשהו "רגיל" (מוסיקת black metal טיפוסית בתוספת קלידים וקולות נשיים...) אך בעצם קיבלתי משהו שונה ממוסיקת ה-black metal הטיפוסית...משהו מרענן לשם שינוי, אפשר להגדיר את הסגנון של Korova כ-progressive black/death metal אך אפשר לשמוע בבירור השפעות של סגנונות מוסיקה נוספים (כגון מוסיקה פסיכודלית, מוסיקה גותית וכדומה) וגוון זה גורם לדיסק להמריא, למרות שלפעמים השילוב הרב של סגנונות-מוסיקה בתוך קטע מסוים, גורמים לקטע להיות לא מובן ולא לזרום בחופשיות... אך מספר הקטעים האלה קטן והרעיון לשלב אלמנטים רבים לתוך אפוס אחד די עובד (לפחות במקרה של Korova). גם השימוש בקולה של Martina Hornbacher (שבין היתר הופיעה באלבומים של Therion ושל Dreams of Sanity) עוזר להעלות את רמת השירה "הנקיה" (שלפרקים די צולעת, במיוחד השירה "הפסיכודלית") לדוגמא בשיר מספר שתיים Strangulation (Alphs) שהוא השיר הכי טוב לפי דעתי, עם המקצב "המזרחי".
לסיכום, אם יש לכם ראש פתוח ומחפשים משהו שונה – זה מתאים לכם, ובכלל -אלבום טוב. שווה לבדוק ...
איתי קרש

7

Lana Lane
"Queen Of The Ocean"
(LMP)

שנה די צפופה הייתה ללנה ליין - שנה שבה הוציאה EP שכלל הופעה ביפן וסיבוב הופעות מכובד למדי. כעת פורצת מלכת הרוק הסימפוני באלבומה הרביעי "Queen Of The Ocean" - אלבום המשלב רוק מתקדם ומטאל. סימלה המסחרי של לנה הוא קולה המרגש שזכה לתאורים רבים: "צלול", "מלא רגש" אך גם "נוגה", "דרמטי" ו-"מלאכי".
"Queen Of The Ocean" ממשיך את הקו של אלבומיה הקודמים "Love Is An Illusion", "Courlous Goods" ו-"Garden Of The Moon".
חשוב לתת קרדיט לא קטן למפיק האלבום Erik Norlander, שותפה הוותיק של לנה והקלידן באלבום. Erik ידע למצוא את השילוב הנכון בין סאונד עכשווי לסאונד המהונדס של שנות השבעים. אבל למרות, הכול אין האלבום מביא איזה חידושים מוסיקליים גדולים ומטביעי חותם - בסך הכול אלבום פופ-מטאל בינוני למדי. לא הכרחי.
בועז בר לוי

6

LUNAR AURORA
"Of Stargates And Bloodstained Celestial Sphere"
(Morbid Records)

אלבום שני ללהקת ה-black metal מגרמניה. וחוץ מהכותרת של האלבום שום דבר אחר לא הרשים אותי במיוחד... אלבום black metal טיפוסי עם קלידים ושופע במקצבי תיפוף מהירים (לעיתים זה נשמע כמו הדבר היחיד שהמתופף של הלהקה מסוגל היה לנגן בצורה חלקה ולא מקוטעת...) אבל בלי מקוריות.
אפשר לשמוע את ההשפעה ש-Lunar Aurora שאבו מאחיהם הנורווגים, החל בצורת השירה (קולות שירה בדמיון ברור לשירה באלבומים של Satyricon ו-Gehenna), והלאה בעיבודים לגיטרות, לתופים ולקלידים, וכלה בסאונד המחוספס המאפיין את הלהקות הנורווגיות בתחילת שנות ה-90.
למרות זאת פה ושם ישנם מספר קטעים מקורים אך הם מועטים.
זוהי הבעיה של רוב הלהקות הגרמניות בסצנת ה-black metal: אין להם זהות, תמיד הם נשמעים כמו חיקוי (ברוב המקרים חיקוי עלוב) של להקות מארץ אחרת (בעיה שאין למשל ללהקות האוסטריות שפיתחו במשך השנים סגנון וסאונד ייחודי משלהם...) בעיה זו אינה קיימת למשל בלהקות ה-heavy metal מגרמניה.

בקיצור, עוד אלבום black metal בשוק, אפשר לנסות, למרות שדברים חדשים לא תמצאו כאן.
איתי קרש

5

Marduk
"Panzer Division Marduk"
(Osmose)

האלבום החדש של Marduk הוא המשך ישיר לשני האלבומים הקודמים שלהם ("Nightwing" ו-"Heaven Shall Burn"), רק מבט חטוף בעטיפת האלבום מבשר על הבאות, ומהשניה הראשונה של שיר מספר אחת ועד סוף האלבום, אנו עדים למוסיקה סופר מהירה (למעט מספר קטעי חיבור שבהם המקצב הוא "איטי" יותר) שמבוצעת במקצועיות רבה ובסגנון הייחודי ל-Marduk.
Marduk מוכיחים באלבום זה שהם לא מתכוונים לשנות את סגנונם (דבר שהפך לדבר די מקובל בשנים האחרונות בסצנת ה-black metal העולמית), אלא להפך האלבום הזה הוא האלבום הכי מהיר והכי ברוטלי של Marduk, שממשיכים באלבום זה את הרעיון "ככול שזה יותר מהיר זה יותר טוב". זה מתחיל בתיפוף הרצחני של Fredrick Andersson שלא מפסיק לרגע, נמשך בסאונד הגיטרות הצורם והכוחני ובבס העמום וכלה בשירה הכוחנית של Legion (שאפשר לשמוע את השנאה נוטפת מגרונו), שכל זה שזור ביחד בבלאנס מצוין ועטוף בסאונד כללי משובח בתוספת קטעי החיבור המתאימים לחלוטין לשירים ולמסר ש-Marduk מעבירים.
מה שהיה חסר לי בשמיעת האלבום היה הקטע "השונה", בשני האלבומים הקודמים לאלבום זה היו שירים עם מקצב שונה לחלוטין, שירים שזרמו באיטיות שהתבססו על הסיפור של וולד דרקול (הלוא הוא דוקטור דרקולה האימתני) ששינו לגמרי את האווירה בעת שמיעת הדיסק והוסיפו גוון לאלבום.

לסיכום: כל אוהדי Marduk או black כוחני ומהיר (ואנוכי אחד כזה), רוצו לחנויות לקנות עותק...
כל אוהדי ה-black metal עם קלידים ומוסיקה הרמונית, האלבום הזה לא בשבילכם, אך אם אתם מתעניינים יכול להיות שתאהבו את זה...
איתי קרש

8

Nagelfar
"Srontgorrth"
(Napalm Records)

אלבום חדש של Nagelfar, שני במספר, אך נא לא להתבלבל, מדובר כאן בלהקת ה-Viking/Black metal הגרמנית ולא בלהקת ה-Death/Black metal השוודית.

UNDER THE HAMMER

אני לא מבין את הלהקות הגרמניות, כל פעם שאני שומע להקה גרמנית, ישר אני מקבל תחושה שכבר שמעתי את זה כבר קודם אצל אחת הלהקות הסקנדינביות. וגם באלבום הזה אין חדש תחת השמש (השחורה?) הזורחת בימים אלה מעל אדמת גרמניה.
למרות שהמוסיקה והביצוע סבירים והאלבום זורם חלק, לא יכולתי שלא להשוות בין Srontgorrth לאלבומים של להקות כגון Enslaved, Einherjer, לאלבומים של Arckanum משוודיה ולפרקים גם אלבומים ישנים של Burzum (ביחוד בשיר מספר 2), אבל אלבום זה בהחלט ניתן להאזנה, למרות שהוא לפי דעתי ארוך מדי (חמישה שירים - שבעים דקות...) והרבה קטעים חוזרים על עצמם. מה שאהבתי היה השילוב של מוסיקה אלקטרונית (שיר מס' 4) שהיה מרענן (וגם שמח מדי) וגיוון את האלבום ואת ההאזנה.
אלבום זה פונה לקהל יעד מוגדר מאוד, קהל של מוסיקת Viking/Folk metal האוהב את הסגנון ואת הרעיון שמאחו־ריו (הטקסטים בנויים על אגדות ויקינגיות או על אגדות ומע־שיות של מולדת הלהקה), קהל זה יקבל את האלבום הזה בזרועות פתוחות. קהל המכיר רק את הלהקות שהזכרתי בתחילת הכתבה, יכול מאוד שישמע וימצא את האלבום הזה כחיקוי של הלהקות שהוא אוהב...

6

איתי קרש

Nocturnal Mortum
"To The Gates Of Blasphemous Fire"
(The End)

את הדיסק של Nocturnal Mortum, להקת black מאוקראי־נה, קיבלתי מ-The End Records, חברת תקליטים אמריקאית, שהבוס שלה מקפריסין. ממש קיבוץ גלויות! מסתבר שלא רק המוסיקה היא חסרת גבולות, אלא גם השנאה והרוע. זהו אלבומם השני של "בני השטן" מאוקראינה. האלבום הראשון "Goat Horns" יצא בשנה שעברה והתאפיין במוסיקת black metal מלודית עם שני קלידנים, המוסיפים כובד חדש ועומק ליצירת הקדרות שהייתה בו.
הלהקה נחטפה מייד על ידי Nuclear Blast הגרמנית, שקבלה זיכיון להפצת האלבום באירופה. האלבום הזה, היוצא שמונה חודשים בלבד אחרי קודמו, משקף את חברי כת השחור הזו בצורה חדשה. הוא נפתח בשיר מהיר מאד "Bestial Summoning" הנותן רמז עבה על הכיוון החדש - לא עוד שני קלידנים ומרבדי אווירה, אלא מלחמה טוטאלית חסרת פשרות. שירי האלבום מחוברים זה לזה, דבר הנותן תחושת עלילה.

קונספט השיר השלישי "On The Moonlight Path", מצליח לרגש ולהראות את הצד האנושי של המוות. לטעמי זהו הקטע הטוב באלבום. ההפקה בומבסטית, אך בו בזמן שומרת על תחושת הקור והמוות. מדע להקת Emperor מודגש מאוד לאורך האלבום ויש לציין, שהמדע הזה נעים לאוזן. שמעתי ממקורות מוסמכים שהמצב ברוסיה עם להקות הבלאק מזכיר את מה שקרה ב-93 בנורווגיה, ובמילים יותר ברורות, חברי הלהקה מגלים כישורים נוספים מעבר לאלה המוסיקליים, וברמה האנושית יותר.

בחודש הבא יצא אלבומו של סולן הלהקה שיקרא "Mystigo Varggota Orchestrra" ויכלול שיר אחד בן שבע דקות, שהוקלט עם תזמורת שלמה של נגנים מקרא־קוב שבפולין. לשנה הבאה עם הפילהרמונית...
לכל שוחרי רוח הקרב !

8

אבי שחר

Sodom
"Code Red"
(Drakkar)

אל : Angel Ripper מנהיג וסולן להקת Sodom
הנדון: הגדרת יחסים מחודשת.

אף אחד לא יכול לנצור את העבר בקופסא, אבל את הפעם הראשונה שבה נתקלתי באלבומם "Persecution Mania" (88) - קשה לשכוח. זה היה מהיר, מפחיד ומצמרר. לא אפרט מעבר לכך, רק אומר שמקורות האור בחדר לא היו אלה של פלורסנטים... אפקט המלחמה המשולב בטקס דיאבולי מצמרר, חזר על עצמו, אלבום אחרי אלבום.

"Agent Orange" (89), "Better Off Dead" (90), "Tapping The Vein" (92) אני מודה שהקב"ן שלי מימי הצבא הקצרים, לא אהב אותם כל כך (אך כמו בכל מערכת יחסים, בגדתם ועוד עם בובה...). שנת 92 תזכר כשנה בה הוחלפו תמונות המלחמה בבובות-מין, בתנוחות שנשאיר לדמיון .. (או לעיתון אחר). גם תכני האלבום היו מביכים מכדי שאזכירם. הטראש הגרמני והברוטלי הפך לפאנק מזעזע עם סאונד מזעזע עוד יותר, שלא שיפר את מצבם העגום.

שנת 99 בה retro הופך לדרך חיים, HammerFall לא רק פרצו את הדלת, אלא גם תלשו אותה מהמקום. והנה אלבום חדש "Code Red" - ועל העטיפה? כן, אותו לוחם עם מסכת גז, שיר ראשון "Code Red" ואיזה כאסח!! הקרב חוזר בשנית!! אני מסרב להאמין אבל עם השיר השלישי "Tombstone" אני מרגיש שוב בן שמונה עשרה ... זה מתגבר עם "War Like Conspiracy" ואנחנו בשדה הקרב... מכונת המלחמה הגרמנית יורה פצצות ארטילריה לכל הכיוונים ועם כל פיצוץ רסיסי-מטאל-ברוטלי ורצחני מתעופפים לכל עבר! נא לאטום חדרים!

Sodom המציאו את הקונספט ש-Marduk אוהבים להעתיק, "Code Red" הוא סיירת מטכ"ל למטאל וזה מגיע בתקופה הכי טובה שאפשר, אני מגדיר את יחסנו בשנית, חזרנו להיות אחים לנשק - join the army!

10

אבי שחר

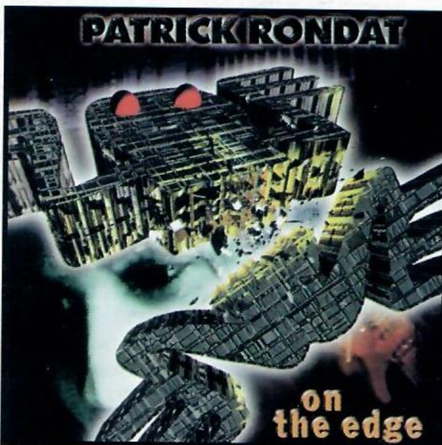
Otyg
"Sagovindars Boning"
(Napalm Records)

לסקנדינבים יש אג'נדה שונה במקצת מאשר לרוב העמים המערביים. תראו את המטבח, את הלבוש, את ההרגלים המיניים, תקשיבו למוסיקה. אני הקשבתי וזה בהחלט, איך לומר בעדינות - קצת מוזר. תארו לעצמכם ש-Metallica פוגשים את פיירפורט קונבנשן או את Black Sabbath בג'אם פראי עם הצ'יפטיינס - ותוכלו להתחיל להבין, באופן כללי ביותר את הסאונד של Otyg.
מדובר בחמישייה שמוצאה בשוודיה, ששמה לה למטרה לשחזר את המוסיקה העממית השוודית בקונטסט מטאלי. מבחינת הרכב הכלים, לא מדובר כאן במשהו שכבר שמעתם: גיטרות חשמליות נאבקות בחלילי עץ, באס אגרסיבי מגובה בנגינת כינור מעודנת וקולות גבריים מחוספסים מתחלפים ללא אזהרה מוקדמת בסערה נשית, ברגיסטרים גבוהים.

לפעמים זה עובד, כמו בגרסה ל-"Holy diver" קלאסיקת המטאל של Dio (השיר היחיד באלבום המושר באנגלית), ולפעמים הנוסחה מתרסקת בגלל הפקה גרועה ועודף יומרנות. העיבודים וההפקה מושכים את ההרכב לצליל מטאל בריטי של תחילת אמצע שנות ה-70, כנראה התקופה המוסיקלית המועדפת על הלהקה.
נסו להשוות את האזנה ל - Otyg לנסיעה פראית ברכבת הרים בלונה פארק - לא בטוח שתרצו לחזור על החוויה, אבל חייבים לנסות לפחות פעם אחת.
מומלץ לחובבי הזר והמוזר.

8

חן רותם

Patrick Rondat
"On The Edge"
(LMP)

אלבומו הרביעי של הגיטריסט והוירטואוז הצרפתי Patrick Rondat בתיגבורם של המתופף Tommy Aldrige, Ozzy, גרי מור, Whitesnake, הבסיסט Patrice Guers, והקלידן Phil Wondrich. אלבום אינסטרומנטלי שאינו נופל באיכותו מאלבומי גיטרות של אמנים אחרים כמו Marty Friedman או Joe Satriani (שאיתו הופיע בצרפת). אז נכון, פטריק עדיין לא פרץ לקידמת הבמה כפי שעשו Vinnie Moore או Yngwie Malmsteen. הוא עדיין על תקן "הגיטריסט של ז'אן מישל ז'אר" אבל הוא בהחלט יכול להשתלב בכבוד ברשימת המכובדים הזאת ולהתוודע לקהל הרחב כאמן בפני עצמו.
מה שבטוח - גיטריסטים יתאהבו באלבום משמיעה ראשונה

Satyricon
"Rebel Extravaganza"
(Nuclear Blast)

They're back, סוף סוף אחרי שלוש שנים Satyricon חוזרים עם אלבום מלא (אחרי שני מיני אלבומים שיצאו ב-1997 ומוקדם יותר השנה), והצפייה השתלמה בגדול "Rebel Extravaganza" הוא אלבום ה-black metal הכי טוב והכי חזק ששמעתי בתקופה האחרונה, וללא ספק האלבום הגדול של הקיץ.

אלבום זה מוכיח שהמרחק בין Satyricon לבין הלהקות החדשות, בתחום ה-black metal - עדיין גדול. הבדל זה ניכר באיכות הנגנים, בסאונד הכבד המאפיין אותם, וברעיונות שמאחורי האלבום. אם חשבתם שאלבומם הקודם של Satyricon ("Nemesis Devina"), היה אלבום כבד ואפל, שהיה משופע בנגינה מהירה וחזקה האלבום החדש עולה עליו בכל המובנים, החל במהירות התיפוף של Frost, שלעיתים מגיעה למהירות שלא תאמן, ונמשך לאורך כל הרעיון מאחורי האלבום, אותו ניתן לתאר במילה אחת - השנאה בהתגלמותה.
Satyr, הסולן והאיש שמאחורי Satyricon הגדיר את האלבום כ-the most misantrophic album ואמנם אפשר לשמוע את השנאה של Satyricon כלפי מה שהם מגדירים ה-sellout המוחלט של להקות ה-black, המעדיפות "פרסום והצלחה על פילוסופית החיים שמאחורי המוסיקה", ובאמת המוסיקה באלבום זה היא בהחלט לא מוסיקה נעימה המיועדת לכל אותם אנשים, האוהבים לשמוע דברים כגון Cradle Of Filth ו- Dimmu Borgir.

השירים עצמם באלבום הם שירים כבדים מאוד, לא תמצאו באלבום זה הרמוניות נעימות של גיטרות בתוספת קלידים וצליל יפה, כאן תמצאו גיטרות צורמות בתוספת תיפוף מהיר ועצבני עם אפקטים תעשייתיים - להוסיף לכאוס שאליו האלבום שואף להגיע, וכך הוא נשמע.

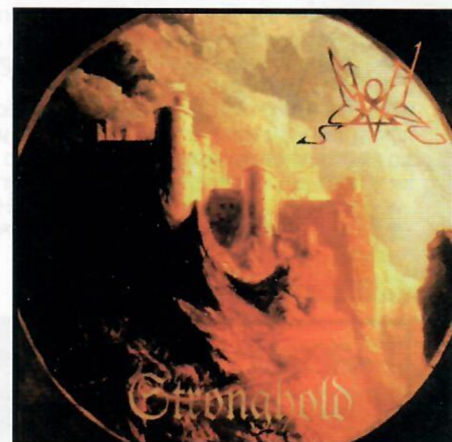
לסיכום: אלבום קשה לשמיעה מפני שהמוסיקה כאן היא לא ממוסחרת, אבל מי שמעוניין באלבום איכותי באמת ולא בעוד הוצאה משעממת של להקת black metal עם מוסיקה טיפוסית וציפוייה מראש, זה האלבום בשבילכם.

10

איתי קרש

– אלבום רוק משובח עם נגיעות בג'אז – בין השאר בזכות הופעת אורח של אמן הג'אז הענק מישל פטרוצ'יאני שהלך לעולמו לא מכבר.
בועז בר לוי

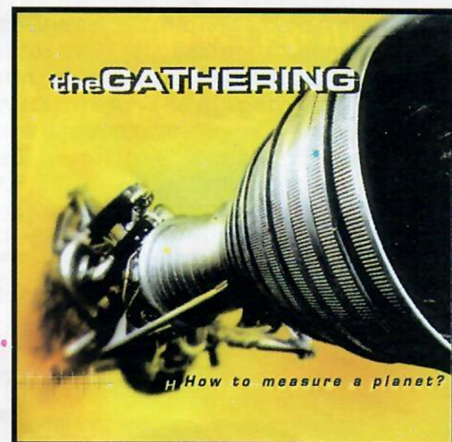
9½

Summoning
"Stronghold"
(Napalm Records)

Summoning חוזרים לתודעה עם אלבום חדש שהוא המשך ישיר לאלבומם הקודם "Dol Guldur" ולמיני-דיסק שבא אחריו. Summoning יצרו בשנים האחרונות סגנון יצירה ייחודי שבהחלט לא דומה לשום סגנון כתיבה של להקה אחרת, מין תבנית של מוסיקה סימפונית במקצב איטי, שבהחלט מרגיעה ונותנת תחושה של פנטסיה, שזה בעצם הרעיון מאחורי Summoning, השואבת את הרעיונות למוסיקה מעולם ה-Middle Earth של טולקין (מחבר ה"הוביט" ו"שר הטבעות") וזהו עוד שוני בין Summoning לבין להקות רבות בתחום ה-black metal.
במשך שישים וארבע הדקות, הרגשתי חלק מעולם זה....למרות שהשירים הם במקצב איטי החוזר על עצמו, השירים לא משעממים ובאמת מהנה לשמוע אותם גם אחרי מספר פעמים. גם השימוש בסולנית (שיר מס' 5 – "Where Hope And Daylight Die" למשל) – מצוין ויוצר סימפוניה אפלה. גם הסאונד הכללי טוב מאוד ומעצים את ההנאה בשמיעת הדיסק הזה ובכלל, תמיד נעים לשמוע דבר שהוא שונה מרוב האלבומים הטיפוסיים.
לאלבום זה כל מה שאתם צריכים לעשות זה לכבות את האורות, לסגור את הדלת, להדליק נרות, (אם אתם רוצים) לשים את הדיסק במערכת, לעצום עיניים ולשוט על כנפי הדמיון אל הממלכה האפלה של Summoning.
איתי קרש

8

TheGathering
"How To Measure a Planet?"
(Century Media)

המפתח לעולם הבא - פסיכדליה.
כנראה שאנחנו אוהבים את החלל ואת הריחוף שבו. כך זה נראה לפחות לפי הכיוון שה-Gathering החדש "How To Measure a Planet?" מוביל אותנו אליו.
הקטע הפסיכדלי כבר היה קיים אצלם באלבומם הראשון "Always", שבשביל הרבה אנשים הוא Always (תמיד) יהיה הטוב מכולם וזה שהשאיר את החותם הגדול ביותר מבחינת הרפרטואר שלהם.
להקה זו עברה לא מעט שינויים עד לתוצר האחרון. כולנו (לפחות רובינו) זוכרים את ההופעה שהיתה בארץ ב-1993, ערב משולב של Punk ו-doom-death metal. אז היה להם זמר עם קול של death (מגורגר) וזמרת רקע. באלבו-מם השני "Almost A Dance", שלא היה להיט היסטרי, היה להם סולן בעל קול גבוה אך לא מוצלח במיוחד ואז הגיע המהפך שהוציא אותם מהפח - הם הכניסו זמרת במקום הפרחח.
האלבום השלישי "Mandilion" הראה לנו את הכיוון החדש שבו ניגנו פחות גיטרות עם סאונד דיסטורשן של מטאל, הרבה קלידים, וזמרת בעננים. מאלבום זה יצאו שני להיטים: "Strange Machines" ו-"Leaves" שזכה גם לקליפ ב-MTV. האלבום הרביעי "Night Time Birds" המשיך את הגל שנוצר ב- "Mandilion" אך באווירה קצת יותר מרחפת עם סאונד גיטרות קצת מלוכלך ופתוח יותר. מאלבום זה יצא להיט הנקרא על שם האלבום "Night Time Birds".
באותה תקופה הלהקה עשתה ניסויים בכלי נגינה שונים ומשונים כדוגמת ה-Theramin (סוג של מכשיר הפועל על גלי רדיו ועשוי מאנטנה. מרחיקים ומקרבים אליו את היד וכך נוצרים קולות שונים ומשונים), שהיום הוא כבר אופנה חזקה בקרב הרבה להקות הנוגעות בכיוון הפסיכדלי והאוונגארד. כלי נוסף שניתן להבחין בו הוא מכונת התופים. משתמשים בה רבות באלבום זה.
באלבומם החדש, שהוא אלבום כפול (במחיר של יחיד), הלהקה מנצלת את הידע שצברה עם השנים וטיפחה סגנון פסיכדלי חדש המושפע גם ממוסיקה תעשייתית, Metal ו-Ambient.
ישנם הרבה מאוד לופים וסימפולים ושימוש רב ב-Theramin וסינטים בעלי סאונדים פסיכדליים. אחד הגיטריסטים עזב וזה כנראה גם מה שגרם לשינוי במוסיקה. האלבום נשמע ממש טוב, והוא מתאים לכל אווירה – בבית, באוטו, בטיסה ואפילו למנגל של יום שבת.
קשה מאוד לתאר כל שיר בנפרד מאחר וזה לא אלבום של להיטים אלא של אווירה (אווירה, זה כנראה מה שיוביל אותנו למילניום הבא, בתקווה ש- bug 2000 לא ימנע זאת מאיתנו).
מאור אפלבוים

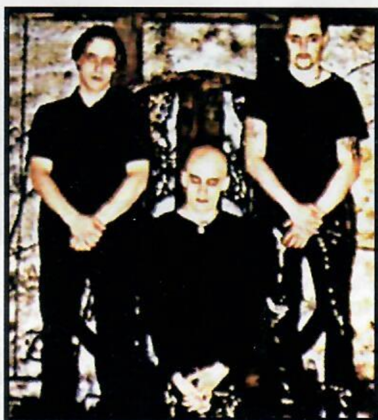
8

Thyrfing
"Valdr Galga"
(Hammerheart)

הויקינגים באים! כן, הם מתפשטים בצורה מדהימה ורומסים כל דבר הנקרה בדרכם.
בשנים האחרונות אנו רואים הרבה להקות מטאל המושפעות מסיפורים על הויקינגים ממעשיות, מספורים על האלים ומציורים. כל אלו השפיעו רבות על מוסיקאים רבים כגון: Quorthon מ-Bathory וכן גם על להקות רבות המושפעות מ-Bathory ומסיפורי הויקינגים, והתוצאה היתה epic war metal, שזו מוסיקה בעלת כוח רב ושירה הימנונית (מה שמזכיר לנו את Manowar).
במשך הזמן גם ה-black metal החל להיות מושפע מהאגדות על הויקינגים וכך נוצר ה-viking black metal, שהוא מאד מלודי ופחות ברוטלי, עם דגש גדול על קלידים.
Thyrfing הם הרכב חדש יחסית. הם קיימים רק שנים ספורות, אך למרות זאת כבר הוציאו שני אלבומים, בהם בולטת האווירה השוודית, במיוחד בקטעי השירה הצווחנית. להבדיל מהלה-קות השוודיות האחרות, המוסיקה שלהם לא מהירה כל כך, היא מאוד אוירתית, קרה וכוחנית, בדומה לדימוי שיש לנו על הויקינגים. באלבום החדש אחד עשר שירים הבנויים ברצף המשכי, מבחינת האווירה, הכתיבה הטקסטואלית ומהבחינה המוסיקלית, המאוד יפה.
זהו כנראה תוצר של להקה מאוד מגובשת. איכות ההפקה נשמעת טובה לז'אנר וגם המיקס מעניין – הגיטרות לא חזקות במיוחד, הקלידים מאוד גבוהים, השירה חזקה והתו-פים מפתיעים - הם מעולים, יחסית לתקליטים בעלי אותו תקציב וז'אנר. ניתן להבחין בשמיעה שהלהקה מאוד מושפעת ממוסיקה קלאסית וממוסיקת הברוק, מבחינת העיבוד לפחות. התוצר נשמע כמו תזמורת עם להקה המכה חזק בראש.
מלחמה, עצב, צער ויגון – שיהיה לכם בתיאבון.
מאור אפלבוים

8

Tiamat
"Skeleton Skeletron"
(Century Media)

מופע האימה של טיאמט – כך לפחות נראה לפי תמונתם על העטיפה. והרי כידוע לנו, אין קשר בין יופי לאופי או בין חיצוניות לפנימיות. טיאמט כידוע היא אחת מהלהקות שצצו מה-doom metal. אמנם שרשיהם טמונים דווקא ב-black metal תחת השם טרנבלינקה ששונה אחר-כך לטיאמט, אך זה החזיק רק באלבום הראשון "Summerien Cry". באלבומם השני "The Astral Sleep" הלהקה שינתה כיוון לעבר ה-doom metal, האפל יותר שבעצם ערבב doom metal והשפעות של black metal. אלבום זה הכיל קלידים והוא אהוב מאוד בקרב המעריצים של הז'אנר.
אלבומם השלישי והמפורסם ביותר-"Clouds", הוא ספינת הדגל של הלהקה והוא נמצא אצל רוב אוהבי הז'אנר באוסף והוא מדורג בין הטובים ביותר שנעשו אי-פעם כמו "In A Dream", "The Sleeping Beauty". אלבום זה מכיל עיבודים הרבה יותר מורכבים מהאלבומים הקודמים, ומראה נטיות של איזה שהוא כיוון לא מוגדר (שבהמשך נבין לאן הוא מוביל). אחרי שאלבום זה יצא, הלהקה יצאה לסיבוב הופעות בעולם, ואפילו ישראל זכתה לראות את Tiamat פעמיים באותו סיבוב. פעם ב- רוקסן (ז"ל) וב- דוליטל (ז"ל) ואפילו ההופעה ברוקסן הוקלטה ויצא אלבום הופעה של Tiamat-בישראל תחת השם "The Sleeping Beauty Live In Israel".

אחרי זה הלהקה שינתה דרך ופנתה לכיוון פסיכודלי יותר, והוציאו CD בשם Wild Honey ואחריו את מיני האלבום "Gaia" המכיל אוריינטציות שונות של Metal עם מוסיקה רגועה ופסיכודלית. הבא אחריו, עוד מיני CD בשם "Gold Seed" שכמו קודמו הוא שם של שיר שיבוא אחרי המיני CD, ובאמת אחריו יצא אלבום בשם "Deeper Kind Of Slumber". באלבום זה הלהקה עשתה שינוי יותר גדול מקודמו, ולא רק ששילבו פסיכודליה במטאל, אלא גם רוק רגיל, גל חדש ומוסיקה אלקטרונית ואלמנטים מזרחיים.
הם אפילו השתמשו בכלים לא סטנדרטיים במטאל, כגון סיטאר, Theramin (מכשיר אלקטרוני הפועל על גלי רדיו) ועוד כלי נשיפה שונים. גם הבסיסט של הלהקה השתנה. זהו הבסיסט שניגן בלהקה Cemetary (ז"ל) המעולה, שהיתה אחת מלהקות המטאל הטובות שהיכרתי. כתוצאה ממצב זה הלהקה קיבלה, כנראה גם כיוון שונה ("אנשים משפיעים על אנשים, אפילו רק בקיומם אחד ליד השני" – ככה לפחות אני טוען). היום הקו החללי – אוריאנטי – פסיכודלי – מטאל, התפתח בצורה מסיבית אצלם והוא גם הצליל השולט אצלם אלא שעכשיו זה נשמע יותר כמו תסריט של סרט B-Movie משנות ה-70.
קצת אימה, קצת פחד, הפתעות, קוסם ובסוף בורקס. התוצאה היא אלבום חדש בשם שהוא התשובה התיאטרלית לז'אנר המטאל – פסיכודלי. השירים מתנגנים ברצף נעים. אפשר אפילו להבחין בההשפעות השונות שהם ספגו לתוכם, כשהקליטו אלבום זה. השיר השני מזכיר באווירה שבו, קצת את "Temple Of Love" של Sisters Of Mercy. זה מה שאני הרגשתי, וזה לא מחייב שתחשבו כמוני. אך האלבום נעים לשמיעה, עם דינמיקה משתנה, ומי שמחבב את הז'אנר, בטח ירצה עותק משלו.
בואו להצגה!
מאור אפלבוים

8

Yearning
"Plaintive Scenes"
(Holy Records)

לפעמים ישנם ימים בהם מתחשק לך להתכרבל במיטה ולשמוע את צערם ויגונם של אחרים כדי לדעת שאתה לא לבד. אז אם כבר מקשיבים לצערם של האחרים, רצוי שזה יהיה מעניין, אחרת במקום לשמוע את הצער פשוט נחלום אותו.
כפי שידוע לנו, רובו של תחום המטאל הוא בעל אופי עצוב, הן במוסיקה ולפעמים גם במילים (במקרים בהם לא כותבים על זיונים), אבל ישנו גם תת-ז'אנר במטאל המאופיין במיוחד בדיכאוניותו (כמו בתחום המזרחי). סגנון זה ידוע בשמו הכולל doom metal.
בשנים 1992-94 פרח ז'אנר ה-doom metal למימדים גדולים מאד והוא הפך לז'אנר מוביל, ואז התפצל לתת-ז'אנרים קטנים שכללו את ה-Gothic Doom Metal, Epic Metal War, Symphonic Doom, ועוד גרסאות, מוצלחות יותר ומוצלחות פחות. העיקר שהן בז'אנר. הלהקות שבזכותן התפתח הז'אנר הזה למימדים אלה היו: Paradise Lost, The Gathering, My Dying Bride, Anathema, Solitude Aeturnus, Therion, Candlemass ועוד. אפילו קיימת חברת תקליטים צרפתית בשם Holy Records המתמחה בתחום זה. חברה זו מתעסקת בכל תת-הז'אנרים של ה- doom metal למיניהם.

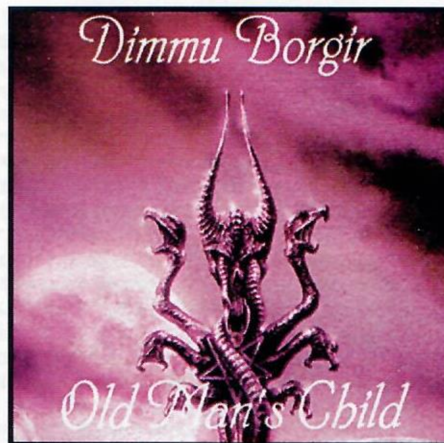
אחת מהלהקות של Holy Records היא Yearning - להקה בעלת שני אלבומים מאוד מיוחדים ומאוד מלודיים. אלבומם הראשון, "With Tragedies Adorned" הוא אלבום בכורה מצויין, המכיל שירים קודרים ואפלים, בעלי מלודיות סוחפות ומורכבות באופן שונה מהסטנדרט הרגיל של ז'אנר זה, ויש בהם טיפה אלמנטים אוונגארדיים. מה שהופך את האלבום למאוד מיוחד, בכל ז'אנר המטאל ובכלל במוסיקה הכלל עולמית.
אלבומם השני, "Plaintive Scenes", כבר מופק בצורה מקצועית יותר, הן בשילוב כלי הנגינה והן בשירה. גם באלבום זה אנו שומעים את השילוב בין השירה הנקייה לבין השירה המגורגרת שכבר היה קיים באלבום הראשון, ובתחום ה-doom metal בכלל. אך באלבום זה אנו שומעים נטייה חזקה יותר לכיוון האוונגארד, והשירה הבנוייה משכבות של קולות שונים מזכירה לנו אווירה קצת כנסייתית או גרגורנית.
השירים באלבום זה איטיים יחסית (כמו רוב שירי ה-doom metal - זאת המסורת ומשתדלים לשמור עליה), אך יש בהם קצת התפרצויות של מקצבים מהירים. האלבום שופע מלודיות ומרבדי קלידים, דבר הנותן לו סאונד מאוד נקי ומאד מעניין.
הדרך הטובה ביותר להקשיב לאלבום היא, פשוט להרגע ולהאזין לו. בדרך זו מרגישים את האווירה שלו, שהיא מאוד מעניינת כתוצאה משילוב של מורכבות מוסיקלית, טכניקה, הפקה טובה, ולחנים הגורמים לך להזיל דמעה.
אני ממליץ על אלבום זה בחום (מה לעשות! המזגן שלי מקולקל). הקשיבו לו ותכנסו למעמקי הצער והיגון, רק אל תגידו שלא הזהרתי אתכם.

8

מאור אפלבוים

Dimmu Borgir/Old Man's Child
"Sons Of Satan Gather For Attack"
(Hammerheart)

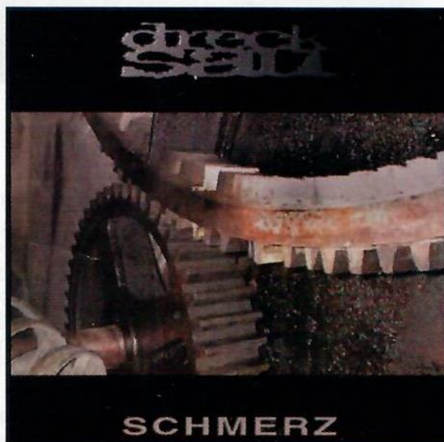
יאללה חברה, מתארגנים.
כן, הולכים לתקוף בכל הכח. החבורה מהטירה השחורה והחבורה של בנו של הבחור הזקן. בשנים שה-underground היה כשמו, ושהחלב הגיע בשקיות, היה מושג שנקרא split album, שזהו אלבום המשותף לשני הרכבים. הסיבה בדרך כלל נעוצה בגלל תקציב נמוך, ובנסיון לחבר את הקהל של אחת הלהקות עם הלהקה השנייה. דבר שהיה נפוץ בדרך כלל במוסיקה האלטרנטיבית, במטאל, בפאנק, הארד קור וגותי.
רוב שוחרי הבלאק מטאל זוכרים בוודאי את ה-split המפורסם של Emperor - Enslaved, שהפך לסימן דרך ולקלאסיקה של הז'אנר. בדרך כלל, להקות בתחילת דרכן בוחרות בשיטה זו כדי לקדם את עצמן, אך כאן מדובר במקרה אחר. התוקפים הם Dimmu Borgir ו-Old Man's Child, שני תותחי נ.מ. (נגד מתלהבים), חזקים במיוחד.
כידוע לאוהבי black metal, לשני הרכבים אלה יש כבר אלבומים מאוד מצליחים והם נחשבים למובילים בתחום השחור משחור. היום, בעידן האינטרנט, אפשר למצוא פוסטרים של הלהקות האלה, אפילו בדוכני הפיצוחים. איבדנו קצת את אלמנט ה-underground. אנו צריכים זריקת דחף של underground, ולכן יצא מוצר המכיל את שני ה-EP's של הלהקות (Devils Path ו-In The Shades Of Life), שעד היום היו קשים מאוד להשגה.

חברת Hammerheart ההולנדית, המתמחה במיוחד בתחום זה של המטאל, איחדה את ה-EP's ויצרה את אחד ה-split albums החזקים ביותר בתחום הבלאק. ניתן לראות כאן איך להקות בלאק מטאל נשמעות לפני שהן עוברות את השינויים עד להדפסת כובעים, צעיפים, פוסטרים ושאר מוצרי הלוואי, מה שנקרא "merchandising" או במקרה הגרוע ביותר novelty tricks, ולכן זה מה שהופך אלבום זה למוצר עם הרבה ביצים ואלימות טוטאלית. כאן הלהקות עצמן, לא ההפקה, ליטשו את המוסיקה הקיימת בהרכב באותה תקופה. באלבום זה הבלאק מטאל נשמע כשמו: שחור, קודר, אלים ורצחני. למי שאוהב בלאק, אין מה לבקש יותר (מה אתם רוצים, מחסנית שלא נגמרת?).
למי שלא מכיר הרכבים אלה, זו הזדמנות מעולה להכיר את הלהקות מהחומר הראשוני. מי שכבר מכיר, מומלץ לקנות את פיסת ההיסטריה הזאת ולגלות שהבלאק היה קיים עוד לפני Beavis And Butt-Head (הם גדולים). אין כאן הפקות נוצצות, ולא תאורה מהממת, אלא pure black metal.
תאכלו ותיהנו.

8

מאור אפלבוים

Drecksau
"Schmerz"
(Nuclear Blast)

בהסתמך על האינטרו, עוד טעיתי וחשבתי שמדובר בלהקה טובה..
אכן, המוסיקה באמת כבדה וטובה (ובקטעים מסויימים אפילו קצת יותר מזה), אבל הבעיה מתחילה כשלנורברט (הסולן והגיטריסט) יש משהו להגיד. אפילו אני, בהשקעת מאמץ עילאי בשירותים, לא הצלחתי להגיע לאיכות זמרה שכזאת! לבחור פשוט אין שמץ של מושג איך שירת doom/hardcore צריכה להישמע. צמד מרעיו: מייקל סייטז על הבס, ודירק פרידמן על התופים מנסים בכל שארית כוחותיהם להציל את המצב, ובהצלחה חלקית מביאים את האלבום למצב סביר-פלוס.
האמת, די חבל מפני ששירים כמו "Days Of Fire" ו-"Doom" נשמעים יותר מטוב עד שידידנו שוב מתחיל לזמר היישר ממעמקי האסלה... שאר החומר די מגוון ונע בין doom איטי (Defrost, Schmerz), לבין Hardcore רצחני ("Aschregen" ו-"Days Of Fire" שהוזכר כבר). ואם כבר בקטילות עסקינן, ראוי לציין גם את העטיפה המשקפת נכונה את רוח האלבום (מכני ומשעמם).
נחזור ללהקה, הסגנון הוא הכלאה של Pro-Pain, Benediction ו-Machine Head רק יותר איטי ומסוגנן לא רע בכלל, היא שפשוט עדיף להקשיב לשלושת הלהקות הנ"ל במקום להקשיב להרכב, שאמנם נהנה מפרומושיין טוב לאחרונה, אך שום דבר מעבר לזה. מישהו מוכן להביא לי את Machine Head החדש במקום??

4

ניר שילוני

Aztec
"Loss Of Our Final Pride"
(Raven)

הלו חברה, מה העיניינים? כן, כן, אני יודע. הכל נדוש, הכל שחוק. הכל כבר נעשה ונאמר. אין מה לעשות, המושג "לחדש" הפך כבר לאופוריה. ואם מישהו עושה זאת, אז הוא נהפך למנהיג תרבות, או למנהיג זרם. והזרם היחידי שזורם כרגע, הוא זרם המים באמבטיה שלי.
שנות ה-90 הוכיחו לנו שלא משנה מאיפה אנו באים, ומה אנחנו עושים בחיינו האישיים, ומה מעמדנו בחברה - יש סיכוי להצלחה בעולם. כששמעתי ש-Aztec הם להקה ישראלית, אמרתי: "מעניין מה יבוא לנו עכשיו" (כבר ראיתי הרבה להקות ישראליות. מה כבר יכול להיות מעניין?). כששמעתי שהם מבאר-שבע, אמרתי לעצמי: "שווה בדיקה", רק בשביל הגיאוגרפיה.
Aztec הם להקת black metal, אבל לא הבלאק המסחרי שכולל מסע פרסום כמו בגדי ים ושאר המוצרים הנלווים, אלא בלאק מהסוג המקורי, הכבד, ואפילו מלודי (לא מלודיות דביקות ומלוקקות, אלא זורמות עם עוצמה). בהקשבה טובה ניתן להבחין בכיוון המוסיקלי ש-Rotting Christ בחרו לעצמם באלבומים הראשונים. הקטע הראשון - "Ceremonial Death", הוא קטע בלאק מהחזקים בדיסק. השיר השני, "Abused At The Future", הוא קטע מהיר הרבה יותר.
ישנם בדיסק שלושה קטעי קלידים שנכתבו ובוצעו על ידי מתופף להקת Salem, ניר נקב - כנגן אורח. השילוב של המוסיקה שלהם וההפקה של זאב טננבוים סולן להקת Salem (שהפיק בין השאר את Betrayer), יצרו מוצר הפונה לקהל הבלאק הותיק המכיר סגנון זה מתחילתו, וגם לקהל החדש המעוניין להכיר את שורשיו של הבלאק העכשווי.
ראוי לציין שקולו של הסולן מזכיר את הזמר של להקת Immortal.
כש-Slayer הודיעו לנו שהגיהנום נמצא מדרום לגן-עדן, לא חשבנו שהשטן ירד בטרמפים לבאר-שבע. לכו על זה.

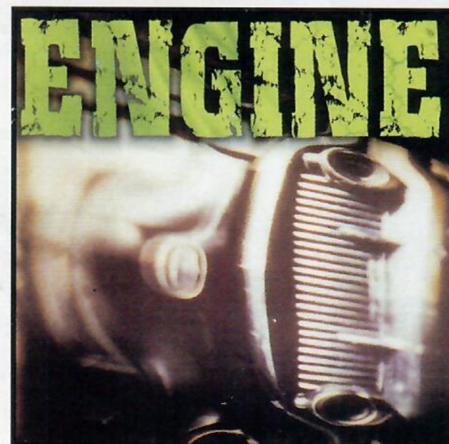
8

מאור אפלבוים

Engine
"Engine"
(Metal Blade)

Engine - זה הדבר שתמיד רציתי לעשות" - אומר סולן הלהקה Ray Alder הזכור לטוב מלהקתו המצליחה Fates Warning, חוטא כאן בפרויקט צדדי. ואכן האלבום של Engine אינו מבייש את הפירמה - אלבום עם הרבה מקוריות, כוח, מלודיות ותמלילים מרגשים ומלאי עומק -

UNDER THE HAMMER

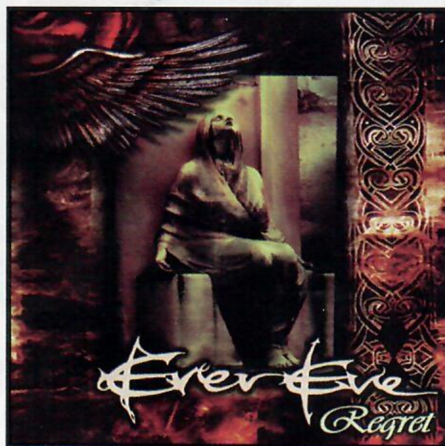

קומבינציה די נדירה בימינו.
למרות שהאלבום לא יסווג בהכרח כאלבום רוק כבד - מעריצי Fates Warning - אל חשש, הטו אוזן וקחו בחשבון שמדובר (כנראה) בהרכב חד פעמי ומן הסתם Ray ישוב להקליט ולהופיע עם Fates בקרוב. שותפים לעשיית האלבום הם Bernie Versailles מלהקת Agent Steel על הגיטרות, המתופף Pete Parada (Face To Face) והבסיסט של להקת Armored Saint הלא הוא Joey Vera - אין ספק - הרכב מנצח. שווה בדיקה.

בועז בר לוי

7

Evereve
"Regret"
(Nuclear Blast)

כל פעם מחדש חבל לי לשמוע להקה טובה שהמסחור עושה בה שמות. Evereve שייכת (חלקית) לקטגוריה הזאת. הפעם הראשונה שנתקלתי בהם הייתה באלבומם השני "Stormbirds", (משנת 1998) שהיה מצוין! האלבום הנ"ל הקסים אותי כל-כך, שרצתי לשמוע גם את הראשון שלהם "Seasons" (1997), שאמנם היה קצת פחות טוב לטעמי אך עדיין מיוחד מאוד.
אבל, הפעם נבטו זרעי האכזבה כבר לאחר השיר הראשון ב־"Regret", וגם אני התחלתי להתחרט... האווירה החזקה, הגותית והמיוחדת פסחה לחלוטין על אלבום זה, במקום זה נשאר מוצר די טוב, אבל הרבה פחות אווירתי הסולן החדש-בנג'מין רייכר שר מצוין, ולמרבה האירוניה הקול שלו הרבה יותר גותי משל קודמו ונשמע כשילוב של Yearning ו-Type O Negative

וה'קלין' של Amorphis, אך זהו - לצערי - עיקר האלבום. התופים והגיטרות נשמעים טוב, אבל הקלידים הם המפתיעים באיכותם ובשילובם המקסים במוסיקה. הבעיה העיקרית, ש-וצוּשׂוּצד משאירים לנו להתמודד אתה, היא חוסר החידוש. הכל, כולל הסולן והקלידים המצוינים נשמעים מאד מוכרים... יש כאן מספר אלמנטים גנובים (לא מעט), אבל העיקר נעוץ בכך שהלהקה ויתרה במופגן על סגנונה הגותי, ומנגנת כיום סגנון המוגדר על-ידה כ-dark metal.

נקודת האור האמיתית של האלבום, היא גרסת הכיסוי המעו־לה שהם עשו ל-Animals עם "House Of The Rising Sun" הנשמעת טוב לפחות כמו המקור, אם לא יותר!

לסיכום, האלבום הוא טוב, לא ממש מיוחד, אבל דווקא לאלה שלא מעריצים שרופים של וצוּשׂוּצד הייתי ממליץ עליו, ולאלה המעריכים את הלהקה על סמך עברה הייחודי.
שמיעה טרם קניה היא חובה !

ניר שילוני

7

Metallica

Metallica עומדים להתחיל סט של שעתיים וחצי.

עכשיו, לאחר שהיינו עדים לשעמום בהופעה של הלהקה ב-Dynamo, האותות היו מדאיגים לגבי Milton Keynes.

האם אחד השמות הגדולים ב-metal, סוף-סוף איבד קצת מחיוניותו? טוב, למרות שלמעשה ניגנו את אותם השירים ב-Bowl כמו ב-Dynamo, הפעם הרביעייה לוהטת. משגרים בחיפזון את "Breadfan", במהלך "Master Of Puppets" בוער, מראה James Hetfield דאגה כנה לאלה המתנפצים בקדמת הבמה, עד כדי כך שהוא מסרב להמשיך עד שיסתדרו ע"י חורבות האדם. וזה למרבית הפלא לא משפיע על התנופה, שאין לעמוד בפניה של Metallica.

נכון, אין שום דבר מפתיע הלילה - אלא אם כן אתה סופר את הגופות של השירים הישנים - אבל, זוהי להקה בסדר גודל עולמי במהלך גבוה וזה בהחלט מספיק טוב להמונים.

היי, אפילו הסולואים שבדרך כלל מעיקים, נשמעו מרשימים הפעם.

Marilyn Manson

עד שאיזה מהמר התחנן לשאול את העדשה הארוכה של הצלם, כדי לצפות בבמה במהלך הופעתו של Marilyn Manson וטען בעדינות "מה הוא לובש?" רק אז סוף סוף הבנתי - שאני לא יודע מה Manson לובש, ולא אדע עד שאראה את תמונותיו של Mick Hutson, וגם רבים מכם לא ידעו - מכיוון שאנו נישאים על כנפי המסורת ואין מסכי וידאו.

מאוד קשה להתרגש ממה שקורה על הבמה כשאתה פוזל לעבר דמויות קטנטנות הלבושות שחור, על במה שחורה באורה העז של השמש, מה גם שהופעתו של Manson ויזואלית יותר מאשר מוסיקלית, אם אתה לא מתנשא לגובה של שני מטר ונלחמת בדרכך לקדמת הבמה, אתה מפסיד חצי הופעה. בנוסף לכך אתה לא זוכה לראות את בשרו ונשקו הערום של Manson מקרוב - אבל, שוב אולי זה לא כל כך נורא...

אולם מבחינה מוסיקלית שמענו שירים מהאלבום האחרון כמו "Rock Is Dead", "The Dope Show" "I Don't Like Drugs (But The Drugs Like Me)" שפגעו בנקודה למרות ניסיונו הכושל של Manson למתוח מתיחה, בעלת השראה נרקוטית של Country Jon & The Fish's Woodstock Chant.

לקראת הסוף הוא זורק על הקהל התקף זעם נהדר בכדי לעגל קצוות כמו שצריך.

לוח מודעות METAL HAMMER לוח מודעות

ISRAELI TRUE METAL FORCE

זיובינו דראגון טאטו

BY MOTTY GAL קעקועים ובודי פירסינג

חידוש קעקועים ישנים * כיסוי קעקועים *
קעקועי חינה * בודי פירסינג * 100% סטרילי

20% הנחה למביא מודעה זו לקעקועים

שינקין 38 (בסמטה) טלפון: 03-6294270 נייד: 052-757760

ROCKSCENE

מועדון רוק אלטרנטיבי

אלטרנטיבי
מטאל
שנות ה-80
חדר חשוך
חדר צ'יל אאוט

כל שישי מחצות

רח' שטיבל 3 תל אביב

לבירורים: בן-053-987219 נקש-052-747662

יש מטאל בעיר!

כל יום רביעי בפאב אזימוט

די' ג'י אורן טופט

The Headbanging starts at 22:30

Hard Rock to Heavy Metal
Funk Rock to Death Metal

הכניסה חינם

פאב אזימוט אלנבי 28 תל-אביב טל: 5177497

6 ש"ח הנחה למשקה אלכוהול METAL HAMMER ISRAELI TRUE METAL FORCE

6 ש"ח הנחה למשקה אלכוהול METAL HAMMER ISRAELI TRUE METAL FORCE

6 ש"ח הנחה למשקה אלכוהול METAL HAMMER ISRAELI TRUE METAL FORCE

שיכפול
תקליטורי שדרים

מהיום עושים הכל במקום אחד

מהר יותר... טוב יותר ...זול יותר...

אולפני זיו מציעים אפשרויות שיכפול לתקליטורי שדרים בכל כמות במחירים נמוכים במיוחד, והכל כלול במחיר ונעשה תחת קורת גג אחת.

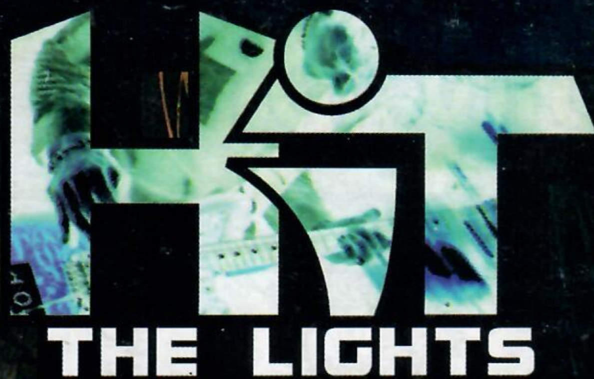
עריכה דיגיטלית- ברמה הגבוהה ביותר.
גרפיקה צבעונית- צבע מלא על גבי הדיסק, עטיפה קדמית ואחורית.
הדפסת עטיפות- ע"י מכונה חדישה ביותר, על נייר כרומו משובח.
זמן אספקה- עד שלושה ימים, ובד"כ מהיום למחר
משלוחים חינם- בתוך תל-אביב
מחירים ללא תחרות

לדוגמא: תקליטור עד 5 דקות כולל גרפיקה ועריכה דיגיטלית
200 יחידות- 2300 ש"ח
100 יחידות- 1350 ש"ח
50 יחידות- 800 ש"ח

בהנהלת זהר זיו מהנדס קול בוגר "ברקלי" בוסטון

אולפני זיו רח' קלונימוס 12 תל-אביב 62644
טלפון: 03-5242456, 03-5273002, 050-524396

הפלישה מיוון

רק לפני חודשיים התריעו לפנינו על הפלישה הזאת לארץ. לא האמנו שהיא תגיע לממדים כה גדולים. טוב, מה אפשר לצפות מקהל המטאל הישראלי, אם כן, אם לא, אם למה לא.

Rotting Christ הוא שם מאוד מוכר בסצינת ה-black metal העולמית. להקה בעלת שבעה אלבומים ורפרטואר ענק של הופעות בעולם, כולל מקומות נידחים, אליהם רוב הלהקות לא מעיזות להגיע.

כל מטאליסט ותיק שתשאל יזכור את Rotting Christ בזכות האלבום "Thy Mighty Contract" הנחשב לאבן-דרך במוסיקת ה-black metal העכשווית.
מאוחר יותר יצאו עוד כמה אלבומים חשובים וביניהם "Triarchy Of The Lost Lovers" שהגדיל את המכירות של הלהקה וגם את כמות הקהל. טוב, מה לעשות, זה אלבום מופת! יש בו כוח, אווירה, עצב וערגה.
אחרי זה היה ברור שהאלבום אחריו "A Dead Poem" היה אלבום מופת להפליא ונשמע פגז ובאמת הניחוש הסתבר כנכון והאלבום האחרון "Sleep Of The Angels" המשיך את הגל של שני הקודמים רק בהפקה איכותית יותר. זה כנראה בגלל שהמפיק בשני האלבומים האחרונים הוא Xytras (הידוע גם כ-Xy) מ-Samael אשר הביא את השפעותיו ללהקה בצורת הפקה אוירתית ומעניינת.

המטאליסטים הוותיקים בארץ בטח זוכרים את ההופעה הקודמת של Rotting Christ עם Salem בקולנוע אלנבי שהייתה הופעה מוצלחת לשתי הלהקות, אך הפעם זה היה שונה, התוצאות גברו בהרבה על הציפיות. הצפי היה שיגיעו כ-200 איש בתקווה ל-400 בהתחשב בירידה בכמות המאזינים לז'אנר זה ובכלל בתחום ההופעות, אך גברת המזל האירה פניה וכך גם הגורל כלפי האירוע שהיה מאורגן להפליא על-ידי "Raven Music" ושחף שוורץ - הגיעו כ-700 מטאליסטים שפקדו את המועדון ויצרו פיצוץ אוכלוסין שהמועדון לא ידע כמותו.

לא היה מקום אפילו לקופסת הסרדינים שאחד האנשים בקהל הביא איתו (הוא כנראה לא רצה להזמין טוסט עם זיתים וזעתר בגלל המחיר).

בתחילת הערב עלו להקת Hymns Of Hades הירושלמים שחיממו את הקהל. אחרי שאלה ירדו מהבמה עלתה להקת ה-black הייצוגית של ישראל Dalmerot's Kingdom באיפור מלא, שרשראות ניטים ונתנו הופעה ברוטלית במיוחד.

אחריהם עלתה להקת ה-death metal החזקה ביותר ב-underground הישראלי ובעלת שם חזק מאוד בעולם- Betrayer שהוכיחו שוב, בפעם המי יודע כמה, שכאשר הם באים, הבלגן מגיע איתם, וכן היה על הבמה כאוס טוטאלי, במיוחד הסמפלריסט שלהם, שהיה כמעט עירום ולפעמים לגמרי עירום, עם שרשראות. בשלב זה הקהל היה כבר רטוב ומזיע וחם - כנראה בגלל זה כולם הורידו חולצות או כדי להשוויץ בקעקועים ובפירסינג שלהם.

אחרי הבלגן ש-Betrayer השאירו, עלתה בכבודה ובעצמה - ספינת הדגל היוונית Rotting Christ! על רקע ה-intro המיוחד שיצא מהסמפלר שלהם. הלהקה ביצעה להיטים מרוב האלבומים שלהם ברצף והקהל שוב הזיע רק בצורה גרנדיוזית יותר.

הלהקה נשמעה מקצועית להפליא וישבה מעולה (בהופעה הם עמדו - אבל הבנתם למה התכוונתי) הקהל כמעט רמס אותם מרוב התלהבות ומניחוחות בתי-השחי. הסאונד היה מעולה והאווירה כמו בחו"ל. הרבה בנים ובנות, יפים ויפות ואפילו כאלה שהגיעו מחוסר ברירה (החבר היה עוזב אותן אם - לא).

זה היה יום מיוחד, אחרי שהלהקה סיימה את ההופעה, הם ירדו מהבמה ולהפתעת הקהל, עלו שוב להדרן של שני שירים וכך סיימו מעגל שהתחיל בארץ לפני כמה שנים - היה פיצוץ !!!

מאור אפלבאום